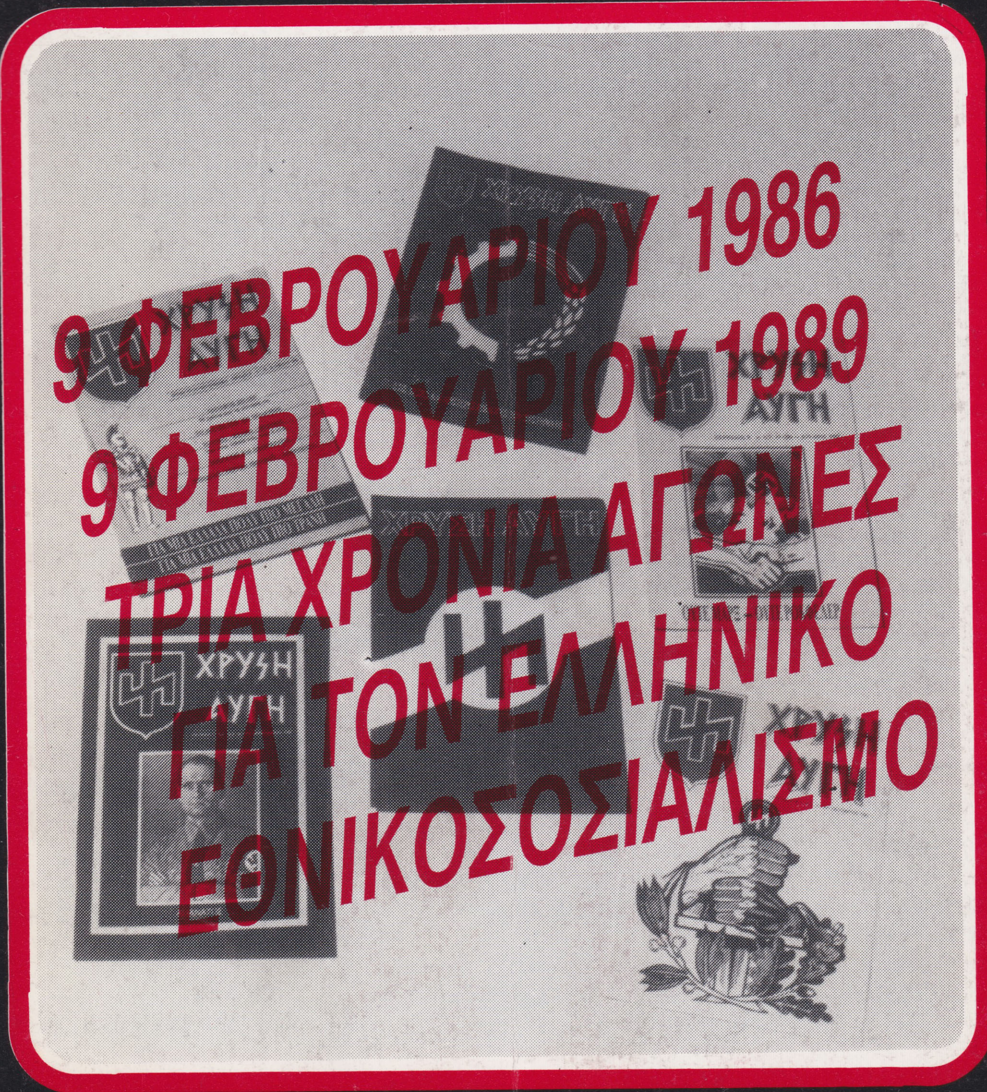
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Α. Ι. 42 Φεβρουάριος 1989

9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1986
9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1989
ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Διαπιστώσεις - Συμπεράσματα

Ἐδήλωσε ο «πολύς» Καραμανλής ότι η χώρα έχει μεταβληθεί σε απέραντο φρενοκομείο και αυτομάτως ιερό δέος κατέλαβε τους φιλελεύθερους θαυμαστές του καθώς και τους «πεφωτισμένους» και με μαζοχιστικές διαθέσεις κεντρο - αριστερούς οπαδούς του.

Ειδικές εκπομπές έγιναν στους σταθμούς της ελεύθερης ραδιοφωνίας, καθώς επίσης και ειδικές πολιτικές αναλύσεις στις στήλες των εφημερίδων πάνω στην «βαρύγδουπη» δήλωση.

Με νοοτροπία ραγιά άρχισαν τους λιβανωτούς στον θρασύ και αδίστακτο γέρο της πολιτικής κωμωδίας. Σε αυτό εδώ το σημείωμα δεν πρόκειται να ασχοληθούμε ούτε με την ανόητη και καθόλου πρωτότυπη δήλωση, ούτε με τις δουλοπρεπείς αναλύσεις των πληρωμένων κονδυλοφόρων. Απλά θα υπενθυμίσουμε τα σπουδαιότερα «έργα» του ανδρός για να υπογραμμίσουμε το πόσο θράσος περιέχει το ύφος του και η εντύπωσή του ότι έχει το δικαίωμα να ομιλεί από έδρας.

Ποιός είναι λοιπόν ο Καραμανλής, που κάποιοι αυλοκόλακές του τον αποκαλούν Εθνάρχη;

α. Δεν υπηρέτησε στον Στρατό ούτε συμμετείχε σε καμμία ένοπλη πάλη του Ἐθνους.

β. Ανερριχήθη στην πολιτική χάρι στις ύποπτες ηθικά προσωπικές σχέσεις του με το στέλεχος του Λαϊκού Κόμματος Ευταξία.

γ. Ἐγινε πρωθυπουργός χωρίς κανείς να το περιμένει με τη βοήθεια του ξένου παράγοντα.

δ. Υπέγραψε σαν πρωθυπουργός τις προδοτικές συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, που οδήγησαν στο ξεπούλημα της Κύπρου.

ε. Είναι ο βασικός υπεύθυνος για το πολεοδομικό έκτρωμα της σύγχρονης Αθήνας.

στ. Εγκατέλειψε το κόμμα του εν όψει της επερχόμενης εκλογικής ήττας και έφυγε από τη χώρα με το ψευδώνυμο Τριανταφυλλίδης.

ζ. Επέστρεψε σαν πρωθυπουργός το 1974, πάλι με τη βοήθεια του ξένου παράγοντα και ολοκλήρωσε το ξεπούλημα της Κύπρου.

η. Νομιμοποίησε το Κ.Κ.Ε εντελώς αυθαίρετα και χωρίς ούτε καν μια δήλωση μετανοίας των μπολσεβίκων για τα εγκλήματά τους.

θ. Διέλυσε την Ἐνωση Κέντρου για να εξυπηρετήσει την αρχομανία του για την προεδρία ανοίγοντας έτσι τον δρόμο στο ΠΑΣΟΚ.

Αυτός είναι ο θρασύς ψευτο - εθνάρχης. Και κάτι τελευταίο για τους αγανακτισμένους ηθικολόγους της νεοφιλελεύθερης δεξιάς, που αισθάνονται ντροπή για τα δημοσιεύματα του ξένου Τύπου για τον Α. Παπανδρέου (άλλος «εθνάρχης» κι' αυτός...). Μήπως ξέχασαν την κατάσχεση του SPIEGEL από τον Καραμανλή το 1962, γιατί περιείχε άρθρο για τις σχέσεις του και τις συναλλαγές του στην κατοχή με τον Merten; Αυτά τα ολίγα για τον Καραμανλή, για τον Καραμανλή με τον οποίο σίγουρα θα ασχοληθούν οι ιστορικοί του μέλλοντος καταδείχοντάς τον σαν το καλύτερο παράδειγμα θράσους.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Α.Τ. 42 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1989 (100) - ΤΙΜΗ 200 ΔΡΧ.

ΑΘΗΝΑ: ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52 - 3ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ 7-10 μ.μ.
Τ.Θ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 28 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ
Τ.Θ. 11207 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 54110
ΤΕΤΑΡΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ 7-10 μ.μ.

ΒΟΛΟΣ: ΜΗΛΙΝΗΣ 9 & ΕΡΜΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ 7-10 μ.μ.

ΠΑΤΡΑ: Τ.Θ. 1259

Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. Μιχαλολιάκος

Περιεχόμενα

9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1986
9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1989

— Ως γνωστόν η Χρυσή Αυγή προϋπήρχε σαν έκδοση και πριν τις 9/2/1986. Ένα διάστημα μάλιστα για ένα περίπου χρόνο διετήρει και γραφείο δημοσίων σχέσεων στο κέντρο των Αθηνών. Από τις 9 όμως Φεβρουαρίου του 1986 μέχρι σήμερα η Χρυσή Αυγή αγωνίζεται σαν Κίνημα Πολιτικό και Ιδεολογικό με την επωνυμία «Λαϊκός Σύνδεσμος». Στο σημείωμα αυτό θέλουμε να σας παρουσιάσουμε με δυο λόγια τις δραστηριότητές μας στα τρία αυτά χρόνια. Πριν από αυτή την παρουσίαση όμως θα πρέπει να μιλήσουμε και για τα εμπόδια που συναντήσαμε στη πορεία μας, εμπόδια που δεν στάθηκαν ικανά να μας σταματήσουν. Συμπλοκές με μπολσεβίκους, απειλητικές επιστολές από επώνυμους εβραίους, συλλήψεις συναγωνιστών καιπροσαγωγές τους σε δίκες, προσπάθεια τρομοκρατήσεως των μελών μας από τις αρχές ασφαλείας και τους συνεργάτες τους, όλα αυτά στάθηκαν πολύ λίγα για να μας σταματήσουν. Επιπλέον επιθέσεις και προκλήσεις από κοινούς αλήτες, που πήραν την δέουσα απάντηση, διαβολές και συκοφαντίες από επαγγελματίες εθνικόφρονες, που βλέπουν να χάνουν την πελατεία τους, οικονομική αδυναμία που ξεπεράστηκε από το υστέρημα των μελών μας, όλα αυτά στάθηκαν πολύ λίγα για να μας σταματήσουν.

Με θέληση και με δύναμη προχωρήσαμε γιατί έχουμε ιδεολογία και πίστη στο μέλλον και στις ικανότητές μας.

Τι πετύχαμε τώρα σε αυτά τα τρία χρόνια: α) Κάναμε 29 εκδόσεις του οργάνου μας της «Χρυσής Αυγής», στις οποίες δημοσιεύθηκαν άνω των 300 ιδεολογικών, πολιτικών, ιστορικών και κοινωνικών άρθρων. Σημειωτέον πως τα άρθρα αυτά αποτελούν συλλογική πνευματική εργασία άνω των 50 συναγωνιστών. β). Επανεκδόσαμε συμπληρωμένη και βελτιωμένη την Διακήρυξη των Ιδεολογικών μας Αρχών, καθώς επίσης διαμορφώσαμε και εκδόσαμε τα σημαντικά για την λειτουργία μας κείμενα του καταστατικού μας, του εγχειριδίου λειτουργίας Τοπικής οργανώσεως, καθώς επίσης και του εγχειριδίου τακτικής. γ). Εκδόσαμε επίσης και το σημαντικό για την Ιδεολογική και πολιτική μας στάση βιβλίο «Εθνικοσοσιαλισμός, Κίνημα της Αριστεράς». δ) Κάναμε σημαντικές πολιτικές εκστρατείες για καίρια ζητήματα όπως ο θάνατος του RUDOLF HESS, η επίσκεψη του Οζάλ στη χώρα μας, το διεθνές σιωνιστικό συνέδριο στο Ζάπειο μέγαρο, τις σφαγές των Παλαιστινίων από τους Ισραηλινούς τρομοκράτες. Για όλα αυτά τυπώσαμε αφίσσες και προκηρύξεις, που κολλήθηκαν και διανεμήθηκαν σε ολόκληρη την Ελλάδα. ε) Λάβαμε μέρος σε τρία διεθνή συνέδρια, στο Άαρχους της Δανίας, στο Στρασβούργο και στο Παρίσι. Δεχθήκαμε επίσης την επίσκεψη στα γραφεία μας πολλών Ευρωπαίων Συναγωνιστών. στ) Διοργανώσαμε περισσότερα από 20 Ιδεολογικά και Πολιτικά σεμινάρια. Καθώς επίσης διοργανώσαμε και περισσότερες από 30 ομιλίες ιδεολογικού ή πολιτικού περιεχομένου. ζ) Κάναμε την πρώτη Συνεδριακή μας Συγκέντρωση στις 20 Απριλίου του 1986, στην οποία συγκέντρωση και καθορίσαμε τους άμεσους και απώτερους στόχους μας. η) Κατορθώσαμε να ανοίξουμε σε δυο ακόμα πόλεις γραφεία της Χρυσής Αυγής στο Βόλο και στη Θεσ/νίκη και κατορθώσαμε επίσης να διαδόσουμε την Χρυσή Αυγή σε ολόκληρη τη χώρα. Σήμερα σε περισσότερες από είκοσι επαρχιακές πόλεις υπάρχει η φωνή του Λαϊκού Συνδέσμου.

Πιστεύουμε πως δεν πετύχαμε και λίγα. Παρ' όλα αυτά όμως κατεχόμαστε από την εντύπωση ότι δεν κάναμε τίποτε, τίποτε αντάξιο της Μεγάλης μας Ιδεολογίας και της δοξασμένης Πατρίδας μας. Και αυτό είναι κάτι το θετικό! Ο Αγώνας λοιπόν συνεχίζεται, ακόμα πιο έντονος, ακόμα πιο δυναμικός, μέχρι το τέλος, μέχρι την ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ!

«Χρυσή Αυγή»

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΠΡΟΩΡΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

— Στις 20 Ιανουαρίου 1989 οι Έλληνες άκουσαν από τα κρατικά μέσα μαζικής ενημερώσεως μια είδηση, που έμοιαζε εντελώς παράλογη. Η είδηση αφορούσε ένα νόμο της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με τον οποίο έχουν δικαίωμα οι αγρότες, από ηλικίας 55-65 ετών να πάρουν πρόωρη «σύνταξη». Συμπληρωματικά βεβαίως και μόνο αναφέρετο πως απαραίτητη προϋπόθεση είναι η παύση των αγροτικών τους ασχολιών, καθώς επίσης και η «σύνταξη» αυτή μπορεί να έχει διάρκεια μέχρι το πολύ δέκα χρόνια. Δηλαδή με απλά λόγια ***δεν πρόκειται περί συντάξεως****, αλλά περί επιδόματος της ΕΟΚ με αντάλλαγμα το σταμάτημα αγροτικών ασχολιών. Αξιοθαύμαστο είναι επίσης και το ύφος με το οποίον ανέφεραν την είδηση τηλεοράσεις και ραδιόφωνα. Εμφάνισαν κατ' αρχάς την είδηση με ύφος θριαμβευτικό σαν να επρόκειτο για νίκη της ελληνικής οικονομίας και δεύτερον ονόμασαν αυτό τό προσωρινό επίδομα, σύνταξη. Άλλος όμως είναι ο σκοπός του παρόντος σημειώματος και όσο για το ύφος και το ήθος της «Ελληνικής» Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης είναι γνωστό...*

— Η είδηση αυτή είναι πολύ σημαντικότερη απ' όσο δείχνει και σημαίνει για τη χώρα μας την αρχή για πολλά δυσάρεστα. Κατ' αρχάς το ερώτημα που θα ήθελα να θέσω ελπίζοντας στον προβληματισμό σας, είναι το εξής: Γιατί ωφελεί τη χώρα να μείνουν χέρσα τα χωράφια μας; Και κατά ποίαν έννοια μας ωφελεί να βγουν και μάλιστα με αμοιβή εκτός παραγωγής εργατικά - αγροτικά χέρια; Τα ερωτήματα είναι απλά και δεν χρειάζονται αναλύσεις οικονομολογικές από αυτές που διδάσκουν εβραίοι καθηγητές στα διάφορα Χάρβαρντ και Μπέρκλεϋ. Τα ερωτήματα είναι απλά: Κατά ποια λογική συμφέρει τον λαό μας και την οικονομία του να αποσυρθούν αγρότες από την ενεργό δράση καθ' ην στιγμή μάλιστα γνωρίζουμε την τρομερή έλλειψη εργατικών χεριών, που μαστίζει την ελληνική ύπαιθρο, καθ' ην στιγμή γνωρίζουμε τον τρόπο που εκμεταλλεύονται αυτήν ακριβώς την έλλειψη εργατικών χεριών στον καιρό της συγκομιδής γύφτοι και Πακιστανοί ακόμη αλήτες;

— Τα ερωτήματα είναι απλά, όπως απλές είναι και οι απαντήσεις, απλές μα και μικρές. Είχαμε γράψει σε προηγούμενο τεύχος μας για τα δεινά που πρόκειται να φέρει στην Πατρίδα μας η ΕΟΚ, τονίζοντας πως καμμία σχέση δεν έχει η Ιδέα της Ευρώπης με την καπιταλιστική διεθνή, που λέγεται ΕΟΚ. Και σχέδιο της ΕΟΚ είναι αυτή η πρόωρη συνταξιοδότηση των αγροτών. Σχέδιο σκοτεινό με σημαντικές επιπτώσεις για την Ελληνική Οικονομία.

— Αυτός δε ο νόμος δεν δείχνει τίποτε άλλο από τη βίαιη οικονομική στροφή στην οποία πρόκειται να οδηγηθεί ο λαός μας σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της ΕΟΚ. Η ΕΟΚ έκρινε και απεφάσισε πως η Ελλάδα σαν χώρα αγροτική δεν συμφέρει τον κοινό προϋπολογισμό. Έκρινε και απεφάσισε πως καλύτερα τη συμφέρει να δώσει κάποιο επίδομα, που η ελληνική κυβέρνηση αποκαλεί «πρόωρη σύνταξη» προκειμένου να γλυτώσει κάποια χρήματα από αυτά που δίνει σαν αποζημίωση για τις χωματερές των προϊόντων μας. Η ΕΟΚ απεφάσισε: Η Ελλάδα σαν αγροτική χώρα δεν συμφέρει. Αλήθεια, αυτό πόσο πρόκειται να ωφελήσει το Ισραήλ, δεδομένης της επερχομένης εισόδου του στην ΕΟΚ; Μήπως τελικά καταστρέφεται η ελληνική αγροτική οικονομία για να ανοίξει ο δρόμος στο Ισραήλ;

— Γνωρίζετε μήπως, αγαπητοί αναγνώστες πόσες ελληνικές βιομηχανίες και μάλιστα τι είδους έχουν πουληθεί τον τελευταίο καιρό σε ξένους; Γνωρίζετε μήπως, αγαπητοί αναγνώστες, πόσα τουριστικά συγκροτήματα έχουν πουληθεί τον τελευταίο καιρό σε ξένους; Η ποτοποιΐα «ΜΕΤΑΞΑ» γνωρίζετε πως πουλήθηκε σε εβραιοαμερικάνικο τραστ αντί του ποσού του ενός δισεκατομμυρίου δολλαρίων; Γνωρίζετε ότι από εβραϊκό τραστ αγοράσθηκαν επίσης και οι σοκολατοποιΐες ΙΟΝ και ΠΑΥΛΙΔΗΣ; Τι δείχνουν όλα αυτά, που ενδεικτικά αναφέραμε; Την πορεία του λαού μας, γιατί δυστυχώς δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να αντιληφθούμε αυτή την πορεία από τις επενδύσεις, που κάνουν οι ξένοι στη χώρα μας... Η περήφανη Ελλάδα οδηγείται στο να γίνει μια χώρα για τη θερινή ξεκούραση των πλουσίων συνεταίρων μας της ΕΟΚ και συγχρόνως μια χώρα με βιομηχανίες ειδών διατροφής. Αυτή είναι η βίαιη οικονομική στροφή, που χωρίς καμμία αντίσταση έχει αρχίσει να επιβάλει στη χώρα μας η ΕΟΚ. Και όλα αυτά εν αγνοία του

λαού και εις βάρος του λαού.

— Αναφέραμε προηγουμένως δι' ολίγων τι σημαίνει αυτός ο νόμος και πού οδηγεί. Τώρα θα πρέπει να πούμε και ποιος από ελληνικής πλευράς έχει την ευθύνη αυτού του νόμου. Κατ' αρχάς η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που διαρκώς ξεπουλά τη χώρα στους ξένους. Μα και η Νέα Δημοκρατία έχει ευθύνη γι' αυτό το νόμο, γιατί όχι μόνο δεν λέει την αλήθεια στο λαό και δεν αντιδρά, αλλά προπαντός γιατί η πολιτική γραμμή της ΕΟΚ είναι κατ' εξοχήν έργο, στο οποίο συμμετέχει και επιθυμία της. Με δύο λόγια η ΕΟΚ για τη Ν.Δ. είναι η λύση των προβλημάτων μας, πώς είναι δυνατόν λοιπόν να αντιδράσει; Μα και η αριστερά έχει την ευθύνη της, η αριστερά που τώρα τελευταία έχει δεχθεί σαν αναμφισβήτητο και αναντίρρητο γεγονός την παρουσία της χώρας μας στην ΕΟΚ.

— Οι εχθροί του έθνους μας ονειρεύονται να γίνει η ΕΟΚ ταφόπετρα του Ελληνισμού. Και θα γίνει εάν κάτι δεν τους σταματήσει.

— ΕΟΚ για την Ελλάδα σημαίνει πολιτιστική αλλοτρίωση, οικονομική υποδούλωση, παρακμή, εκφυλισμός, έλλειψη κάθε εθνικής ταυτότητας.

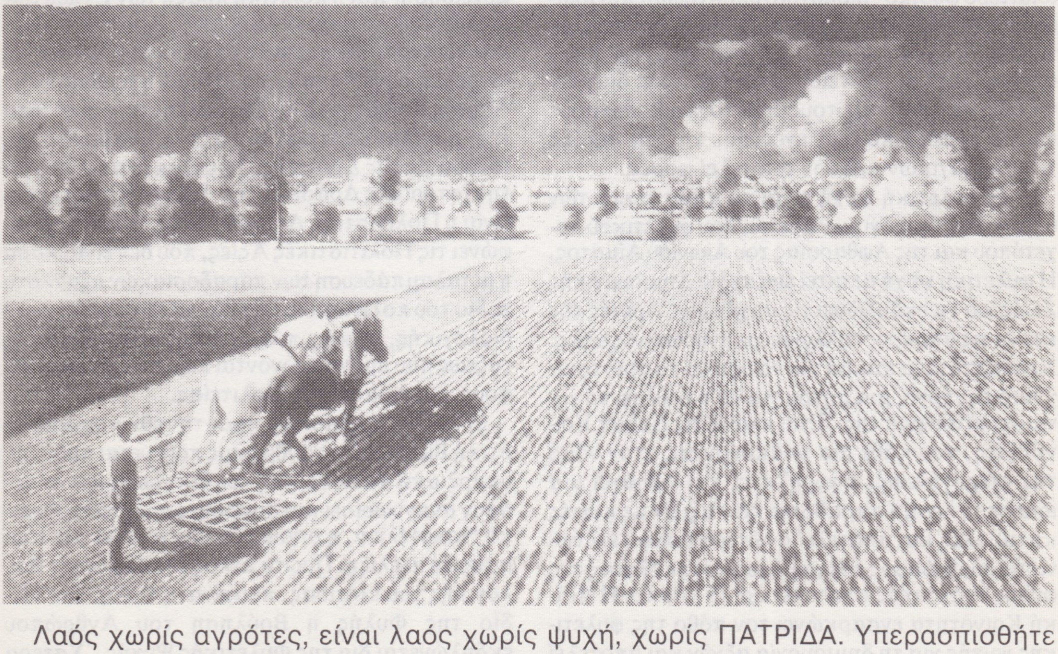
— Ο νόμος δε αυτός για την «πρόωρη σύνταξη» σημαίνει καταστροφή για την αγροτική μας οικονομία, που με τη σειρά της σημαίνει έλλειψη αυτάρκειας του λαού μας σε είδη διατροφής, δηλαδή με άλλα λόγια εξάρτηση και υποδούλωση στον ξένο παράγοντα.

— Όσοι ακούγοντας αυτά τα λόγια μένουν αδιάφοροι, είναι κτήνη, ανάξια να φέρουν τον ένδοξο τίτλο, ΕΛΛΗΝΑΣ!

— Συμπατριώτες, πρέπει να πολεμήσουμε. Πρέπει να εμποδίσουμε την καταστροφή των αγροτών μας. Οι αγρότες είναι η σπονδυλική στήλη του Έθνους. Είναι οι θεματοφύλακες των Λαϊκών μας Παραδόσεων. Λαός χωρίς αγρότες, είναι λαός χωρίς ψυχή, χωρίς ΠΑΤΡΙΔΑ. Υπερασπισθήτε τους αγρότες, υπερασπίζεσθε έτσι την ψυχή της Πατρίδας.

— Εμείς έχουμε ακόμα τη Δύναμη να ελπίζουμε και πέρα από την ελπίδα να αγωνιζόμαστε για ένα καλύτερο Ελληνικό Αύριο, για ένα Αύριο όπου η Ελληνική ύπαιθρος δεν θα είναι έρημη, τα χωράφια μας δεν θα μένουν χέρσα, αλλά θα αντηχούν από γέλια, φωνές και εμβατήρια, τα εμβατήρια μιας Νέας Ελληνικής Γενιάς, της Γενιάς εκείνης που θα φέρει τον Νέο Ελληνικό Πολιτισμό.

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

Λαός χωρίς αγρότες, είναι λαός χωρίς ψυχή, χωρίς ΠΑΤΡΙΔΑ. Υπερασπισθήτε τους αγρότες, υπερασπίζεσθε έτσι την ψυχή της Πατρίδας.

Η ΒΙΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Είναι ο τρόπος ζωής των Αρίων Λαών, όπως εκτυλίσσεται στον τόπο της Ιστορίας. Η Βιοθεωρία κάθε λαού είναι απόσταγμα της ιδιαίτερης ιδιοσυγκρασίας του και απαρτίζεται από σύνολο αρχών και αξιών που θεμελιώνουν και διαμορφώνουν μια στάση ζωής, μετέχοντας στην ανέλιξη του ιστορικού Γίγνεσθαι και της πολιτιστικής δημιουργίας. Η Βιοθεωρία είναι ο παλμός, που ωθεί τον λαό στην Ιστορική Δράση, είναι η συνείδηση της Λαϊκής Κοινότητας περί του Λόγου της Ιστορίας.

Ουσία της Εθνικοσοσιαλιστικής Βιοθεωρίας είναι η Ιστορική Βούληση και η Ιστορική Συνείδηση της Λαϊκής Κοινότητας, που την ωθούν στην Ιστορική Δράση. Οι θεμελιώδεις αρχές της εθνικοσοσιαλιστικής Βιοθεωρίας συνοψίζονται κατωτέρω.

1. Η φυλή είναι η ενανθρώπιση του Φυσικού Νόμου της Ετερογένειας, είναι το φυσικό γένος του ανθρώπου, η φυσική - βιολογική του κοιτίδα.

Το ανθρώπινο είδος δεν αναγνωρίζεται από τη φύση ως άθροισμα διακεκριμένων ατόμων, που τα συνδέει η ενότητα της κοινωνικής τους ζωής, αλλά ως δέσμη διακεκριμένων και ενεργών συνόλων, δηλαδή γενών έκαστο των οποίων έχει ιδιαίτερο φυσικό - βιολογικό υπόστρωμα και ιδιάζουσες φυλετικές καταβολές. Κάθε άνθρωπος συνεπώς αποκτά φυσική οντότητα μόνο εφ' όσον αποκαλύψει και συνειδητοποιήσει τους διαχρονικούς και ακατάλυτους πρωτογενείς δεσμούς του με τη φυλή που τον εγέννησε και της οποίας των βιολογικών αρετών αποτελεί φορέα.

2. Η φυλετική ψυχή είναι το απόσταγμα των υπέρτερων βιολογικών αρετών του φυλετικού αρχετύπου και της Αφθαρσίας του Αιωνίου Αίματος. Η φυλετική ψυχή απαιτεί ένα πεδίο Δημιουργικής Ζωής για να εκδηλώσει τις αρχέτυπες Αρετές της και να τις αποκρυσταλλώσει σε ανθρώπινες αξίες. Χρειάζεται ένα καμβά για να υφάνει το αριστοτεχνικό της έργο, μια μήτρα για να αποθέσει το γονιμοποιό σπέρμα της. Έτσι πλάθει τις Λαϊκές Κοινότητες, που κάθε μια υπακούοντας στον νόμο της ετερογένειας, σφυρηλατεί και προάγει μια ιδιαίτερη δέσμη παραδοσιακών αξιών με κοινές καταβολές και αποτελεί ανώτερη μορφή κοινωνικής συμβιώσεως πάντα μέσα στους κόλπους της φυλής της οποίας αποτελεί ώριμο καρπό. Η Λαϊκή Κοινότητα ενσαρκώνει τον πόθο της φυλετικής ψυχής για τη δημιουργία αξιών και αποτελεί προέκταση της φύσεως στο πεδίο της ανθρώπινης ζωής.

Η ιστορία είναι η κατά φυσική νομοτέλεια συνειδητή ζωή της Λαϊκής Κοινότητας. Όπως οι φυλές είναι τα φυσικά Γένη του ανθρώπινου είδους, έτσι οι Λαϊκές Κοινότητες είναι τα φυσικά γένη της Ιστορίας. Ο άνθρωπος, συνεπώς, αποκτά ιστορική ταυτότητα μόνον εφ' όσον αποκαλύψει τους διαχρονικούς και ακατάλυτους δευτερογενείς δεσμούς του με τη Λαϊκή Κοινότητα, η οποία είναι το ιστορικό λίκνο του και της οποίας των παραδοσιακών αξιών αποτελεί φορέα.

Το ανθρώπινο είδος δεν αναγνωρίζεται από την Ιστορία ως μια ενιαία και ομοιόμορφη ανθρωπότητα όπου καταλύονται οι διαφορισμοί μεταξύ των Λαών, αλλά αντίθετα, ως σύνθεση διακεκριμένων Λαϊκών Κοινοτήτων, που είναι φορείς ιδιαίτερων παραδοσιακών αξιών.

3. Ο Ηρωϊκός Τρόπος Ζωής είναι απόρροια του Φυσικού Νόμου του Αγώνα και της Φυσικής επιλογής. Ο Ηρωϊκός Τρόπος Ζωής εκδηλώνεται δια της ιστορικής παρουσίας των εκλεκτών δημιουργών ως ταγών της Λαϊκής Κοινότητας. Οι Παραδοσιακές Αξίες της Λαϊκής Κοινότητας ενεργοποιούμενες από τις Αρχέτυπες Αρετές της Φυλετικής Ψυχής συνθέτουν την Ιστορική της Συνείδηση. Και η πολιτική πράξη των Εκλεκτών Δημιουργών στους κόλπους της Αρμονικής Πολιτείας ενσαρκώνει την Ιστορική της Βούληση. Η ιστορική συνείδηση και η ιστορική βούληση της Λαϊκής Κοινότητας συνθέτουν την ιστορικότητά της, η οποία αποτελεί τον άξονα αναφοράς της Ιστορικής της Δράσεως. Το εκλεκτό απόσταγμα της Ιστορικής Δράσεως της Λαϊκής Κοινότητας, είναι η Πολιτιστική Δημιουργία, η οποία διαμορφώνει τις Πολιτιστικές Αξίες, που δεν είναι παρά η μεταλαμπάδευση των παραδοσιακών αξιών στο πεδίο του πολιτισμού. Οι πολιτιστικές αξίες είναι βιολογικής, ηθικής, πνευματικής και αισθητικής τάξεως που πραγματώνονται πολιτικά στους κόλπους της Αρμονικής Πολιτείας.

Σύμφωνα, επομένως, προς την εθνικοσοσιαλιστική Βιοθεωρία, ο άνθρωπος πορεύεται προς την υπαρξιακή και ιστορική του δικαίωση μόνον εφ' όσον αναγνωρίσει και συνειδητοποιήσει τη Φυσική Νομοτέλεια, η οποία του υπαγορεύει μια κλιμακωτή ανέλιξη: Πρώτα μέλος της Φυσικής - Βιολογικής του κοιτίδας, που είναι η Φυλή. Στο Πεδίο της Φυλής η Βούληση του Ανθρώπου εκδηλώνεται δια της Φυλετικής Ψυχής. Ύστερα μέλος του ιστορικού πολιτιστικού του λίκνου, που

είναι η Λαϊκή Κοινότητα. Στο πεδίο της Λαϊκής Κοινότητας η Βούληση του Ανθρώπου εκφράζεται διά της εμβίωσης και προαγωγής των παραδοσιακών Αξιών. Τέλος, εκλεκτός Δημιουργός, Πολίτης της Αρμονικής Πολιτείας. Στο πεδίο της Αρμονικής Πολιτείας το Αίσθημα του εκλεκτού Δημιουργού ενσαρκώνεται στον ηρωϊκό τρόπο ζωής. Η κλιμακωτή αυτή ανέλιξη του ανθρώπου από τη φύση διά της φυλής και της Λαϊκής Κοινότητας προς την καταξίωσή του ως εκλεκτού Δημιουργού στους κόλπους της Αρμονικής Πολιτείας, πραγματώνει τον Λόγο της Ιστορίας, που είναι ο Πολιτισμός και συνθέτει την υπαρξιακή και ιστορική δικαίωση του ανθρώπινου είδους.

Η Ιεράρχηση των Αξιών σύμφωνα με την κλιμακωτή ανέλιξη, που υπαγορεύει η Φυσική Νομοτέλεια, αποτελεί τον νόμο ανελίξεως του Πολιτισμού. Κάθε παραβίασή της οδηγεί τους Λαούς σε παρακμή και πολιτιστικό μαρασμό. Η φυλετική επιμειξία και ο βιολογικός εκφυλισμός ως παραβιάσεις της Φυσικής Νομοτέλειας, αποτελούν το πρώτο στάδιο πολιτιστικού μαρασμού και παρακμής της Λαϊκής Κοινότητας, διότι οδηγούν στον θρίαμβο του Μαζάνθρωπου, δηλαδή του απρόσωπου ανθρώπου της πανσπερμίας, που μη έχοντας ιδιαίτερη φυλή ούτε ιδιαίτερες πολιτιστικές καταβολές είναι έρμαιο και απόρριμα της Ιστορικής Ζωής και συνεπώς δεν έχει ούτε ιστορικότητα ούτε πολιτιστικό προορισμό.

4. Αν θα θέλαμε να εκφράσουμε στο πεδίο της υλικής ζωής με μια λέξη το περιεχόμενο της Εθνικοσοσιαλιστικής Βιοθεωρίας θα αρκούσε η αναφορά του διπόλου Αξιών Αίμα - Τιμή.

5. Η Βούληση της Λαϊκής Κοινότητας και το Αίσθημα των εκλεκτών Δημιουργών είναι οι παράγοντες της Ιστορίας. Ο Φυσικός Νόμος του Αγώνα και της φυσικής επιλογής και ο Ηρωϊκός Τρόπος Ζωής καταξιώνουν τον πόλεμο ως υπέρτατη εκδήλωση ιστορικής και πολιτιστικής άμιλλας των Λαών.

Το Έθνος είναι ο ιστορικός φορέας της ιδιαίτερης Πολιτιστικής Δημιουργίας της Λαϊκής Κοινότητας, ο θεματοφύλακας των Παραδοσιακών Αξιών. Κάθε νέα έκφανση του πολιτισμού γεννιέται και ακμάζει σε κάποιο έθνος, κάποια εποχή. Τα κραταιά έθνη είναι για τον πολιτισμό ό,τι οι δυνατές προσωπικότητες για την Ιστορία.

Ο Εθνικισμός είναι η θετική δράση που σκοπεύει στην κατάφαση του Έθνους, ως του κατ' εξοχήν υποκειμένου ιστορικών πράξεων. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι η αρμονική υπέρβαση του Εθνικισμού, που θεμελιώνεται στο Φυλετικό Αρχέτυπο. Έτσι, ενώ ο Εθνικισμός μπορεί να είναι αίσθημα κάθε λαού, ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι η κοσμοθεωρία των Αρίων.

Η Εθνικοσοσιαλιστική Βιοθεωρία είναι κληρονόμος και ενσαρκωτής του Ελληνικού Τρόπου Ζωής, που από το Ομηρικό Πρότυπο και την κλασσική αρχαιότητα διατρέχει αναλλοίωτος το ιστορικό γίγνεσθαι. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι η σύγχρονη ιστορική εκδήλωση αυτού του τρόπου ζωής, γι' αυτό και αποτελεί τον αυθεντικότερο υπερασπιστή των Αξιών του Πολιτισμού.

6. Στο πεδίο της Ιστορικής Ζωής η εθνικοσοσιαλιστική θεωρία διαπιστώνει τη ριζική ιστορική αντίθεση του ελληνικού τρόπου ζωής προς την εβραϊκή αντίληψη ζωής, την οποία καταγγέλλει ως υπεύθυνη για τη διάβρωση του Αρίου πολιτιστικού οικοδομήματος. Ο Εβραίος είναι πολιτιστικό παράσιτο, το οποίο διεισδύοντας προ 3.000 ετών από την εποχή των Γεφυραίων Αρμόδιου και Αριστογείτονα, καταλυτών των Πεισιστρατιδών, στον ζωτικό χώρο της Αρίας Φυλής, την Ευρώπη, εκφύλισε και αποξήρανε τα εξαίσια άνθη του ευρωπαϊκού Πολιτισμού, εγκαθιδρύοντας την κυριαρχία των νόθων απαξιών του. Το μεγαλύτερο νόθο τερατογέννημα της επίθεσης του Εβραίου εναντίον του Αρίου Κόσμου προ 2.000 ετών είναι ο Ιουδαιοχριστιανισμός που με το ισοπεδωτικό του κήρυγμα επιχείρησε ανεπιτυχώς να καταλύσει τις παραδοσιακές δομές των Αρίων Λαϊκών Κοινοτήτων. Στην εποχή μας ο Ιουδαιοχριστιανισμός απέθεσε στους κόλπους της Ευρώπης τα δύο νεότερα νόθα ιστορικά τέκνα του μέσω των οποίων επιδιώκει να καταλύσει οριστικά την πολιτιστική δημιουργία του Αρίου: Τον φιλελευθερισμό, με την πολιτική του διάσταση: τη Δημοκρατία, την οικονομική του διάσταση: τον καπιταλισμό και την κοινωνική του διάσταση: τον αστισμό και τον Μαρξισμό, με την πολιτική του διάσταση: τον Μπολσεβικισμό και τη Σοσιαλιστική Δικτατορία, την οικονομική του διάσταση: τον σοσιαλισμό και την κοινωνική του διάσταση: τον μικροαστισμό. Εναντίον αυτών των δύο επερχομένων κυριάρχων ορθώθηκε ο Εθνικοσοσιαλισμός, ως η γνήσια, παραδοσιακή μυστική φωνή των Αρίων Λαών και της Ευρωπαϊκής Γης.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός εκόμισε το μόνο αληθινό επαναστατικό μήνυμα των τελευταίων 2.000 ετών στην κονίστρα της Ιστορίας, διότι υπερασπίστηκε εκείνες τις φυσικές αξίες και επεκύρωσε εκείνη τη φυσική πολιτειακή τάξη, που είχαν εκφυλίσει και διαστρέψει 2.000 χρόνια Ιουδαϊκού Ισοπεδωτισμού.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός αναγεννώντας την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά, χάρισε στην γηρασμένη καρδιά της Ευρώπης τον παλμό της Νέας Ζωής.

ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ

Στην εποχή που μας μάθαν να φοβόμαστε κι αυτές τις ίδιες τις λέξεις, δεν είναι διόλου παράδοξο αν και μόνο στο αντίκρυσμα του τίτλου αυτού του άρθρου, οι άδολες δημοκρατικές μας ψυχούλες μανιωδώς εξεγερθούν — δικαιώνοντας την περιβόητη εκείνη θεωρία «των εξηρτημένων ανακλαστικών» του Ρώσου Παυλώφ — στα γνωστά πειράματα με τους σκύλους!

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ — μια λέξη με πραγματικά παράξενη γοητεία... Στο νου μου έρχονται οι «κακοί» όλων των εποχών και όχι μόνο οι «κακοί» κυβερνήτες, μα και οι «κακοί» συμπολίτες μου. Δεν καταλαβαίνετε; Να σας εξηγήσω — επιστρατεύοντας όλη την καλή διάθεση και όλο το διαλογισμό που διακατέχει τις «καλές» ώρες ολάκερο το είναι μου!

«Ρατσιστής», εσύ που χαρτοπαίζεις και μεθοκοπάς και το βράδυ ξυλοφορτώνεις τη γυναίκα σου — που αφήνεις τα παιδιά σου στο έλεος της ανέχειας, της φτώχειας και της εγκατάλειψης. Που δεν συζητάς μαζί τους τα προβλήματα που τ' απασχολούν!

«Ρατσιστής», εσύ που στον κοινωνικό σου προβληματισμό δεν έχεις χώρο για τα αυτιστικά παιδιά και τους ασθενείς του AIDS — και δεν φροντίζεις να τους βρεις μια κάποια δουλίτσα για το ψωμάκι τους!

«Ρατσιστής», εσύ που δεν σέβεσαι τις ομοφυλόφιλες επιθυμίες του «συνανθρώπου» σου, αλλά πικρόχολα και εγκληματικά τους αποκαλείς «πούστηδες» και τελειώνεις! Κακούργε, που δεν εκτιμάς «τον» Ταχτσή, «τον» Άγγελο (Χρ. Ρούσσο), όλα «τα» πρόσωπα που κοσμούν τον καλλιτεχνικό, πνευματικό και κοινωνικό χώρο — μια μέρα θα μας εξηγήσεις!

«Ρατσιστής» κι εσύ που δεν εμπιστεύεσαι τον ναρκομανή ή τον κάθε αποτοξινομένο νεαρό, θεωρώντας τον εσαεί άρρωστο και περιθωριακό.

«Ρατσιστής» κι εσύ που δεν έδωσες το δίφραγκό σου στον παππού με τα κομμένα πόδια, που είναι σωριασμένος με κρύο και με ζέστη στην πλατεία Ομονοίας! Κι εσύ, που έκανες τα «στραβά μάτια» καθώς μπήκε ένας μυστήριος νεφροπαθής στο λεωφορείο με τα πιστοποιητικά στα χέρια.

«Ρατσιστής» κι εσύ βέβαια, που καίτοι δηλώνεις χριστιανός, τα Χριστούγεννά σου τα πέρασες στη θαλπωρή της οικογενειακής σου εστίας και όχι σε κάποιο νοσοκομείο αναξιοπαθούντων αδελφών σου.

«Ρατσιστής» κι εσύ κύριε λεφτά, που επειδή «τά 'χεις», κονόμησες μια δύστυχη Φιλιππινέζα για τις «όποιες» ανάγκες σου και την είπες «οικιακή βοηθό». (Επειδή ακριβώς όλα τα πράγματα... έχουν ένα όνομα).

Είδατε αγαπητοί μου κύριοι ότι δεν είναι μόνο ρατσισμός το σούβλισμα... των αραπάδων όπως φανταστήκατε — είναι κι αυτά που προείπα κι άλλα τόσα που ξέχασα! Μαζί όμως με τη ροή της γραφής, μου πέρασε και η καλή εκείνη διάθεση που με χαρακτήριζε πρωτύτερα κι έτσι με κακία πλέον... αντάξια του ρατσιστικού περιεχομένου της ιδεολογίας μου, θα σας πω κάποια πράγματα που καίνε τα σωθικά μου.

ΕΙΜΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ (δηλ. επικίνδυνος και αποφευγετέ με για παν ενδεχόμενον!). Τι με κάνει άραγε να αρνούμαι τον ανθρωπισμό της δημοκρατικής σας πολιτείας· να σας το πω: Πρώτα διότι στενοχωριέμαι βλέποντας όλους αυτούς τους δυστυχισμένους μαύρους και κάθε λογής έγχρωμους που ερχόμενοι εδώ και μη κατανοώντας τα χαρακτηριστικά του κόσμου μας εντρυφούν στα ναρκωτικά, στην πορνεία, στο έγκλημα και στον υπόκοσμο. Διότι θεωρώ πολύ απάνθρωπο να αρπάζουν την εργασία και το ψωμί απ' τα παιδιά των ναυτικών μας, άνθρωποι που δεν ανήκουν στο λαό μας. Διότι θεωρώ πολύ εγκληματικό το καθεστώς επιμειξίας που μας επιβάλλουν κάποιοι τρανοί ανθρωπιστές — και δεν πείθομαι (λόγω στενοκεφαλιάς, ίσως) ότι το δημογραφικό μας πρόβλημα θα επιλυθεί με νεγράκια, τσιγγανάκια και τουρκάκια (κι ας κάνει «φιλότιμες» προσπάθειες ο Δεσπότης της Φλώρινας).

— Άραγε σούβλα ή καιάδας; Θα ανακράξετε με σηκωμένη τρίχα — απ' τη φρίκη και τη λύπη για μένα και τη κατάντια μου...

— Τίποτε απ' τα δύο (...και η τρίχα στη θέση της!). Απλά, θέλω να ξαναπάνε στη Γη τους ήσυχα και με ασφάλεια και εν ουδεμία περιπτώσει προπηλακιζόμενοι απ' τους όποιους «κακούς» — με το καλό δηλαδή ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ! Κι εκεί ΝΑ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΩ — όταν Μ' ΑΦΗΣΟΥΝ ΕΔΩ ΜΟΝΟ ΝΑ ΒΡΩ ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ...

— Μα εσύ πήγε στον τόπο τους, τους εκμεταλλεύτηκες, τους χρησιμοποίησες σαν ζώα για να κερδίσεις τα πλούτη και το χρυσό που η Γη τους έκρυβε. Γιατί;

— Δεν υπάρχει κανένα «γιατί»! Τους εκμεταλλεύτηκες εσύ ιμπεριαλιστή, δημοκράτη ανθρωπιστή, εσύ με το χρηματιστικό πάθος που σου φύ-

τεψε η πλουτοκρατική, καπιταλιστική και οβρέϊκη κοινωνία, στην οποία συνεχίζεις να προσκυνάς, Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΟΥ ΔΕΝ ΣΕ ΔΙΔΑΞΕ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΑΠΑΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ – ΑΛΛΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΟΥ ΚΙ ΑΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΑΣ ΣΑΝ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ.

Πριν λίγα χρόνια, η ηλικιωμένη λυκειάρχης μου, έλεγε ότι «η Δημοκρατία θέλει τον άνθρωπο μορφωμένο – γιατί είναι το μόνο σύστημα που τον σέβεται». Θα συμφωνήσω μαζί της! Εξάλλου, η λιγοστή ιστορική γνώση μου, το υπαγορεύει. Να, η Χιροσίμα και το Ναγκασάκι, οι εισβολές των «λαϊκοδημοκρατών» μπολσεβίκων στο Αφγανιστάν, στην Ουγγαρία, στην Τσεχοσλοβακία, τα 20 εκατομμύρια θύματα των σφαγών του Στάλιν, η πρόσφατη επιδρομή των «νταβατζήδων» του ανθρωπισμού, Αμερικάνων, στη Λιβύη. Μου το υπαγορεύει το δυστύχημα του Τσέρνομπυλ, τα πυρηνικά και η ραδιενέργεια, η ανεργία και τα αδιέξοδα της γενιάς μου σ' όλο τον κόσμο, ο φόβος να βγούμε απ' το σπίτι μετά τις εννιά το βράδυ! Μου το δείχνει η ρύπανση απ' το νου των συνανθρώπων μου, ως και του αέρα που αναπνέω, της θάλασσας και της Γης μας. Μου το δείχνει η εβραϊκή κηδεμονία που σπρώχνει τον σύγχρονο άνθρωπο στην πλήρη ζωοποίηση – το ενδιαφέρον μόνο για το φαΐ, τις ανέσεις και το χρήμα, ακριβώς ίδιο με το ενδιαφέρον που εκδηλώνουν τα πρόβατά μου στο χωριό, για το χορτάρι στο χορτάρι! Κι αν ξανάβλεπα εκείνη τη σεβαστή μου καθηγήτρια, θα της έλεγα: «Ναι, η Δημοκρατία θέλει τον άνθρωπο μορφωμένο μα σ' έναν κόσμο δίχως μέλλον! Ναι, η Δημοκρατία σέβεται τον άνθρωπο. Να ποιον «άνθρωπο» όμως· τον αντιφυσικό μαζάνθρωπο, τον ζωάνθρωπο, τον τέλειο υπάνθρωπο με τις πολλές γνώσεις ΜΑ ΧΩΡΙΣ ΓΝΩΣΗ!».

Επανέρχομαι: ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Γιατί θέλω ένα ίδρυμα για να φροντίσει τους ανάπηρους που μπερδεύονται στα πόδια μου στο δρόμο και ματώνουν την ψυχή μου. Γιατί ξέρω ακόμη ότι με την πρόοδο της ΙΑΤΡΙΚΗΣ, δεν πρέπει σήμερα να γεννιώνται ανάπηροι.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Γιατί πριν βρει εργασία ένας υγιής θεωρώ από υποκριτικό ως επικίνδυνο να βρίσκει εργασία ένας άρρωστος, ένας δυστυχής σπαστικός ή ένας φορέας του AIDS!

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Γιατί ξέρω πως και εσύ που δηλώνεις ανθρωπιστής δεν θα παντρευτείς μια αραπίνα, δεν θέλεις να μείνεις στη διπλανή σου πόρτα ένας δύσμορφος αράπης, δεν νοικιάζεις το σπίτι σου σ' έναν τσιγγάνο.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Γιατί αρνούμαι την εκμετάλευση, το μίσος, την πλουτοκρατία, το σύστημα της παρακμής που εγκαθιδρύθηκαν στον κόσμο στο όνομα του Ανθρωπισμού.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Γιατί η δική μου θεωρία και πράξη περικλείεται στις τρεις λέξεις: ΠΑΤΡΙΔΑ - ΛΑΟΣ - ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ και για την ΠΑΤΡΙΔΑ μου όλα τα μέσα είναι δεκτά, φτάνει να γίνει ξανά ΜΕΓΑΛΗ και ΔΥΝΑΤΗ· για τον ΛΑΟ – τη φυλετική μας κοινότητα – για να ξαναβρεί το δρόμο του μέσα απ' την Ιστορία και τον Πολιτισμό· για τον ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ γιατί εξασφαλίζει το Δίκιο και σπάει τα δεσμά της ατομοκεντρικής χρηματιστικής καταδυνάστευσης...

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ – Δεν είμαι Δημοκράτης υποκριτής ανθρωπιστής! «Γιατί η σκέψη μου πάει μαζί με το Λόγο και τη Δράση μου» και δηλώνω απροκάλυπτα.

— Θέλω ξανά ΕΛΛΗΝΙΚΗ την Κύπρο μας και ΟΛΕΣ τις αλύτρωτες ελληνικές πατρίδες. Θέλω ΟΡΘΙΟ και ΠΕΡΗΦΑΝΟ το Λαό μας.

— Θέλω ξανά την ΕΥΡΩΠΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ, χωρίς τις αλυσίδες των Εβραίων, της Γιάλτας, της Νυρεμβέργης και του Βερολίνου με το τείχος του Αίσχους. Χωρίς την μπότα του Αμερικάνου και Σοβιετικού δυνάστη.

— Θέλω τον κόσμο ολόκληρο εύρωστο, αυτάρκη και αξιοπρεπή – τον κάθε άνθρωπο στη Γη των πατέρων του, στον Πολιτισμό του, στον Εαυτό του!

Και για όλα αυτά τα «θέλω» δεν θα φεισθώ με τους συντρόφους κόπων, θυσιών και αίματος – νιώθω απόγονος εκείνων που έφτιαξαν ένα 1821!

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ. Γιατί τον ανθρωπισμό εσείς τον εκφράζετε με περιφρόνηση στον άνθρωπο – και με ειδικές τροφές για τα «πονηρά» σκυλάκια των σαλονιών σας, όταν υπάρχουν Έλληνες πολύτεκνοι οικογενειάρχες που στερούνται το ψωμί των παιδιών τους.

Αρκετά, Υποκριτές Δημοκράτες Ανθρωπιστές – Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΣΑΣ ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ. Είναι ο γεννήτορας όλης αυτής της βρωμιάς και της κενότητας που μας περιστοιχίζει και έχει το θράσος να πιστεύει ότι θα κατευθύνει τις τύχες μας για πάντα!

ΑΡΚΕΤΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΣΑΣ: τη φύση και τη φυλή μπορείτε βέβαια να την καταργείτε στο αρρωστημένο σας μυαλό – στην άγνοια, στην παραποίηση και στο ψέμμα. Εκεί φυτρώνει ο ανθρωπισμός σας και εκεί θα αποδειχθεί η πλάνη σας – η ίδια η φύση δίνει τις απαντήσεις της...

Για πείτε μου αλήθεια – αρνητές της Φυλής – γιατί οι Γύφτοι, οι Τούρκοι της Θράκης και οι άλλοι «ισότιμοι Έλληνες πολίτες και ψηφοφόροι» δεν αφομοιώθηκαν παρ' όλη την πολυετή γειτνίαση με μας; Γιατί δεν δέχονται τα σχολεία, τον πολιτισμό και τις συνήθειές μας αλλά συνεχίζουν στην ίδια αταλάντευτη δική τους «γραμ-

μή»; Γιατί συνεχίζουν να υπάρχουν μειονότητες και «γκέτο» σε όλη τη Γη, σε όλες τις χώρες;

Πριν λίγο καιρό γνωστό μπολσεβίκικο περιοδικό, κάνοντας ένα σχόλιο έγραφε ότι εμείς «θεωρούμε τους ανθρώπους ως άλογα, αφού μιλάμε για ράτσες και αηδίες»! Καίτοι προσβάλλουν τα άλογα (!) ας μάθουν οι μπολσεβίκοι ότι οι αιώνιοι νόμοι της φύσης που ισχύουν για το διάστημα, τους πλανήτες, τη γη, τα άλογα γιατί δεν ισχύουν και για τους ανθρώπους;!

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ — μια λέξη με πραγματικά παράξενη γοητεία...

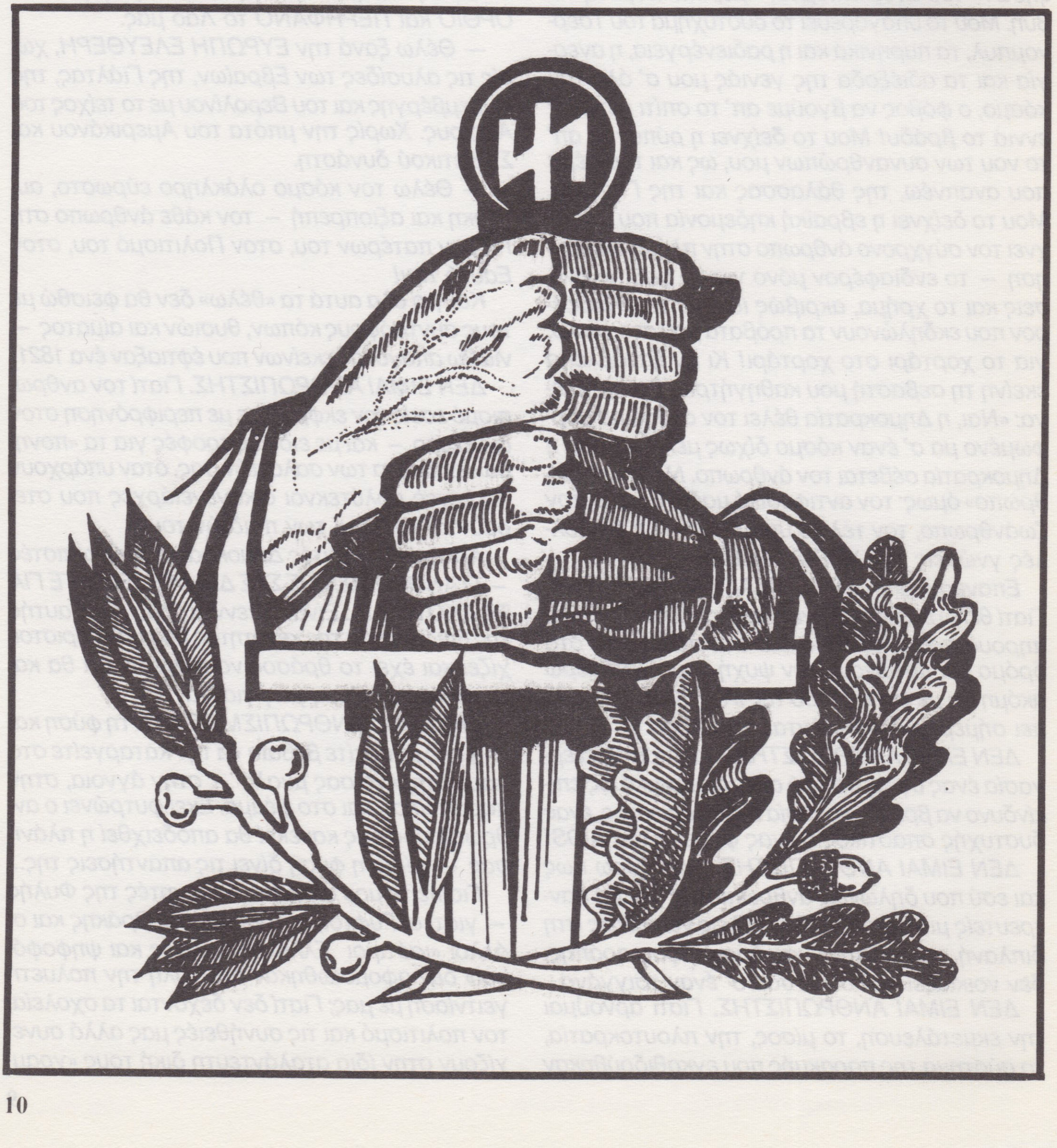
Πιστεύω καίτοι δύστροπα ίσως, σας δώσαμε στοιχεία για προβληματισμό και ξεκαθάρισμα, αφού ο Ρατσισμός ή ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ και το ότι ο κόσμος ζει μέσα στη δική του κοινότητα δεν είναι ζήτημα μίσους, αλλά ζήτημα της ανεξιχνίαστης σοφίας της φύσης και του Δημιουργού, που κανείς δεν θα ανατρέψει χωρίς να συντριβεί! Το ΑΙΜΑ, η ΡΑΤΣΑ είναι το κλειδί της παγκοσμίου ιστορίας και δικαίως κάποιος είπε ότι «ένας άνθρωπος πρέπει να 'ναι τρελός για να ζει και να αφομοιώνεται σε μια κουλτούρα που δεν είναι δική του».

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ — Η Ελευθερία να υπερασπίζεσαι το καθήκον να διαφέρεις!

ΜΕ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.

ΜΕ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Στο προηγούμενο άρθρο μας για τον στρατό είχαμε ξεκινήσει με ένα αρκετά αληθοφανές παραμύθι. Σε αυτό εδώ θα ξεκινήσουμε με ένα πραγματικά παραμυθοφανές, αλλά ωστόσο αληθινότατο γεγονός. Θα πάμε μονάχα χρονικώς αρκετούς μήνες πίσω.

Μάρτιος του 1987. Η «μεγάλη Ελληνοτουρκική κρίση» βρίσκεται στο αποκορύφωμά της. Η κυβέρνηση προσπαθεί εναγωνίως να πείσει τον Ελληνικό λαό ότι αυτή τη φορά το πράγμα δεν πρόκειται να περάσει έτσι. Πως αυτήν την φορά ο Τουρκικός Ιμπεριαλισμός θα πάρει το μάθημα που του αξίζει και που εδώ και τόσα χρόνια δεν το έχει πάρει. Οι μονάδες του στρατού τίθενται σε επιφυλακή, το Πολεμικό Ναυτικό παίρνει θέσεις μάχης και πυκνώνει τις περιπολίες του στο Αιγαίο, η Πολεμική Αεροπορία είναι σε ετοιμότητα. Συγχρόνως ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις, βασικά μηχανοκίνητες, θωρακισμένες και πυροβολικού αρχίζουν να κινούνται προς τα Ελληνοτουρκικά σύνορα. Υπουργοί και παραϋπουργοί «παίρνουν σβάρνα» τις γειτονικές Βαλκανικές χώρες για να «εξασφαλίσουν» την ουδετερότητά τους σε περίπτωση συρράξεώς μας με τους Τούρκους. Συνεχή «καυτά» ανακοινωθέντα κρατάνε σε κατάσταση πρωτοφανούς αγωνίας τους Νεοέλληνες. Οι οποίοι Νεοέλληνες με ένα πρωτοφανές ξέσπασμα της Νεοελληνικής ψυχής τους ξεχύνονται στους δρόμους και ορμούν με φανατισμό στα πλησιέστερα... στρατολογικά γραφεία; Όχι βέβαια, αυτά είναι ξεπερασμένα πράγματα! Ορμούν στα πλησιέστερα «Super markets» από τα οποία και σηκώνουν χιλιάδες τόνους τροφίμων και άλλων προϊόντων πρώτης ανάγκης. Σκηνές αλλοφροσύνης εκτυλίσσονται για μερικά κουτιά γάλα και μια χούφτα όσπρια. Ο πόλεμος ξέσπασε, αλλά είναι... εμφύλιος και γίνεται στα καταστήματα των μεγαλουπόλεων.

Ενώ λοιπόν συμβαίνουν όλα αυτά τα φαιδρά, ας μεταφερθούμε σε ένα κέντρο εκπαιδεύσεως του Ελληνικού στρατού. Εκεί ένας ανώτατος αξιωματικός έχει μια πολύ καλή ιδέα για να δοκιμάσει τους άνδρες του. Ντυμένος με την στολή εκστρατείας εισβάλλει στο Κέντρο Ψυχαγωγίας Μονάδος (Κ.Ψ.Μ.) και αναγγέλει με βροντερή φωνή πως τον επληροφόρησαν από το Γενικό Επιτελείο ότι ο πόλεμος με την Τουρκία έχει ξεσπάσει. Η μονάδα μετακινείται για την πρώτη γραμμή αμέσως! Μετά τον πρώτο αιφνιδιασμό οι αντιδράσεις των παρευρισκομένων ανδρών είναι οι εξής: στρατιώτες και υπαξιωματικοί βγάζουν φωνές χαράς και λόγια μίσους για τον εχθρό. Οι αξιωματικοί μένουν μουδιασμένοι και μάλιστα δυο - τρεις από αυτούς βάζουν σχεδόν τα κλάμματα λέγοντας περίπου τα παρακάτω: «Γιατί να γίνει πόλεμος τώρα;». «Που θα πάμε να σκοτωθούμε;». «Εμείς είμαστε οικογενειάρχες» και πολλά χειρότερα.

Εμείς το μόνο που έχουμε να σχολιάσουμε για τους αξιωματικούς εκείνους είναι αυτό: «Εύγε σας άξια τέκνα του Ελληνικού Στρατού Ειρήνης».

Ορίστε λοιπόν σε τι αξιωματικούς στηρίζονται οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, ορίστε, καμαρώστε τα άξια στελέχη του Ελληνικού Στρατού που υπερασπίζονται την «Εδαφική μας Ακεραιότητα» και την «Εθνική μας Ανεξαρτησία». Η πλειονότης των Ελλήνων αξιωματικών έχει προσβληθεί βαριά από ένα απαίσιο μικρόβιο, προϊόν της Δημοκρατικής σήψης και της παρακμής του Έθνους μας. Το μικρόβιο αυτό λέγεται: «ανευθυνότης και δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία». Το φαινόμενο της μολύνσεως άρχισε την δεκαετία του '50, εξελίχθηκε σχεδόν απαρατήρητο για είκοσι περίπου χρόνια και έγινε χειρότερο παρά ποτέ κατά τα χρόνια της «Εθνοσωτηρίου μεταπολιτεύσεως» του 1974. Από τότε η διάβρωσις του Σώματος Ελλήνων Αξιωματικών έλαβε πρωτοφανείς διαστάσεις, κάτι παραπάνω από ανησυχητικές και επικίνδυνες. Διαισθανόμαστε πως δεν είναι μακριά η ημέρα που τα στελέχη των Ενόπλων μας Δυνάμεων θα κατεβαίνουν σε απεργίες, διεκδικώντας την ευνοϊκή επίλυση από το κράτος «θεσμικών και οικονομικών τους αιτημάτων» και πιθανόν και την πάταξη διαφόρων «μιλιταριστικών» εστιών οι οποίες θα έχουν το πρωτοφανές θράσος να βρίσκουν έδαφος ανάπτυξης μέσα στους ίδιους τους κόλπους των Ενόπλων μας Δυνάμεων.

Τα φαινόμενα αυτά της σήψης παρουσιάζονται εντονότερα στους ανώτερους και ανώτατους βαθμούς των αξιωματικών. Ο λαός μας έχει μια πολύ σοφή παροιμία γι' αυτές τις περιπτώσεις, «το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι». Έτσι βλέπουμε να γίνονται αρχηγοί των Γενικών Επιτελείων άνθρωποι ασυνεπείς, άνθρωποι που πηγαίνουν όπου φυσάει ο άνεμος, άνθρωποι που έχουν στο παρελθόν τους πρά-

Αγωνιστές του Μακεδονικού αγώνα. Οι περισσότεροι καπετάνιοι των Μακεδονομάχων ήσαν Αξιωματικοί του Ελληνικού Στρατού. Τότε που ο Ελληνικός Στρατός δεν ήταν «Στρατός» Ειρήνης.

ξεις εθνοπροδοτικές, άνθρωποι με ιδιαίτερα ευλύγιστη την οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής τους στήλης, άνθρωποι οι οποίοι με λίγα λόγια δεν αξίζουν καν την τιμή να φέρουν την στολή του Έλληνα αξιωματικού. Και παρ' όλα αυτά κατορθώνουν ν' αναρριχηθούν στις υψηλότερες θέσεις της ιεραρχίας, αν και παντελώς ανίκανοι, με μοναδικό προσόν τους την τυφλή υπακοή τους στο εκάστοτε κυβερνόν κόμμα. Θα μπορούσε αυτό από μια άποψη να θεωρηθεί και «αναγκαίο κακό» από κάποιους λιγότερο ευαίσθητους από εμάς. Και αυτό γιατί, δυστυχώς, στην Ελλάδα ο Υπουργός και οι υφυπουργοί Αμύνης είναι ισχυρότεροι των αρχηγών των Γενικών Επιτελείων και από τους πρώτους εξαρτώνται άμεσα και οι δεύτεροι. Τα πολιτικά στελέχη όμως του Υπουργείου Αμύνης είναι βεβαίως και μέλη της κυβερνήσεως και μάλιστα από τα ισχυρότερα. Αλλά σαν κυβερνητικά μέλη είναι και πρωτοκλασάτα μέλη του κόμματος το οποίο και κυβερνά τον μαρτυρικό αυτό τόπο. Του οποιουδήποτε κόμματος μας κυβερνά, όπως και αν λέγεται και ότι και αν πρεσβεύει. Και επειδή κάθε δημοκρατικό (και τα συναφή διεθνιστικά) κόμμα ακολουθεί κατά κανόνα γραμμή κάθε άλλο παρά ΕΘΝΙΚΗ, φοβάται πάντοτε την αντίδραση των ζωντανών ακόμα αξιωματικών, οι οποίοι θα μπορούσαν να «παρασύρουν» κι άλλους συναδέλφους τους σε πράξεις που θα οδηγούσαν σε «εκτροπή της δημοκρατικής νομιμότητος». Έτσι το δημοκρατικό κατεστημένο, αφ' ενός χαϊδεύει τους αξιωματικούς, αφ' ετέρου φροντίζει να τους καλλιεργεί αυτήν την δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία· ανεξαρτήτως του πόσο επιζήμιο αποβαίνει αυτό για τις Ένοπλες Δυνάμεις μας και του ρόλου τους ως Φρουρών του Έθνους και ακόμη και σαν Όπλου ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ και ΕΚΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΟΘΩΝ.

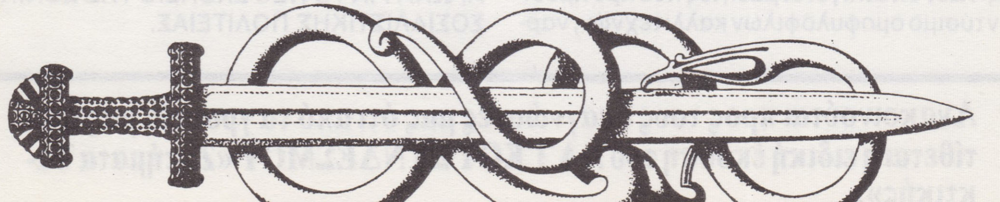
Βεβαίως παρουσιάζουμε τις αρνητικές πλευρές του Σώματος των Ελλήνων Αξιωματικών. Οπωσδήποτε υπάρχουν ακόμα και σήμερα άξιοι Έλληνες αξιωματικοί οι οποίοι και φροντίζουν όσο μπορούν να διατηρούν τα θετικά στοιχεία του Σώματός τους. Δεν θα ανα-

φερθούμε σε αυτά τα θετικά στοιχεία εδώ, αφ' ενός γιατί είναι λίγο πολύ γνωστά και αφ' ετέρου γιατί μας αρκεί το να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτούς τους άνδρες που τιμούν την Πατρίδα και την Στολή. Κάποτε αυτοί οι αξιωματικοί αποτελούσαν και τη συντριπτική πλειοψηφία, για να μην πούμε σχεδόν το σύνολο, των Ελλήνων αξιωματικών. Αυτό διαφαίνεται άλλωστε και με μια σύντομη ματιά της Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους κατά τα χρόνια μεταξύ 1900 και 1925, οπότε και η Ελλάδα κατόρθωσε ν' αποκτήσει μεγάλες εδαφικές περιοχές που τόσους αιώνες στανικά κρατούσαν οι βάρβαροι εχθροί. Αρκεί να αναφέρουμε τα δύο θαυμάσια έπη, του Μακεδονικού Αγώνος και των Βαλκανικών Πολέμων, όταν το Έθνος, φτωχό, καχεκτικό, μικρό μα πάνω απ' όλα Έθνος Ψυχωμένο, μαχόταν με πρωτοπόρους τους αξιωματικούς, οι οποίοι και είχαν δυσανάλογα μεγάλο ποσοστό απωλειών σε σχέση με το συνολικό. Χωρίς εκείνους τους αξιωματικούς, χωρίς το χυμένο αίμα τους, χωρίς την τόση αντρειοσύνη τους, το λέμε απερίφραστα, τα σύνορα της Ελλάδος θα ήταν ακόμα στην Λαμία, ίσως και παρακάτω. Δυστυχώς, σήμερα οι αξιωματικοί που κουβαλούν στα στήθια τους καρδιά όπως εκείνων που προαναφέραμε, τείνουν να γίνουν δακτυλοδεικτούμενη μειοψηφία. Και όχι μόνο αυτό. Υφίστανται και το ανηλεές κυνήγι του κομματικούς κράτους και παρακράτους, το οποίο προσπαθεί με κάθε τρόπο να τους αλλοτριώσει, να τους εφαρμόσει στα δικά του καλούπια και εάν δεν τα καταφέρει, τότε να τους εξουδετερώσει.

Έτσι, όσοι και αν είναι εκείνοι που αξίζουν να λέγονται Έλληνες αξιωματικοί, είναι ουσιαστικά σε διαθεσιμότητα. Συνήθως τους παραγκωνίζουν μετατίθοντάς τους σε υπηρεσίες ούτε καν δευτερευούσης στρατιωτικής σημασίας. Τους επιβάλλουν εξοντωτικά ωράρια, τους απαγορεύουν την κατοχή σημαντικού (ή και του οποιουδήποτε) οπλισμού, τους αποκλείουν από τα τακτικά και έκτακτα γυμνάσια, τους παρακάμπτουν στις προαγωγές ή ακόμα και τους πηγαίνουν φανερά πιο πίσω στους προαγομένους κατ' αρχαιότητα. Ακόμα οι μεταθέσεις είναι τόσο συχνές και τόσο «ξεκάρφωτες» που η ζωή τους είναι μια συνεχής μετακίνηση, σχεδόν νομαδική, η οποία έχει και πολύ σημαντικές επιπτώσεις και στις οικογένειές τους. Και όμως, αυτοί οι αξιωματικοί είναι που κρατούν ακόμα σε κάποιο επίπεδο τον στρατό μας και δεν τον αφήνουν να διαλυθεί. Και συμβαίνει επίσης να είναι αξιωματικοί που αποφοίτησαν πρώτοι από τη Σχολή τους, που φρόντισαν κατόπιν να πάρουν επιπρόσθετη εκπαίδευση τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, που προσφέρουν τα μέγιστα ακόμα και στην πιο ασήμαντη μονάδα. Αξιωματικοί που εάν τοποθετούνταν στις κατάλληλες θέσεις θα επέφεραν τέτοιες βελτιώσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις μας που θα προκαλούσαν αμέσως τον σεβασμό των φίλων και τον φόβο των εχθρών. Αλλά ήδη αρχίσαμε να μπαίνουμε στα πλαίσια της ουτοπίας για την δημοκρατική μας πολιτεία, η οποία έχει θέσεις και αξιώματα μόνο για τους μέτριους, τους ευθυνόφοβους και τους οσφυοκάμπτες. Άλλωστε ζούμε και στο 1989, εκείνοι που έχυσαν το αίμα τους για την Ελλάδα το 1913 μπορεί να ήταν και κορόιδα! Αυτό το τελευταίο είναι κάτι που πιστεύουμε πως είναι σήμερα αποδεκτό από πάρα πολλούς Νεοέλληνες, για να μην πούμε και αξιωματικούς.

Εμείς πιστεύουμε πως εάν όλα δεν έχουν χαθεί, τότε δεν έχει χαθεί τίποτα. Η ηττοπάθεια βρίσκεται εκτός της ζωής μας και της Ιδεολογίας μας. Και για το συγκεκριμένο θέμα, των Ελλήνων αξιωματικών, γνωρίζουμε πως θα μπορούσαμε ν' αλλάξουμε ριζικά την κατάσταση. Άλλωστε εμείς δεν μείναμε ποτέ προσκολλημμένοι σε στείρους αφορισμούς και κατηγορίες, αλλά για τα πάντα έχουμε τις προτάσεις μας και τις κατευθύνσεις μας που πηγάζουν από την Ζωοδότρα πηγή του Εθνικοσοσιαλισμού. Προς το παρόν σταματάμε εδώ, χωρίς να θεωρούμε πως το θέμα που θίξαμε έχει καλυφθεί. Γι' αυτό και σε ένα από τα προσεχή άρθρα μας για τον στρατό θα θίξουμε και κάποιες ακόμα πλευρές του, δίνοντας ταυτόχρονα και μερικές θέσεις μας οι οποίες θα είναι περιληπτικές αλλά και ουσιώδεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΗΜΕΡΑ

Δεν πρόλαβε πραγματικά να θεμελιωθεί η νέα στήλη του περιοδικού μας «για τη νεολαία»· και η ίδια η νεολαία παίρνει θέση στα προβλήματά της. Με την απλή, λιτή, μα υπεύθυνη και μεγαλειώδη γραφίδα δύο μαθητών της Α' Λυκείου, απ' τη Λεόντειο Πατησίων, εκφράζει τις σκέψεις, τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς της, για τα όσα συμβαίνουν στα σημερινά σχολεία μας. Με ιδιαίτερη χαρά σας παρουσιάζουμε αυτούσια την επιστολή τους — στην οποία περιγράφουν την κατάσταση, την οποία ως μέτοχοι, γνωρίζουν, μα το κυριότερο κατανοούν και στις πιο δύσκολες της λεπτομέρειες!

«Ένας από τους χώρους στους οποίους διαμορφώνει κάθε Ελληνόπουλο το χαρακτήρα και την προσωπικότητά του είναι το σχολείο. Θα επιχειρήσουμε να εξετάσουμε τις συνθήκες που επικρατούν στο σχολείο και τον αντίκτυπό τους στους μαθητές.

Πέραν της απλής απόκτησης γνώσεων το σχολείο, όπως προαναφέραμε, αποτελεί το χώρο στον οποίο θα εμφυσηθούν στους νέους ορισμένες αξίες και ιδανικά, καθοριστικά για τη μετέπειτα εξέλιξή τους.

Στο σημερινό σχολείο επικρατεί μια κατάσταση κυκεώνος. Η τάξη και η πειθαρχία είναι ανύπαρκτες, από το διευθυντή ως το νεαρότερο μαθητή. Η συμπεριφορά του καθενός χαρακτηρίζεται από μια τάση ανεξέλεγκτης απειθαρχίας. Απειθαρχία όμως επικρατεί παντού: στο ντύσιμο (μαθητών και καθηγητών), στις αίθουσες διδασκαλίας, στα προαύλια κ.ά. Δεν είναι λοιπόν άξιον απορίας το γεγονός ότι οι νέοι αυτοί (οι μαθητές) όταν έρχεται η ώρα να υπηρετήσουν τη Στρατιωτική τους θητεία δυσανασχετούν με την επιβολή της πειθαρχίας.

Το ομοιόμορφο ντύσιμο των μαθητών έχει καταργηθεί και τη θέση του πήραν τα ρούχα που αποτελούν την «τελευταία λέξη της μόδας». Δεν είναι λίγοι οι μαθητές που προτιμούν το ντύσιμο ομοφυλόφιλων καλλιτεχνών, ναρκομανών, διεστραμμένων και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους. Τα ίδια βέβαια τα μαθήματα καλλιεργούν αυτές τις διαθέσεις των μαθητών. Τα βιβλία της Ιστορίας, της Γλώσσας, αναφέρονται διαρκώς στην ελευθερία των νέγρων, στην ειρήνη, στη δημοκρατία, στον πολυφυλετισμό, στα «αγαθά» του καπιταλισμού. Εκδηλώσεις «πολιτιστικού» χαρακτήρα, αληθινές βεβηλώσεις του κάλλους λαμβάνουν χώρα και διαστρέφουν εντελώς τους μικρούς μαθητές που δεν μπορούν να αντιδράσουν γιατί δεν έχουν αναπτύξει κρίση σ' αυτήν την ηλικία. Μπολσεβίκοι δάσκαλοι ποτίζουν τους μικρούς μαθητές με μίσος για κάθε τι εθνικό, φιλελεύθεροι μιλούν χωρίς αιδώ για δημοκρατία, ενώ όλοι μαζί αναγκάζουν τα παιδιά να συμμετάσχουν σε... δημοκρατικές διαδικασίες»!

Δεν θα βάλουμε τα ονόματά σας κάτω απ' την επιστολή σας — θα σας συγχαρούμε όμως για την τόλμη της υπογραφής που έχετε στα 15 σας χρόνια.

Για μας είναι παρήγορο φαινόμενο, η χειρονομία σας αυτή καθ' αυτή και δείχνει ξεκάθαρα ότι όλες οι «δημοκρατικές διαδικασίες», όλες οι διαστροφές «της Τέχνης», όλα τα ψεύδη των σχολικών βιβλίων, όλα τα σύγχρονα πρότυπα της παρακμής και όλοι οι μπολσεβίκοι και φιλελεύθεροι δάσκαλοι, δεν θα μπορέσουν να σταθούν εμπόδιο στο δρόμο της αλήθειας ούτε και θα καταπονήσουν τον Λαϊκό Εθνικιστικό Αγώνα μας.

Αγαπητοί νέοι συναγωνιστές, η γνώση των πραγμάτων που κατέχετε και εκφράζετε τόσο όμορφα, δείχνει ότι βρίσκεστε στο σωστό δρόμο. Ελάτε σε επαφή μαζί μας, διαδώστε τις ιδέες μας στο σχολείο σας, προβληματίστε όλους τους νέους πάνω στα σύγχρονα πράγματα... και μην ξεχνάτε: Η νίκη θά 'ρθει με μελέτη, με πίστη, με οργάνωση και αγώνα! ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

Ανακοινούται προς τους αναγνώστες μας ότι από τα γραφεία μας διατίθεται η ειδική έκδοση του ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «Ζητήματα Τακτικής».

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΩΝ ΤΟΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΗΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Συνέντευξη με έναν εθνικοσοσιαλιστή βιοτέχνη

Ο Ασπρόπυργος είναι από τις πιο υποβαθμισμένες πόλεις στη γειτονιά της Αθήνας, ίσως η πιο υποβαθμισμένη περιοχή ολόκληρης της Αττικής. Εκεί ανάμεσα στα νταμάρια, αποψιλωμένες εκτάσεις και δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις, ανθεί, εγκατατελειμμένη από όλους τους παράγοντες της οικονομικής ζωής του τόπου, η πλέον θαλερή βιοτεχνική δραστηριότητα του λεκανοπεδίου. Άνθρωποι χειρώνακτες, επαγγελματίες έμπειροι και δημιουργικοί, αγωνίζονται με νύχια και με δόντια να κρατήσουν ζωντανές τις βιοτεχνικές μονάδες τους, σε πείσμα ενός άστοργου κράτους που αδιαφορεί παντελώς για την τύχη τους. Οι βιοτέχνες του Ασπροπύργου, που ασχολούνται κυρίως με μεταλλικές, μεταλλουργικές και μηχανολογικές κατασκευές προσφέρουν με την εργασία τους ανεκτίμητη βοήθεια στον βιομηχανικό τομέα και απλώνουν τις δραστηριότητές τους σ' ολόκληρη τη χώρα.

Πόσοι και πόσοι έμποροι, μεγαλοβιομήχανοι και μεγαλοαστοί, παράγοντες της δημόσιας ζωής δεν χρωστούν τις χρυσοφόρες επιχειρήσεις τους και τις πολυτελείς βίλες τους στην επίπονη εργασία και εφευρετικότητα των βιοτεχνών του Ασπροπύργου!

Σε μια από τις κυψέλες δημιουργικής παραγωγικότητας αυτής της περιφρονημένης από το αστικό κατεστημένο πόλης, συνάντησα τον ΓΙΑΝΝΗ, ιδιοκτήτη βιοτεχνίας μεταλλικών κατασκευών και συνειδητοποιημένο εθνικοσοσιαλιστή και είχα μια αποκαλυπτική συζήτηση μαζί του.

— Γιάννη, πόσα χρόνια ασχολείσαι μ' αυτή την επιχείρηση, πόσο κόσμο απασχολείς και πώς βλέπεις τις προοπτικές της;

— Είμαι 34 χρονώ. Ταξίδεψα σαν Γ' μηχανικός 5 χρόνια. Συνολικό μπάρκο γύρω στα 9 αν βάλεις και το ναυτικό, όπου υπηρέτησα σε «θηρίο». Στα 27 ξεκίνησα αυτό εδώ το μαγαζί που βλέπεις, φτιάχνοντας μεταλλικές κατασκευές. Δουλεύω 7 χρόνια τώρα και πέρασα πολλές δύσκολες μέρες. Σήμερα απασχολώ 7 εργαζόμενους μόνιμα, αλλά περιστασιακά χρησιμοποιώ 3-4 άτομα όταν έχω εξωτερικά συνεργεία. Όλοι Έλληνες καθώς βλέπεις αν και θα μπορούσα με πολύ χαμηλότερο κόστος να χρησιμοποιήσω μερικούς Πακιστανούς για τις δουλειές που δεν είναι εξειδικευμένες. Όμως, σαν εθνικοσοσιαλιστής και ρατσιστής απέκλεισα μια τέτοια λύση και σήμερα βρίσκομαι σε εξαιρετικά δύσκολη θέση, προσπαθώντας να συντηρήσω την επιχείρησή μου και να εξασφαλίσω το μεροκάματο στους τεχνίτες μου. Έτσι, παρά το γεγονός πως εδώ μέσα υπάρχουν 20.000.000 μηχανήματα, φρέζες, ψαλίδια, στράτζες κ.λπ. κι εγώ για ένα μεροκάματο ζω.

— Πώς είναι οι σχέσεις σου με τους εργαζόμενους;

— Αδελφικές. Ξέρεις, έχω δύο κομμουνιστές, που πραγματικά τάχουν χαμένα. Δεν μπορούν να με καταλάβουν, δεν μπορούν να με κατατάξουν στον τρόπο που τους έχουν μάθει να σκέφτονται εγώ δεν χωράω. Τους μιλάω πολλές φορές για τον εθνικοσοσιαλισμό και τον Χίτλερ και μένουν έντονα προβληματισμένοι. Εδώ εφαρμόζουμε τον σοσιαλισμό στην πράξη. Τον ένα μάλιστα πιστεύω πως όπου νάναι θα τον καταφέρω να γίνει συνδρομητής στο περιοδικό.

— Έχεις οικογένεια;

— Έχω τρία παιδιά, δύο γιούς και μια κόρη. Εδώ στον Ασπρόπυργο οι περισσότεροι έχουν τρια παιδιά και περισσότερα. Αν η Ελλάδα περίμενε να λύσει το δημογραφικό της πρόβλημα από τους πλούσιους, τους καπιταλιστές και τους πολιτικάντες σήμερα θα είχε σχολάσει σαν χώρα. Ελπίζω να καταφέρω να τα κάνω καλά Ελληνόπουλα και εθνικοσοσιαλιστές.

— Εδώ στον Ασπρόπυργο έχετε προβλήματα με ξένους εργάτες;

— Ου! Ο Ασπρόπυργος είναι πόλη γύφτων και Πακιστανών. Οι Έλληνες είναι πια μειοψηφία! Οι μεγαλοβιοτέχνες της περιοχής προτιμούν να απασχολούν ξένους σε μεγάλο αριθμό με εξευτελιστική αμοιβή. Τους ενδιαφέρει βλέπεις μόνο να φουσκώνουν τις τσέπες τους! Τα προβλήματα και οι τσακωμοί με τους γύφτους και τους Πακιστανούς είναι καθημερινό φαινόμενο. Τι τα θέλεις ρε φίλε, έτσι είναι ο καπιταλισμός. 300.000 ξένοι εργάτες στην Ελλάδα και 400.000 Έλληνες άνεργοι! Κι έχεις

και τους μπολσεβίκους να υποστηρίζουν τους ξένους. Οι μόνοι ωφελημένοι από αυτή την υπόθεση είναι οι πλουτοκράτες που έτσι πλουτίζουν πιο πολύ. Σε λίγο όπως πάμε θα είμαστε πρόσφυγες στην ίδια μας τη χώρα. Από το '92 που θα μπούνε και οι Τούρκοι σβήσαμε.

— Οι δουλειές πώς πάνε;

— Δόξα τω Θεώ, τρέχω πολύ σ' όλη την Ελλάδα, δουλειά έχουμε. Λεφτά δεν έχουμε!

— Ψάξε τις τσέπες μου. Θα βρεις ένα μάτσο χαρτιά. Μεταχρονολογημένες επιταγές. Τις σπάω στους τοκογλύφους. Τι να κάνω;

— Μα οι τράπεζες, τα βιοτεχνικά δάνεια;

— Φίλε μου, αυτά είναι για τους κλέφτες κι αλλοίμονό σου αν είσαι έντιμος εργαζόμενος και πέσεις στα νύχια τους. Ξέρεις πόσο κοστίζει το τραπεζικό χρήμα; Πάνω από 20% κι έπειτα πρέπει να έχεις τον διευθυντή της τράπεζας με μισθό. Να σου πω και ποια είναι η πολιτική των τραπεζών απέναντί μας για να καταλάβης.

Σε παρακαλάνε να σου δώσουν λεφτά, σου τάζουν λαγούς με πετραχήλια. Είναι μέχρι να σε βάλουν στο χέρι. Μετά είσαι δούλος τους. Κάτι να μην πάει καλά στη δουλειά σου και χάθηκες! Αντί να σε βοηθήσουν να ξεπεράσεις την κρίση, θα σε στήσουν στον τοίχο και θα σε εκτελέσουν στα 6 μέτρα. Για ένα μικροδάνειο έχεις υποθηκεύσει τα πάντα. Θα στα πάρουν όλα αντί πινακίου φακής! Οι τράπεζες λειτουργούν με καθαρά εβραϊκή νοοτροπία. Σε δανείζουν, αλλά το ρίσκο είναι όλο πάνω σου. Αν κάτι δεν πάει καλά αυτές έχουν διασφαλίσει τα συμφέροντά τους. Δεν συμμετέχουν παρά μόνο στα κέρδη σου. Όταν κερδίζεις βάζεις την τράπεζα συνεταίρο. Όταν χάνεις και ψάχνεις κάπου να πιαστείς η τράπεζα είναι εκείνη που θα σε σπρώξει να βουλιάξεις βαθύτερα. Γι' αυτό αποφεύγουμε τις τράπεζες. Έτσι όμως, έχουμε διαρκή στενότητα ρευστού. Για να πληρωθείς πρέπει πρώτα να φτιάξεις και για να φτιάξεις πρέπει πρώτα να αγοράσεις υλικά. Και για να αγοράσεις υλικά πρέπει να πληρώσεις! Έτσι, όλο το κύκλωμα δουλεύει με επιταγές. Κι όταν χρειαστής μετρητά δεν σου μένει παρά ο τοκογλύφος.

— Με την εφορία πώς τα πας;

— Θα σου διηγηθώ ένα περιστατικό για να καταλάβης. Ήρθαν πριν λίγο καιρό δύο εφοριακοί να μου ελέγξουν τα βιβλία. Ψάξε από δω, ψάξε από κει, κατάλαβα ότι δεν γλιτώνω χωρίς λάδωμα. Τάσκασα κι έφυγαν. Την άλλη βδομάδα νάσου άλλοι δύο. «Ήρθαμε να ελέγξουμε τα βιβλία» μου λένε. Σύμπτωση θα είναι σκέφτηκα. Τα ξανάσκασα κι έφυγαν. Την άλλη βδομάδα νάσου δύο άλλοι! «Ήρθαμε για έλεγχο» μου λένε. Και τότε κατάλαβα. Οι πρώτοι είπαν στους επόμενους ότι εδώ υπάρχει κορόιδο, αυτοί στους άλλους κι είχε σκοπό να παρελάση από το μαγαζί όλη η εφορία! Τότε έγινα έξω φρενών. Άρχισα το βρίσιμο και φοβήθηκαν πραγματικά. Ξεκουμπίστηκαν και από τότε δεν ξαναπάτησαν άλλοι.

— Για πες μου λίγο για τους τοκογλύφους;

— Φίλε μου, κοίταξε γύρω σου. Παντού εργαζόμενοι άνθρωποι. Όλοι αυτοί που βλέπεις είμαστε τα σκλαβάκια τους. Ο Γούκος επιτελούσε κοινωνικό έργο. Γλύτωνε κόσμο από τη φυλακή! Αλλά ο Γούκος ήταν μικρομεσαίος. Υπάρχουν άνθρωποι στον Πειραιά με πλήρως οργανωμένα γραφεία, που πουλάνε χρήμα με τόκο 50% και 60% προπληρωμένο την ώρα που σου σπάνε την επιταγή και τζίρο 2 και 3 δισεκατομμύρια ο καθένας! Στην Ελλάδα η οικονομία είναι ο δούλος της παραοικονομίας. Και παρακαλάς και πρέπει και νάχης μέσο για να σου δώσουν. Αλλοιώς, τα σίδερα της φυλακής είναι για τους λεβέντες. Εσύ χωμένος όλη την ημέρα μέσα στη μουτζούρα παράγεις. Αυτοί με το κολλάρο κοπανίζουν αέρα. Κι είσαι το σκλαβάκι τους. Αυτή είναι η σύγχρονη μορφή δουλείας, φίλε μου. Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ.

— Γιάννη, πώς πιστεύεις εσύ ότι μπορεί να λυθή αυτό το πρόβλημα;

— Κοίταξε, είμαι εθνικοσοσιαλιστής. Και ξέρω πως μόνο ο εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να το λύσει ριζικά με το ριζοσπαστικότερο μέτρο που αυτός επινόησε και που εφαρμόστηκε στη Γερμανία: Κατάργηση της Δουλείας του Τόκου! Τότε μόνο όλο το εβραϊκό σύστημα χρηματοδότησης της οικονομίας θα καταρρεύσει, οι τοκογλύφοι θα αφανιστούν και ο παραγωγικός τομέας θα ανασάνει. Οι τράπεζες δεν πρέπει να πουλάνε χρήμα αλλά να το δανείζουν για παραγωγικές επενδύσεις μόνο με 1-2% προμήθεια. Αντίστοιχα, πρέπει να μη δίνουν τόκο και στους καταθέτες. Ο καταθέτης εισοδηματίας δεν κάνει παραγωγική εργασία άρα δεν μπορεί να κερδίζει! Το χρήμα επινοήθηκε για να εξυπηρετεί τις ανταλλαγές υλικών αγαθών και να βοηθάει τις εμπορικές συναλλαγές, πρέπει να επενδύεται παραγωγικά. Οι Εβραίοι επινόησαν την αγοραπωλησία του και εφεύραν τον τόκο!

Η λύση λοιπόν είναι μια και μόνο ο Εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να τη δώσει. Κατάργηση της δουλείας του τόκου!

Έφυγα βαθιά συλλογισμένος με τα λόγια του συναγωνιστή να βουίζουν στ' αυτιά μου.

Μια κοινωνία που στραγγαλίζει τον παραγωγικό τομέα, χρησιμοποιώντας ως θηλειά τη ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ, ενώ αποθεώνει τους μεταπράτες και τους εμπόρους του χρήματος, που θησαυρίζουν από την τοκογλυφία. Είναι μια κοινωνία που νοσεί βαθύτατα. Είναι μια ώριμη εξεβραϊσμένη κοινωνία, που πρέπει να αφανιστή μαζί με την πολιτική τάξη που την εκφράζει.

Μια οικονομία που παραδίδει με κυνισμό τον παραγωγικό τομέα βορά στα αδηφάγα σαγόνια των τοκογλύφων εμπόρων του χρήματος μέσω της ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ. Είναι μια ανίατα μολυσμένη από τον εβραϊκό ιό οικονομία, που δεν θεραπεύεται παρά μόνο με τον θάνατο του κοινωνικού συστήματος που τη στηρίζει.

Αφήνοντας τον Ασπρόπυργο, ένοιωθα την ψυχή μου να συντονίζεται με τις φωνές αγωνίας όλων εκείνων των δημιουργικών ανθρώπων, που αργοπεθαίνουν παράγωντας για να ζουν πολυτελώς οι κηφήνες της πλουτοκρατίας και να κραυγάζει μαζί τους:

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ!
ΚΑΤΩ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ!

«ΤΑ ΝΕΑ», Τρίτη 7 Φεβρουαρίου 1989

ΤΑ ΝΕΑ

ΜΙΚΡΕΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

ΑΑΑΡΩΝ από 20.000 - 150.000 εξυπηρετούμε αμέσως δημόσιους υπαλλήλους, τραπεζικούς, ΟΤΕ, Ο.Α, ΟΣΕ 3231.529 (Κ23554)

ΑΑΑΤΟ αγοράζουμε χρυσαφικά, ασημικά, βίντεο, τηλεοράσεις, στέρεο στην αξία τους, δάνεια, επ' ενεχύρω πλατ. Ομονοίας 10, 2ος 5231.815, Καμμένος (ΚΠ1980)

ΑΑΑΤΟ δάνεια δίνονται σε συμφέρουσες τιμές με ενέχυρο αγοράζονται χρυσαφικά, βίντεο, τηλεοράσεις στην αξία τους, Πλ. Ομονοίας,10, 2ος 5231.815 (ΚΠ1897)

ΑΑΒΑΜ 30.000-200.000 διευκολύνουμε υπαλλήλους τραπεζών, ΟΤΕ, ΔΕΗ, Ολυμπιακής, ΟΥΛΕΝ, ΕΛΤΑ, ΕΟΤ, ΟΣΕ, ΕΑΒ στρατιωτικούς δημοσίου αμέσως, επιταγές, εμπορικές πελατών, προεξοφλούνται, 5224.270, 5240.320 (ΕΜ60954)

ΑΑΒΑΜ Παπάι δάνεια οποιουδήποτε ύψους δίνονται με ενέχυρο, αγοράζουμε χρυσαφικά, ασημικά, βίντεο, τηλεοράσεις, στερεοφωνικά, φορητές βιντεοκάμερες, στην πραγματική τους αξία, πιστωτικές κάρτες δεχόμαστε, νόμιμο ενεχυροδανειστήριο, απόλυτη εξασφάλιση των ενεχύρων, επισκέψεις σπίτι σας, παραλαβή - παράδοση με δικό μας φορτηγάκι, Σωκράτους 48, 2ος όροφος 5235.463 (ΕΜ60952)

ΑΑΒΟΡΑ 30.000- 150.000 σε υπαλλήλους τραπέζης, ΟΤΕ, Ολυμπιακής, ΟΣΕ, ΕΑΒ, ΕΟΤ, ΟΥΛΕΝ, ΔΕΗ: δημοσίου αμέσως, δάνεια 200.000 - 800.000 με εγγύηση ακινήτου ή αυτοκινήτου χρηματοδότης ζητείται, τηλ. 3618.229, 3623.957 (ΕΑ56431)

ΑΑΡΩΝ δάνεια οποιουδήποτε ύψους δίνονται με ενέχυρο χρυσαφικά, ασημικά, αυτοκίνητα, εθνοκάρτες, Παπαρηγοπούλου 15, πλ. Κλαυθμώνος 3239.227 (Κ23553)

ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΜΕ σαλόνια, μοκέτες, χαλιά, επιτόπου, υπερσύγχρονα μηχανήματα πολυετής πείρα έργα όχι λόγια, τηλεφωνήστε 9914.378 - 9931.303 (Κ22876)

ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΠΕΣ ξύλινες στέγες χαγιάτια σοφίτες επικεραμώσεις μπετόν καλές τιμές, εγγύηση η πείρα και η ευσυνειδησία Παναγιώτης 2473.630 (ΚΜ4163)

ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ τοίχου, πλαστικά δάπεδα, μοκέτες, ψευδοροφές, κουρτίνες επαγγελματικές τοποθετήσεις άριστες δειγματολόγια σπίτι σας 9615.518, 9596.008 (ΕΚ36706)

ΤΕΧΝΙΚΟ γραφείο αναλαμβάνει κατασκευές οικοδομών με το κλειδί στο χέρι, μετατροπές διαμερισμάτων, αποπερατώσεις, μεγάλες ευκολίες, 2314.118 (ΚΠ1983)

ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ ΗΛΙΑΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

AIR CONDITIONERS Carrier Aermec Amcor Sharp Airwell τιμές τεχνοψυκτικής μελέτη εγκατάσταση δωρεάν Λεωφ. Μαραθώνος 14 Παλλήνη, τηλ. 6666.067 (ΚΓ3016)

AIR CONDITION, Sharp, άμεση παράδοση, δωρεάν τοποθέτηση, Ιριδος 4, Π. Φάληρο, τηλ. 9815.509, 9628.367, δωρεάν επίσκεψη μελέτη (ΕΘΝ439)

ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΜΗ air condition ψύξη, θέρμανση, διαιορύμενου τύπου, ημικεντρικά, κεντρικά, Trane Αμερικής, Μεσογείων 330, τηλ. 6529.795, 6526.509 (ΒΙΖΑ41)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ aircondition μάρκα Hitashi μοντέλο RP-5 HMK σε άριστη κατάσταση, θερμο- κρύο αέρα αυτόματος κλιματισμ... χώρου, χώρος εξυπηρέτησης 150 έω... τμ πληροφορίες στα τηλέφωνα ... 02-21-81173, 82.10...

Νόμιμη τοκογλυφία με τις ευλογίες του κράτους μέσα από τις στήλες αγγελιών καθημερινών εφημερίδων. Το εμπόριο χρήματος σε όλο του το μεγαλείο... Και φυσικά από την όλη ιστορία δεν ήταν δυνατόν να λείψουν οι Εβραίοι!

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

ΕΛΛΑΣ

22/2/1821. Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης διαβαίνει τον Προύθο και εισέρχεται στην Μολδοβλαχία, αρχίζοντας τον αγώνα για την ανεξαρτησία από τις Παραδουνάβιες ηγεμονίες. Η σπουδαία αυτή προσπάθεια του Υψηλάντη θα προσφέρει πάρα πολλά στον επαναστατικό αγώνα που σε λίγο θα φουντώσει και στην Ελλάδα.

Στα εθελοντικά σώματα του Υψηλάντη θα προσέλθουν απ' ολόκληρη την Ευρώπη δεκάδες Έλληνες σπουδαστές. Συγκροτείται έτσι ο περίφημος Ιερός Λόχος από 500 νέους εθελοντές. Στο Δραγατσάνι, οι γενναίοι αγωνιστές του Ιερού Λόχου θα προσφέρουν τη ζωή τους στον αιώνιο βωμό της Πατρίδας και της Ελευθερίας.

Αργότερα, μετά από τη μάχη που έδωσαν οι ελάχιστοι εναπομείναντες του στρατού του Υψηλάντη στο Σκουλένι στις 17 Ιουνίου εναντίον δύο χιλιάδων τουρκικού πεζικού και τεσσάρων χιλιάδων ιππέων και με τη υποστήριξη 6 κανονιών, οι Ρώσσοι που παρακολουθούσαν τη μάχη θα πουν με θαυμασμό:

«Αν ο Υψηλάντης είχε δέκα χιλιάδες άντρες τόσο γενναίους, θα μπορούσε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά σαράντα χιλιάδες τουρκικού στρατού».

Μετά όμως από το τραγικό τέλος και αυτής της μάχης, οι οπλαρχηγοί Γιωργάκης Ολύμπιος και Γιάννης Φαρμάκης θα αποφασίσουν να κατέβουν στην Επαναστατημένη Ελλάδα. Οι εχθρικές δυνάμεις, μετά από προδοσία θα τους περικυκλώσουν στη μονή του Σέκου. Ο ηρωϊκός Μακεδόνας οπλαρχηγός Γιωργάκης Ολύμπιος αδειάζει τις πιστόλες του σε ένα βαρέλι με μπαρούτι. Το Κούγκι ξαναζεί! Εν τω μεταξύ, ο Αλ. Υψηλάντης έχει περάσει στο Αυστριακό έδαφος. Εκεί θα φυλακιστεί και θα καταδικαστεί σε θάνατο (όπως ο Ρήγας Φεραίος είκοσι τρια χρόνια πριν) από τον μισέλληνα Μέττερνιχ. Ο Υψηλάντης θα παραμείνει έξι ολόκληρα χρόνια στις φυλακές και οι στερήσεις και οι κακουχίες θα τον μεταβάλλουν σε ένα ανθρώπινο ράκος. Έζησε για λίγους μήνες ελεύθερος αλλά κατάκειτος.

Θα πεθάνει στις 19 Ιανουαρίου 1828. Την ίδια μέρα θα πληροφορηθεί ότι ο Καποδίστριας κατέβαινε στην Ελλάδα για να αναλάβει την κυβέρνηση. Με δακρυσμένα μάτια θα ψιθυρίσει: «Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Θεού...».

4/2/1843. Πεθαίνει στην Αθήνα, σε ηλικία 73 χρόνων, ο «Γέρος του Μοριά». Ο επιφανέστερος ήρωας και αρχηγός της Επανάστασης, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Επιστρέφοντας από ένα βασιλικό χορό, επλήγη στον ύπνο του από αποπληξία και παρέδωσε το πνεύμα του την 11η πρωινή. Ο θάνατος αφού δεν μπόρεσε να τον νικήσει στα πεδία των τόσων μαχών που έλαβε μέρος, τον χτύπησε ύπουλα και ξαφνικά. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ένα χρόνο πριν πεθάνει περιδιάβηκε έφιππος πολλά μέρη της Πελοποννήσου, την Ύδρα και τις Σπέτσες για να ζητήσει συγχώρεση από εκείνους με τους οποίους είχε έλθει σε ρήξη κατά τη διάρκεια της επανάστασης.

21/2/1913. Ο Ελληνικός Στρατός, υπό τον Στρατηλάτη Βασιλέα Κωνσταντίνο, εισέρχεται νικηφόρος και απελευθερωτής στα Γιάννενα. Η απελευθερωτική προσπάθεια για την περιοχή της Ηπείρου άρχισε τον Οκτώβριο του 1912. Η προσπάθεια αυτή, αφού απέδωσε την απελευθέρωση της Πρέβεζας και της Φιλλιπιάδας, καθώς και την κατάληψη της οχυρής θέσης των Πέντε Πηγαδιών, εμποδίστηκε από την καλά οργανωμένη τουρκική άμυνα και από τον πολύ βαρύ χειμώνα του έτους εκείνου. Έτσι χρειάστηκε η ενίσχυση

του Ελληνικού Στρατού με δύο ακόμη Μεραρχίες. Ο Ελληνικός Στρατός ενισχύονταν επίσης και από τα εθελοντικά σώματα που αποτελούνταν κυρίως από ντόπιους (απόσπασμα Ολύτσικας, Μετσόβου κ.λπ.). Για τη νικηφόρα προέλαση του Στρατού μας εκτός από την πίστη το πείσμα και τη γενναιότητα των στρατιωτών μας συνετέλεσε και η εφαρμογή των εξαιρετικών στρατηγικών σχεδίων του Κωνσταντίνου και των επιτελών του (μεταξύ των οποίων και ο Ιωάννης Μεταξάς).

Έτσι λοιπόν, ο Κωνσταντίνος διατάσσει το πρωινό της 20ης Φεβρουαρίου (με καιρικές συνθήκες καθόλου ευνοϊκές) γενική αιφνιδιαστική επίθεση κατά του Μπιζανίου.

Οι πολεμιστές μας σαρώνουν τα πάντα στο πέρασμά τους και καταλαμβάνουν όλες τις οχυρές θέσεις προ των Ιωαννίνων και προετοιμάζονται για την τελική επίθεση. Υπάρχει όμως ένας ταγματάρχης ο οποίος δεν σταματά την προέλαση αλλά μαζί με δύο λόχους Ευζώνων φθάνει μαχόμενος μέχρι τα πρώτα σπίτια της πόλης. Εν τω μεταξύ, έχει σκοτεινιάσει και ο ηρωικός ταγματάρχης Βελισσαρίου έχει πάρει θέση προ των Ιωαννίνων. Οι Τούρκοι εξαπατώνται και νομίζουν ότι ολόκληρη η πεδιάδα η προ της πόλης έχει καταληφθεί από τον Ελληνικό Στρατό. Ο Εσάτ Πασάς στέλνει με δύο αξιωματικούς αγγελιοφόρους επιστολή παραδόσεως άνευ όρων στον Κωνσταντίνο. Ο ίδιος ο Βελισσαρίου συνοδεύει στις 11 το βράδυ τους Τούρκους αξιωματικούς στο Στρατηγείο (Χάνι του Εμίν Αγά).

Ο Κωνσταντίνος θα του πει χαμηλόφωνα:

«Θέλεις φίλημα αλλά θέλεις και δέσιμο», εννοώντας ότι ναι μεν θέλει φίλημα για το χαρμόσυνο άγγελμα της παράδοσης, αλλά και δέσιμο για το παράτολμο σχέδιο που εφάρμοσε. Κατά ομολογία των Τούρκων αξιωματικών η επιτάχυνση της παράδοσης οφείλεται στον ταγματάρχη Βελισσαρίου. Το πρωί της επόμενης ημέρας, η ελληνική πολεμική σημαία και οι γενναίοι μας στρατιώτες θα παρελάσουν περήφανα στο κέντρο της ιστορικής πόλης.

ΚΟΣΜΟΣ

17/2/1865. Ο Σέρμαν πυρπολεί στη Νότια Καρολίνα ανθρώπους, ζωά και κτίρια για να κλονήσει το φρόνημα του Νότου.

8/2/1937. Ισπανοί Φαλαγγίτες και Ιταλοί Φασίστες εθελοντές υπό τον Στρατηγό Κέιπο ντε Λιάνο απελευθερώνουν τη Μάλαγα.

2/2/1943. Στάλινγκραντ. Ο προδότης στρατηγός Φον Πάουλους παραδίδεται στους Μπολσεβίκους και αιχμαλωτίζονται έτσι 90.000 περίπου γενναίοι άνδρες. Οι δυνάμεις του Γερμανικού Στρατού (320.000 άνδρες) έχουν από τον Νοέμβριο κυκλωθεί στο Στάλινγκραντ. Η τροφοδοσία τους γίνεται αεροπορικά αλλά ανεπαρκώς. Το θερμόμετρο φθάνει στους 40 βαθμούς κάτω από το μηδέν. Παρ' όλα αυτά, το ηθικό των στρατιωτών είναι υψηλό. Τους στηρίζει η πίστη στη νίκη και στις ικανότητες της ηγεσίας του.

Ο Φον Πάουλους όμως παραδίδεται, πράγμα πρωτοφανές για την ένδοξη Γερμανική Στρατιωτική Ιστορία, προδίδοντας έτσι την πατρίδα του, τους στρατιώτες του και τους ανωτέρους του. Η προδοσία αυτού του κατάπτυστου στρατηγού (μάρτυρα κατηγορίας στη δίκη της Νυρεμβέργης) συνετέλεσε στην ήττα της αντιμπολσεβικικής εκστρατείας.

11/2/1943. Ιδρυτική πράξη της αντιμπολσεβικικής λεγεώνας των WAFFEN SS «ΚΑΡΛΟΜΑΓΝΟΣ».

24/2/1943. Εκκενώνεται από Εβραίους έκφυλους και λαθρεμπόρους η παλαιά πόλη της Μασσαλίας και καταστρέφεται με σκοπό την ανακαίνιση με συνεργασία Γερμανικών αρχών και αρχών του ΒΙΣΥ.

16-17/2/1944. Με εντολή του Εβραιοαμερικάνου πτεράρχου διοικητή του Ειρηνικού Κέρτις Λέμαιυ σαρώνεται το Τόκυο με εμπρηστικές βόμβες που ρίχνουν τα Β 17.

Δεκάδες χιλιάδες αθώων καίγονται σα λαμπάδες σε σημείο που όταν ξεκινά το δεύτερο κύμα βομβαρδισμού οι πιλότοι να ξερνούν από την αναδυόμενη οσμή καμμένης σάρκας.

Αλήθεια, δικάστηκε ποτέ κανένας από αυτούς τους Αμερικάνους εγκληματίες;

4-12/2/1945. Συμφωνία της Γιάλτας. Η Ευρώπη διχοτομείται. Αρχίζει η παγκόσμια κυριαρχία των εβραιοαμερικάνων και Μπολσεβίκων. Το δικέφαλο φίδι του εβραϊσμού αγκαλιάζει από τότε ασφυκτικά την Ευρώπη.

6/2/1945. Το πρωινό τυφεκίζεται από τους καλούς νικητές του πολέμου ο μεγάλος Γάλλος λογοτέχνης Robert Brasillach σε ηλικία 36 χρόνων.

Την ίδια μέρα, αλλά μερικά χρόνια πριν (6-2-1934) συμμετέχει στη μεγάλη αντικοινοβουλευτική διαδήλωση έξω από το παλάτι της Βουλώνης φωνάζοντας «Κάτω η Βουλή».

Το 1937 θα φυλακιστεί εξαιτίας των αντικοινοβουλευτικών όρθων άρθρων που δημοσιεύει.

Το 1939 συμμετέχει στον πόλεμο της Γαλλίας κατά της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας όπου και αιχμαλωτίζεται. Τον Απρίλιο του 1941 γυρίζει ελεύθερος στη Γαλλία. Από το 1941 έως το 1943 συνεχίζει την έκδοση της εφημερίδας «Je suis partout («Είμαι παντού») και διευθύνει τις εκδόσεις του εθνικοσοσιαλιστικού βιβλιοπωλείου «Rive gauche» («Αριστερή όχθη»).

Από το 1944 στη Γαλλία αρχίζουν οι πρωτοφανείς θηριωδίες εναντίον των συνεργατών των Γερμανών. Τα θύματα ξεπερνούν τις 100.000. Ο Robert Brasillach τον Αύγουστο του 1944 φυλακίζεται κατηγορούμενος για συνεργασία με τους Γερμανούς. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου που τον καταδίκασε θα πει ότι τα άρθρα του ήταν επικίνδυνα για την αντίσταση περισσότερο από ένα τάγμα της Wehrmacht. Η εκτέλεση του ήρωα λογοτέχνη ορίζεται για τις 6/2/1945.

Το πρωινό εκείνο η ψυχή του μεγάλου εθνικοσοσιαλιστή αγωνιστή θα φτερουγίσει ελεύθερη στον γαλλικό ουρανό, παίρνοντας θέση στον Πάνθεο των ηρώων της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Νεαροί Γάλλοι παρατηρούν αφίσσα της Γαλλικής Λεγεώνας κατά του μπολσεβικισμού. Τότε που η καρδιά της Ευρώπης χτυπούσε Εθνικοσοσιαλιστικά.

ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

— Υπάρχει μια μεγάλη παρανόηση σε ορισμένους κύκλους πως ο Εθνικοσοσιαλισμός σαν Κίνημα Κοσμοθεωρητικό και πολιτικό συγχρόνως, είχε έναν χαρακτήρα επαναστατικό, όμοιο με εκείνον που είχε η Γαλλική Επανάσταση του 1789, είτε η μπολσεβίκικη ανταρσία του 1917. Αυτό αποτελεί ένα μεγάλο και σε πολλές περιπτώσεις εθελημένο σφάλμα. Ο Εθνικοσοσιαλισμός όχι μόνο δεν είχε χαρακτήρα Επαναστατικό ενάντια στην παράδοση, αλλά ήταν αυτή η ίδια η επανάσταση της ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ενάντια στα ισοπεδωτικά κινήματα της δημοκρατίας και του μπολσεβικι-

σμού. Με αυτό ακριβώς το πρίσμα ειδωμένη η Γερμανική Επανάσταση του 1933, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα γνήσιο τέκνο της Γερμανικής Αναγέννησης και ως εκ τούτου ένα Κίνημα Ελληνικά προσανατολισμένο στο ιδεολογικό, αισθητικό και φιλοσοφικό τομέα. Από την άλλη πλευρά, πολιτικά δεν είναι τίποτε άλλο από την εμφάνιση στον 20ο Αιώνα του παραδοσιακού Γερμανικού Εθνικισμού και αντισημιτισμού εμπλουτισμένου με δύο νέα ουσιώδη στοιχεία, που αποτελούσαν και επιταγές της εποχής.

Το ένα στοιχείο είναι ο αντικαπιταλιστικός χαρακτήρας του Εθνικοσοσιαλισμού, στοιχείο που προκύπτει από την αδήριτη ανάγκη καταπολεμήσεως της κοινωνικής αδικίας και του κοσμοπολιτισμού, που εκτρέφει ο διεθνής εβραιοκίνητος καπιταλισμός. Το άλλο στοιχείο είναι το ξεπέρασμα του στενά καθορισμένου Γερμανικού Εθνικισμού από την Ιδέα της Ευρώπης - Φυλής.

Το δεύτερο αυτό στοιχείο του Εθνικοσοσιαλισμού είναι γεγονός πως δεν υπήρχε εξ αρχής στην πολιτική πρακτική του. Παρ' όλο το γεγονός πως σαφείς αναφορές και υπαινιγμοί υπάρχουν για την ΙΔΕΑ της ΕΥΡΩΠΗΣ - ΦΥΛΗΣ στο ΜΕΙΝ ΚΑΜPF, είναι αλήθεια πως ο Εθνικοσοσιαλισμός έλαβε τον Ευρωπαϊκό Προσανατολισμό του κυρίως στα χρόνια του μεγάλου πολέμου 1939-1945.

Τούτο δε διότι αναζητώντας μια ιδέα πυρήνα, που θα αποτελούσε τη βάση για το ΝΕΟ IMPERIUM, δεν μπορούσε παρά να την καθορίσει σε αυτό που αποτελούσε τη βάση της Κοσμοθεωρίας του, τη Φυλή, συγκεκριμένα δε τη Λευκή Ευρωπαϊκή Φυλή, που αποτελούσε το ευρύτερο βιολογικό πλαίσιο, στο οποίο ανήκε και ο Γερμανικός Λαός.

— Ο Ελληνικός προσανατολισμός του Εθνικοσοσιαλισμού είναι αναμφισβήτητος. Δειγματολειπτικά θα αναφέρω κάποια γεγονότα. Οι δύο μεγάλοι πνευματικοί γίγαντες, που ως γνωστόν λατρεύτηκαν στη Γερμανία εκείνη την εποχή, ήταν ο Βάγκνερ και ο Νίτσε, και οι δύο βαθύτατα Ελληνιστές. Ποιος δεν γνωρίζει ότι με το έργο του ο Ριχάρδος Βάγκνερ δεν έκανε τίποτε άλλο από το να προσπαθήσει να αναβιώσει το Πνεύμα της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας με το Καθολικόν Έργον Τέχνης. Ποιος δεν γνωρίζει ότι με το έργο του ο Φρειδερίκος Νίτσε δεν έκανε τίποτε άλλο από το να προσπαθήσει να πλησιάσει τα Μεγάλα Νοήματα της Ελληνικής Φιλοσοφίας. «Αναζητούμε τον χαμένο Ναό των Ελλήνων», γράφει στο έργο του το ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ και παρακάτω «αυτό που περιμένω από τη Γερμανική φιλοσοφία είναι να γίνουμε κάποτε φυσιολογικά Έλληνες!». Στο ΜΕΙΝ ΚΑΜPF επίσης, που απετέλεσε και αποτελεί τη Βίβλο του Εθνικοσοσιαλισμού ο ίδιος ο Χίτλερ γράφει για «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» και για έναν Νέο Πολιτισμό, που θα κρατήσει χίλια χρόνια, γιατί θα αγκαλιάσει και θα συνταιριάσει τον Ελληνισμό με τον Γερμανισμό. Ποιος δεν γνωρίζει πως για πρώτη φορά ορίσθηκε σε κάθε Ολυμπιακούς Αγώνες να μεταφέρεται η φλόγα από την Ολυμπία στην πόλη που τελούνται, από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου στα 1936, που έγιναν στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία; Τα κτίρια, τα αγάλματα, η τέχνη, τα αρχαιόπρε-

πα στάδια, που χτίστηκαν στο Γ' Ράιχ, όλα Ελληνικά!

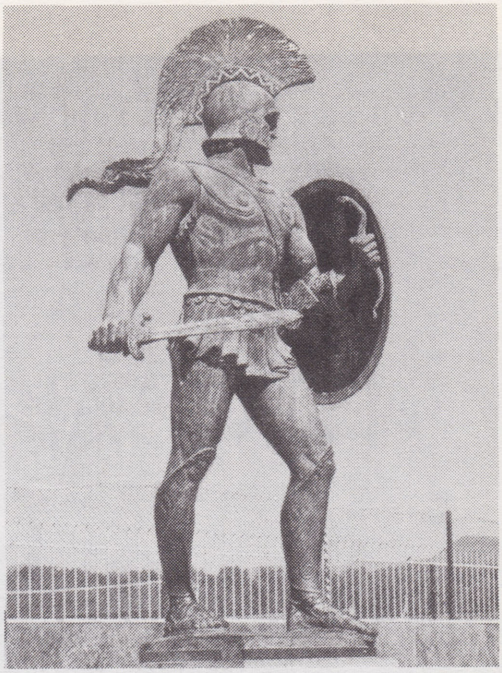
Αναμφισβήτητος είναι λοιπόν ο Ελληνικός Προσανατολισμός των Εθνικοσοσιαλιστών. Αυτό πάντως που αποτελεί και αντικείμενο της παρούσης εργασίας είναι να τονισθεί πόσο η όλη φιλοσοφία και Βιοθεωρία της Αρχαίας Σπάρτης είχε επιρρεάσει τη Γερμανική Πολιτεία του 1933. Να δειχθεί πόσο η ΜΥΘΙΚΗ ΔΩΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ είχε εμπνεύσει το Γ' Γερμανικό Ράιχ. Ξεκινώντας αυτή την προσπάθεια, θα επιθυμούσα να απαντήσω σε εκείνους τους φιλελεύθερους «διανοητές» που θεωρούν την Αρχαία Σπάρτη σαν μια πόλη άξεστων και απαίδευτων στρατιωτών με τα λόγια του Μεγάλου Πλουτάρχου από τους Βίους Παράλληλους:

«Ο Λυκούργος όχι γράμματα και λόγους, αλλά μια πραγματικά αμίμητη πολιτεία έφερε στο φως, αποδείχνοντας σ' όλους, όσοι θεωρούσαν τη λεγομένη φιλοσοφική αντίληψη ανύπαρκτη, ότι μια ολόκληρη πόλη μπορούσε να φιλοσοφήσει».

— Δεν είναι όμως το αντικείμενο του παρόντος άρθρου το τι ήταν η Αρχαία Σπάρτη, αλλά η σχέση της παρ' όλη την απόσταση του χρόνου με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία και αυτή ακριβώς η σχέση θα εξετασθεί βεβαίως περιορισμένα, αναζητώντας τα κοινά στοιχεία σε ότι αφορά τη δομή των δύο πολιτειών, το Πνεύμα τους, την Αγωγή των Νέων, τον Πατριωτισμό, τη Φυλετική τους Πολιτική, την Οικονομία τους και τον Στρατιωτικό τους χαρακτήρα.

Πριν όμως αρχίσω αυτή την εξέταση θεωρώ ηθική μου υποχρέωση να πληροφορήσω τους αναγνώστες μας πως με αντικείμενο τις σχέσεις της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας με τον Αρχαίο Ελληνικό Κόσμο είχε συγγράψει βιβλίο ο αείμνηστος Βασίλειος Τσιριμπάς, διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Μονάχου. Το βιβλίο που εξέταζε τη σχέση του Γ' Ράιχ με ολόκληρο τον Αρχαίο Ελληνισμό είχε τίτλο «ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ» και είχε εκδοθεί στην Αθήνα το 1937. Δεύτερη Έκδοση από τις εκδόσεις «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ» - Θεσ(νίκη 1981.

— Αυτό που έχει επίσης βασική σημασία και πρέπει να τονισθεί είναι πως είναι τουλάχιστον αδόκιμο να εξετάζεται η σχέση ή να καθορίζεται ο χαρακτήρας μιας Πολιτείας, ερευνώντας απλά και μόνο την πολιτική της δομή. Δηλαδή με άλλα λόγια δεν καθορίζει μια Πολιτεία ο τρόπος εκλογής των αρχόντων της, ούτε ο τρόπος ασκήσεως της διοικήσεως, μα προπαντός το Πνεύμα, οι Αξίες και οι Αρχές της Πολιτείας, η Κεντρική της Ιδέα και ο τρόπος με τον οποίον βλέπει τον ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ της στο Χρόνο.

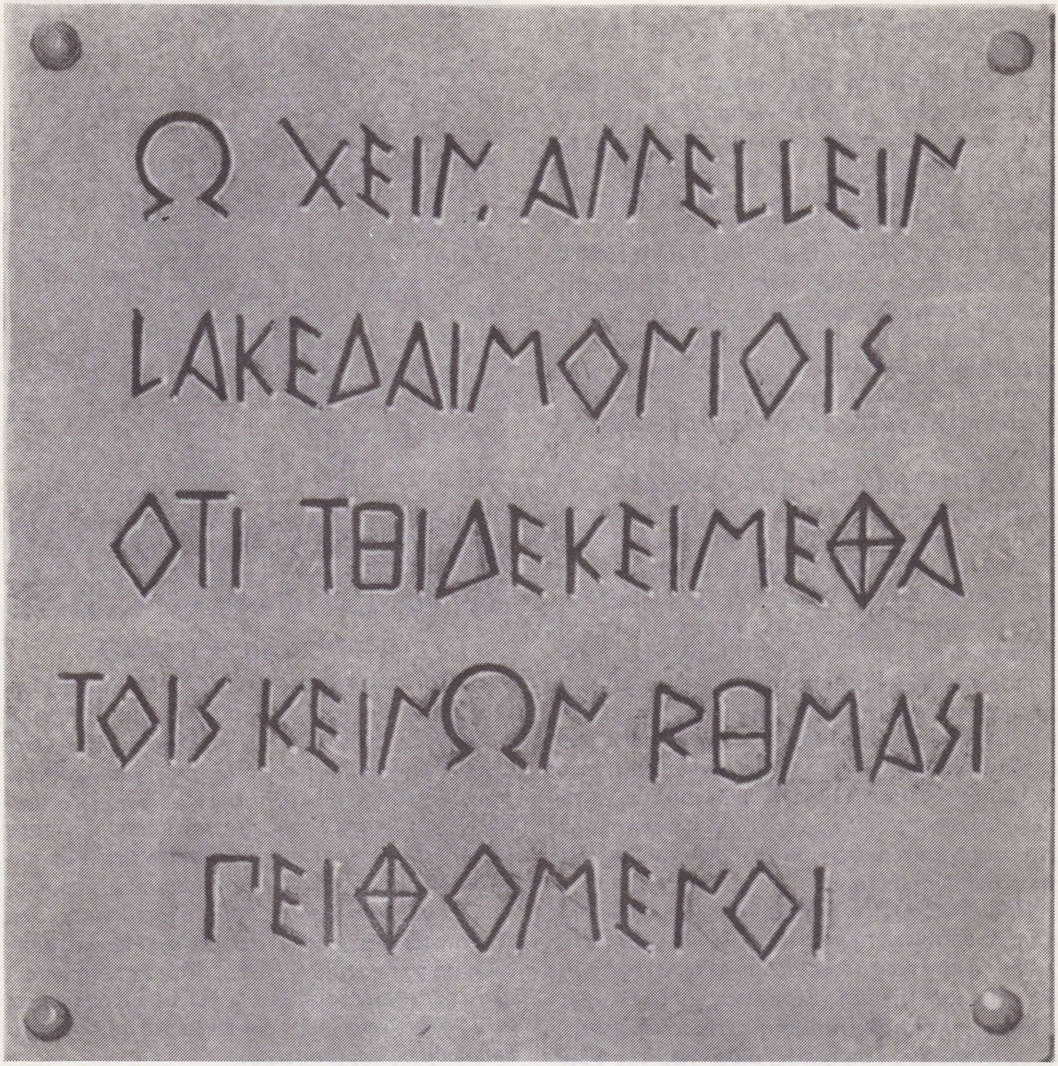

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΗ

Η Ιδέα της Πατρίδας, η πραγματικότητα της Πατρίδας για την Αρχαία Σπάρτη και για τη Χιτλερική Γερμανία είχε την Υπέρτατη Αξία. Όλοι και όλα, άνθρωποι και αντικείμενα, βρισκόντουσαν κάτω από την στέγη της Πατρίδας, που καθόριζε την ύπαρξή τους και τον προορισμό τους και που στην περίπτωση που χρειαζότανε θυσιαζόντουσαν γι' αυτήν. Οι άνθρωποι είναι περαστικοί, τα ατομικά συμφέροντα, η ιδιοκτησία, όλα είναι ασήμαντα μπροστά στο Μεγαλείο και στην ανάγκη της πατρίδας. Έτσι ήταν και έτσι έπρεπε να ήταν και έτσι έπρεπε να είναι, μα δυστυχώς όπως όλοι γνωρίζουμε δεν είναι. Ας μην επεκταθούμε όμως περισσότερο.

— Τα ξένα έθιμα, οι κοσμοπολίτικες συνήθειες θεωρούντο και για τις δύο Πολιτείες μέγας κίνδυνος γι' αυτή την ίδια την ύπαρξή τους. Ξενηλασία ονομαζόταν στην Αρχαία Σπάρτη η άμυνα της Πολιτείας ενάντια σε κάθε ξένη συνήθεια, σε κάθε ξένο τρόπο που θα προσπαθούσε να μπει στην Πολιτεία. Η εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία επίσης πολέμησε κάθε τι το κοσμοπολίτικο και το διεφθαρμένο, που υπήρχε στο κράτος. «Έπαψα να είμαι κοσμοπολίτης και έγινα αντισημίτης» γράφει στο ΜΕΙΝ ΚΑΜΡF ο Αδόλφος Χίτλερ. Λέσχες ιδρύθηκαν για τη Γερμανική Τέχνη, για τη Γερμανική Μουσική, για τον Γερμανικό Πολιτισμό, πολεμήθηκε κάθε ξενόφερτη συνήθεια, απηγορεύθηκαν τα διεφθαρμένα εκτρώματα, που λέγονται «μοντέρνα τέχνη».

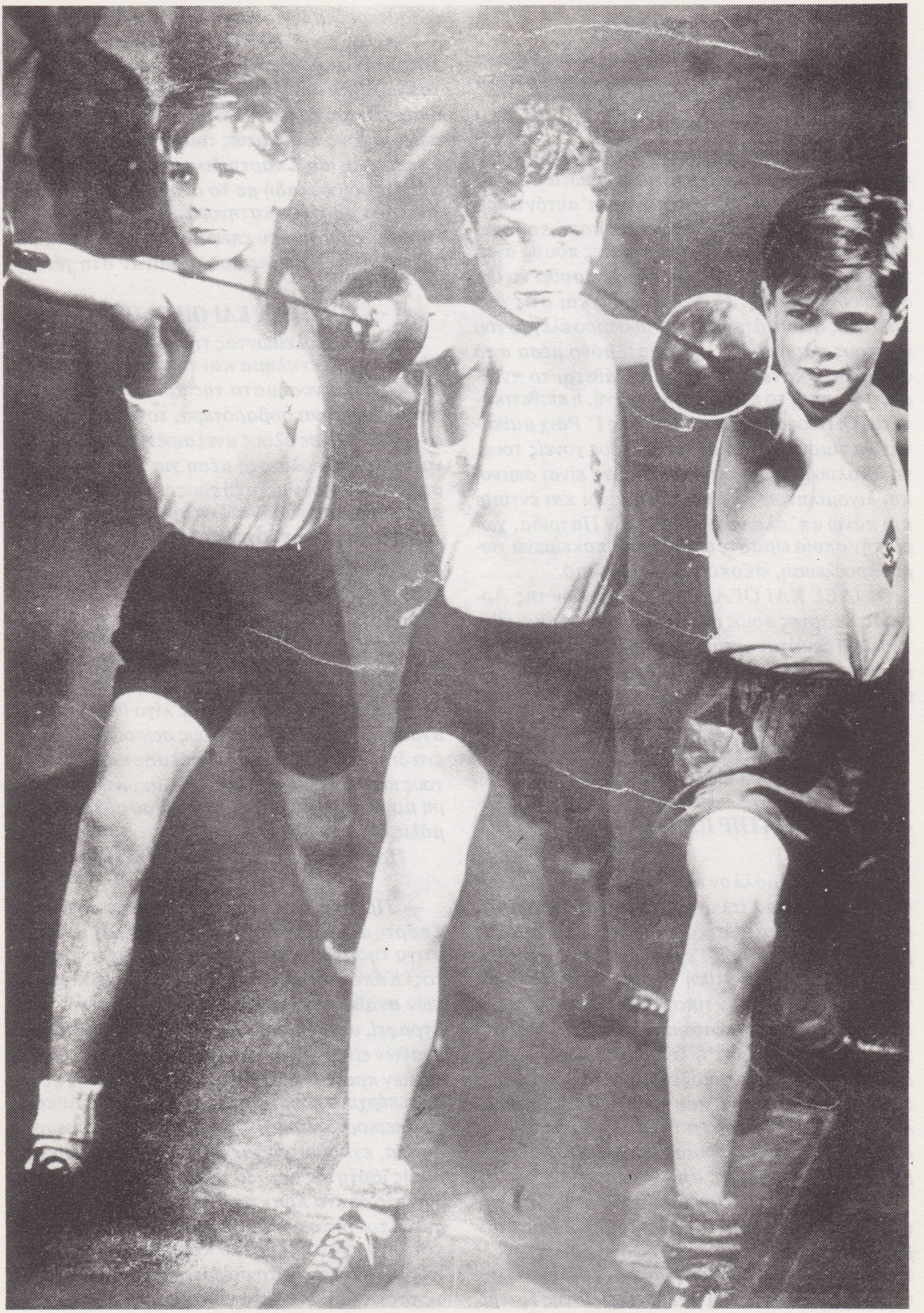
— Η λατρεία των προγόνων και στις δύο πολιτείες είχε μεγάλη σημασία. Τελετές για τον Ηρα-

κλή τον Γενάρχη των Δωριέων και γυμνοπαιδιές, ετήσιοι γυμνικοί αγώνες προς τιμήν των νεκρών στους πολέμους στην Αρχαία Σπάτη, τελετές για τον Καρλομάγνο και τον Όθωνα τον Μεγάλο στη Γερμανία. Κοινή αντίληψη και στις δύο πολιτείες πως ο λαός είναι ένα ρέον αιμάτινο ποτάμι συνεχές και αδιάσπαστο.

— Μα αυτό που πιο χαρακτηριστικά δείχνει το κοινό πνεύμα των δύο Πολιτειών είναι η σημασία που είχε γι' αυτές η Φυλή, καθώς και η πολιτική που είχαν και οι δύο για την καθαρότητα και τη βελτίωσή της. Όπως ακριβώς για να θεωρηθεί κανείς Σπαρτιάτης έπρεπε να είναι Σπαρτιάτης στην καταγωγή, έτσι και στο Γ' Ράιχ για να θεωρείται κανείς Γερμανός πολίτης έπρεπε να έχει Γερμανικό Αίμα. Οι επιμειξίες και στις δύο πολιτείες ετιμωρούντο αυστηρότατα. Συγχρόνως δε, υπήρχε η κοινή αντίληψη για την ανωτερότητα της Φυλής. Η μητρότητα εθεωρείτο ιερά και επροστατεύετο και στις δύο πολιτείες. Στη Γερμανία υπήρχε ειδικός νόμος προστασίας καθώς και ειδικό παράσημο για την τεκνοποιία. Στη Σπάρτη οι μητέρες εθεωρούντο πρόσωπα σεβαστά για την προσφορά τους στην Πατρίδα, όταν δε κάποτε με αφορμή αυτόν τον σεβασμό μια ξένη είπε στην Γοργώ, τη γυναίκα του Λεωνίδα: «Μονάχα εσείς οι Σπαρτιάτισσες εξουσιάζετε τους άντρες», αυτή απάντησε: «Ναι, γιατί μονάχα εμείς γεννάμε άντρες».

— Ο Καιάδας στη Σπάρτη και οι φυλετικοί νόμοι της Νυρεμβέργης στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία προφύλασσαν τις δύο Πολιτείες από την παρουσία αδύναμων ατόμων, βιολογικά στερημένων που θα έριχναν το επίπεδο της Φυλής και θα διαιώνιζαν στο χρόνο τα φυσικά τους μειονεκτήματα.

Οι ΙΛΕΣ και οι ΑΓΕΛΕΣ των νέων της Σπάρτης απετέλεσαν το πρότυπο για την Χιτλερική Νεολαία της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας.

Η ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

«Γιατί πρώτα πρώτα νόμιζε ο Λυκούργος πως τα παιδιά δεν ανήκαν στους πατέρες τους, αλλά ήταν κοινά κτήματα της πόλης».

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ - ΒΙΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

— Οι Νέοι στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία και στην Αρχαία Σπάρτη ανήκαν πρώτα απ' όλα στην Πατρίδα, στην Πολιτεία. Και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η Αγωγή τους είχε σκοπό προπαντός να τους κάμει χρήσιμους πολίτες που θα αγαπούν την Πατρίδα τους και εάν χρειασθεί να θυσιασθούν γι' αυτή. Η Αγωγή τους και στις δύο πολιτείες ήταν κάτω από τον αυστηρό έλεγχο του κράτους και ήταν σκληρή γιατί μόνο μέσα από σωματικές καταπονήσεις διαπλάθεται το πνεύμα, η θέληση, το πείσμα, η υπομονή, η επιθετικότητα. Οι Νέοι ατη Σπάρτη και στο Γ' Ράιχ μαθαίναν να τιμούν και να σέβονται τους γονείς τους, να ακολουθούν τις παραδόσεις, να είναι σεμνοί και λιγομίλητοι, να είναι περήφανοι και έντιμοι και πάνω απ' όλα να αγαπούν την Πατρίδα, χωρίς την οποία είμαστε ασήμαντα υποκείμενα χωρίς προέλευση, σκοπό και προορισμό.

ΟΙ ΙΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΕΛΕΣ των νέων της Αρχαίας Σπάρτης ποιος αλήθεια μπορεί να αμφισβητήσει ότι δεν ήταν εκείνες που ενέπνευσαν το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα των Γερμανών Εργατών (NSDAP) στην ίδρυση της Χιτλερικής νεολαίας;

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

«ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΑΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ» ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Σπάνιες και μάλλον ιδιωτικές ήταν οι εμφανίσεις εκείνες του Χίτλερ χωρίς το χαρακτηριστικό του φαιό στρατιωτικό αμπέχωνο. Η Ιδέα της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας ήταν μια Ιδέα κατ' εξοχήν στρατιωτική. Όμοια και η Πολιτεία της Σπάρτης δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα στρατόπεδο. Βαθιά διαποτισμένες από τη Φυσική πραγματικότητα, ότι η ζωή είναι μια διαρκής σκληρή πάλη, οι δύο πολιτείες έμοιαζαν με ένα πελώριο στρατόπεδο, που προετοίμαζε τους πολίτες του για πόλεμο κι αυτό γιατί γνώριζαν πως λαός, που δεν είναι έτοιμος για πόλεμο δεν μπορεί να έχει απαιτήσεις από την ιστορία.

— Ο πόλεμος σαν υπέρτατο ιδανικό, σαν την κορυφαία διαδικασία της φυσικής επιλογής ήταν βασικό στοιχείο στη δομή των δύο πολιτειών. Η περιφρόνηση των υλικών αγαθών προκειμένου να υπερασπισθεί την Τιμή και τα Δίκαια της Πατρίδας από μέρους του Εθνικοσοσιαλισμού φαίνεται ολοκάθαρη στο σύνθημα του μεσοπολέμου: «Περισσότερα κανόνια και λιγότερο βούτυρο».

Ο τίτλος του ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ και στις δύο Πολιτείες ήταν ο κορυφαίος. Αρκεί να αναφέρουμε πως το Φεστιβάλ του Μπαϋρώυτ με έργα Βάγκνερ στη διάρκεια του πολέμου λειτουργούσε με προσκλήσεις για τους τραυματίες του μετώπου και μόνον. Στη δε Αρχαία Σπάρτη δικαίωμα επώνυμης ταφής (τάφου δηλαδή με το όνομα γραμμένο επάνω) είχαν μόνο δύο κατηγορίες πολιτών. Από τους Άνδρες εκείνοι που έπεφταν στη μάχη και από τις γυναίκες, εκείνες που πέθαιναν στη γέννα.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

«Γι' αυτό, πολεμώντας την αναισχυντία και το φθόνο και το έγκλημα και την τρυφηλότητα και τα δύο άλλα νοσήματα της πολιτείας, που είναι παλαιότερα και σοβαρότερα, τον πλούτο και τη φτώχεια, έπεισε όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες να τα βάλουν όλα στη μέση για να γίνει αναδασμός και να ζουν μεταξύ τους όλοι ίσοι και με ίση περιουσία, επιδιώκοντας να πρωτεύουν στην αρετή, σαν να μην υπήρχε μεταξύ τους άλλη ανισότητα και διαφορά παρά αυτή που την ορίζει η καταδίκη του κακού και ο έπαινος του καλού πολίτη».

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ - ΒΙΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

«Λένε πως όταν κάποτε ο Λυκούργος, χρόνια πολλά μετά τον αναδασμό της γης, γύριζε από ένα ταξίδι και είδε να έχουν πριν λίγο θερίσει στους αγρούς, καμαρώνοντας τους σωρούς, ίσους τον ένα δίπλα στον άλλο, χαμογέλασε και είπε σ' αυτούς που ήταν μαζί του, πως η Λακωνική ολόκληρη μοιάζει με χώρα που ανήκει σε αδέλφια, που μόλις έκαναν τη μοιρασιά».

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ - ΒΙΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

— Πρώτος ο Λυκούργος, πρώτη η Αρχαία Σπάρτη αντελήφθη αυτό που αργότερα έγινε η μάστιγα της ανθρωπότητας, τη δουλεία του χρήματος! Κάποτε οι ισχυροί είχαν τον έλεγχο των υλικών αγαθών, σήμερα τα πράγματα έχουν αντιστραφεί, αυτοί που έχουν τον έλεγχο των υλικών αγαθών είναι και οι ισχυροί. Αυτή την αντιστροφή των πραγμάτων, αυτόν τον βιασμό της φύσης που επέρχετο προσπάθησε να προλάβει ο Λυκούργος περιορίζοντας στο ελάχιστο την κοινωνική αδικία, εγκαθιστώντας μια κατάσταση οικονομικής ισότητος μεταξύ των πολιτών και προχωρώντας σε ένα πρακτικό μέτρο για την επίτευξη αυτού του σκοπού. Στην κατάργηση των χρυσών και αργυρών νομισμάτων και στην αντικατάστασή τους με δυσκίνητα σιδερένια νομίσματα ούτως ώστε όταν καθιερώθηκε αυτό το μέτρο, όπως αναφέρει ο Πλούταρχος, πολλών ειδών αδικήματα εξηφανίσθησαν από την Λακεδαίμονα. Πρώτος,

δηλαδή ο Λυκούργος, πρώτη η Αρχαία Σπάρτη ήταν η Πολιτεία εκείνη που κατήργησε τον χρυσό από βάση της οικονομίας της.

— Όμοια και η Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία κατήργησε τον χρυσό σαν βάση της οικονομίας της και τοποθέτησε στη θέση του την εργασία. Κατήργησε επίσης τη δουλεία των τόκων, το εμπόριο χρήματος δηλαδή, που γίνεται με το ληστρικό τραπεζικό σύστημα.

— Το κοινωνικό δέον των δύο πολιτειών ήτο εντελώς αντίθετο από αυτό που επικρατεί σήμερα και θεωρούσε σαν κορυφαία και επίλεκτα στελέχη της κοινωνίας όχι τους πονηρούς «που τα 'κονομάνε», αλλά τους πολίτες εκείνους, που διεκρίνοντο για την Αρετή και την προσφορά τους στην Πατρίδα.

Τελειώνοντας αυτή την προσπάθεια συσχετισμού των δύο Πολιτειών, προσπάθεια σίγουρα ελλειπής, που αφορούσε την πολιτική τους ταυτότητα, την κοινωνική τους δομή, τις Αξίες και τα Ιδανικά τους, θα ήθελα επίσης να προσθέσω κάτι άσχετο προς λογικούς συγκρητισμούς:

Ο ΑΓΚΥΛΩΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΙΕΡΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τον Απρίλιο του 1945 ένα πρωί στο Βερολίνο, οι λιγοστοί υπερασπιστές που είχαν απομείνει είδαν στους τοίχους της πόλης κολλημένα χαρτιά. Ήταν το ποίημα του Καβάφη «Οι Βάρβαροι». Με Ελληνοπρέπεια και ήθος Γερμανοί, Γάλλοι, Βέλγοι, Ισπανοί, Ευρωπαίοι μαχητές της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας έδωσαν τη στερνή τους μάχη, ως ώφειλαν, σαν να είχαν μάνα από τη Λακεδαίμονα, που ξεκινώντας για την εκστρατεία τους έδειξε την Ασπίδα και τους είπε: «Ή ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ». Και αυτοί σαν πιστοί Σπαρτιάτες ετήρησαν τον όρκο τους και έμεναν αμετακίνητοι και ανυποχώρητοι στις θέσεις τους. Σήμερα στα 1989 εκεί που κάποτε δόθηκε η τελευταία μάχη της Σπάρτης του 20ου Αιώνα υπάρχουν ουρανοξύστες χτισμένοι με εβραϊκά κεφάλαια και εργοστάσια φτιαγμένα πάνω σε μπολσεβίκικες φόρμες. Και ούτε ένα σημείο μνήμης για εκείνους τους γενναίους μαχητές, τους τελευταίους υπερασπιστές της Ευρώπης. Ούτε μια πλάκα και ούτε Σιμωνίδης για να στείλει με το επίγραμμά του τον ύστατο προς την Πατρίδα χαιρετισμό: «Ω ΞΕΙΝ ΑΓΓΕΛΕΙΝ...».

1989, προχωρούμε προς τον μεσαίωνα της Πληροφορικής με ταχύ ρυθμό και εκεί που άλλοτε ήταν η Αρχαία Σπάρτη χαλάσματα και στρέφα γη. Στέρεψε πια ο Ευρώτας και ανάμεσα από καλαμιές και βράχια δεν θα συναντήσει κανείς νεαρούς Λακεδαιμόνιους σε κρυπτεία. Ούτε ο Πορφυρούς χιτώνας, το σύμβολο της Δωρικής Στρατοκρατίας, θα δει κανείς σήμερα να ανεμίζει στον αγέρα της Λακωνικής Γης. Στο Ναό της Ορθίας Αρτέμιδος πλανιούνται οι ψυχές των νεαρών Σπαρτιατών, που πέθαναν από το μαστίγιο των μεγαλυτέρων, χωρίς από τα χείλη τους να ακουστεί κραυγή πόνου και ήχος φόβου, πλανιούνται οι ψυχές των νεαρών εκείνων Σπαρτιατών, που πέθαναν γεμάτοι αγάπη για την Πολιτεία και περηφάνεια, που πέθαναν χωρίς παράπονο προκειμένου να αποδείξουν πως είναι αντάξιοι σε δύναμη, σκληρότητα και περηφάνεια με τη Σπάρτη. Από το αίμα τους που κύλησε στη γη, στοιχειωσε ο τόπος και κάθε που θύελλα και που τα αστροπελέκια ξεχύνωνται από τον Πάρνωνα και από τον Ταΰγετο προς το ναό, από τη γη, μέσα από τα σπλάχνα της στοιχειωμένης γης ακούγεται φωνή μεγάλη: «ΑΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ».

Αρχαία Σπάρτη και Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία, δύο Πολιτείες σύμβολα στον αγώνα για το δίκηο και την αλήθεια. Στον Αγώνα για να φύγει η κοινωνική πανούκλα της δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού. Κι ας έπεσε το Βερολίνο, κι ας διάβηκαν οι Μήδοι από τις Θερμοπύλες, ας στέκουν ανήμποροι να μας βοηθήσουν το αίμα μας, τα αδέλφια μας, οι συμπατριώτες μας, ας στέκουν αδιάφοροι και από άγνοια χλευαστικοί αυτοί που θα έπρεπε να είναι οι συμπαραστάτες μας, διόλου αυτά δεν πρέπει να κλονίσουν την απόφασή μας. Οι Νέες Θερμοπύλες είναι άπαρτες, οι Νέες Θερμοπύλες θα είναι Νικηφόρες, οι Νέες Θερμοπύλες είναι οι ψυχές μας!

ΑΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑΚΩΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ

Όπως προκύπτει από την ετυμολογική ανάλυση της λέξης «Ανθρωπολογία», αυτή δεν είναι παρά η επιστήμη που ασχολείται με τη μελέτη του ανθρώπου και των δραστηριοτήτων του, διαχρονικά και διατοπικά. Κατά μοιραία συνέπεια, το αντικείμενό της είναι εξαιρετικά πλατύ, και εκ των πραγμάτων παρουσιάζει αλληλεπικαλυπτόμενες «περιοχές» πληροφοριών με αρκετές φυσικές και θεωρητικές επιστήμες (Ανατομία, Γενετική, Αρχαιολογία, Προϊστορία, Ιστορία, Ψυχολογία, Εθνογραφία, Γεωγραφία...).

Σ' αυτό μας το κείμενο δεν θα εξετάσουμε (λόγω του περιορισμένου χώρου) με την απαιτούμενη διεξοδικότητα την ιστορική πορεία ανάπτυξης της Ανθρωπολογίας και την κατά καιρούς εξελικτική αναδιάρθρωσή της με νέους βιολογικούς και μη βιολογικούς της κλάδους. Ούτε ακόμη θα εκθέσουμε στην προσήκουσα έκταση τι είναι και τι πρέπει να είναι για μας τους Εθνικοσοσιαλιστές η Ανθρωπολογία. Απλά, έχοντας δεδομένο ότι ο άνθρωπος σαν άτομο και σαν μέλος συνόλου είναι ένα πολύπλοκο φυσικοψυχικό σύστημα, δύσκολο να μελετηθεί και να εξηγηθεί, θα παρουσιάσουμε απανθισματικά την περιληπτική εικόνα της εξέλιξης και υποστροφής της επιστήμης που τον μελετά. Γιατί τελικά η φυσική ιστορία του ανθρώπου στο χώρο και τον χρόνο είναι η πεμπτουσία της Ανθρωπολογικής γνώσης, έτσι οι απόπειρες ανάπτυξης ή σκόπιμης φθοράς της σημασιοδοτούν τις εποχές και οδηγούν σε συμπεράσματα για τον Δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε, ενάντια στο ψέμμα με στόχο την Αλήθεια και τη Ζωή.

Οι πρώτοι που άνοιξαν τον δρόμο της επιστημονικής μελέτης του Ανθρώπου, ήσαν οι Έλληνες: οι περιγραφικές έρευνες του Ηροδότου για τους Σκύθες και του Αιγύπτιους, καθώς και οι σχολιασμοί των Ιπποκράτη, Πλάτωνα και Αριστοτέλη για τις διαφορές των λαών και την κληρονομικότητα, αποτελούν την πρωτοπορία της Άριας επιστήμης όσον αφορά τη μελέτη και κατανόηση της Ανθρώπινης Φύσης. Μάλιστα ο όρος Ανθρωπολογία πρωτοχρησιμοποιείται από τον Μέγα Διδάσκαλο Αριστοτέλη (384-322 π.Χ.), σαν ουσιαστικός προσδιορισμός της φυσικής Ιστορίας και Βιολογίας του Ανθρώπου. Χρειάστηκαν από τότε 20 αιώνες για να επανέλθει σε χρήση αυτός ο όρος (στα 1655) από ένα ανώνυμο συγγραφέα.

Η άμεση σύνδεση του ανθρώπου με την ομάδα των όμαιμών του, τη φυλή και η κατά άμεση συνέπεια παράλληλη μελέτη ανθρώπων - φυλών από την Ανθρωπολογία, αυτόματα μας δίνει απλόχερα την ερμηνεία για τη λαθροβιωτική κατάσταση της Ανθρωπολογίας σήμερα.

Στα προηγούμενα 44 μεταπολεμικά χρόνια και μόνο η αναφορά του όρου «φυλή» στάθηκε ικανή να δημιουργήσει εκρήξεις οργής, διαμαρτυρίας, οδυρμών και κάθε είδους απόρριψης. Γιατί όλοι οι συρρέοντες πολιτικοί και πολιτιστικοί περιορισμοί, που αυθαίρετα έστησε το μεταπολεμικό κατεστημένο, έτειναν στην αποθέωση της ισότητας ατόμων και λαών. Έτσι, η λέξη φυλή, που ενέχει την έννοια της διαφοράς, ήταν επικίνδυνη και με κάθε τρόπο έπρεπε να εξοβελιστεί. Μεθοδικά, σε επίπεδο μεγακλίμακας — με τις μεταπολεμικές αφοριστικές δηλώσεις της UNESCO, αυτού του ανδρείκελου των εβραίων — τσαρλατάνοι και αργυρώνητοι επιστήμονες απεκάλεσαν τη φυλή ανύπαρκτο μύθο, δίνοντας την ακαδημαϊκή επίταση σ' εκείνο που επιχειρούσαν τα μέσα ενημέρωσης να προαγάγουν σε μικροκλίμακα — πλύση εγκεφάλου του Λευκού ανθρώπου για το έγκλημά του να νοιώθει Λευκός και διαφορετικός. Το εβραιοκίνητο σάρωθρο του συστήματος αφάνισε κάθε γνώση και γνωστική μέθοδο που μπορούσε να στηρίξει την Αλήθεια και φυσικά πρώτα - πρώτα την Ανθρωπολογία.

Γιατί η αληθινή Ανθρωπολογία, δηλαδή η Φυσική Ανθρωπολογία — Φυλογνωσία μπορούσε να ερευνήσει και να διαφωτίσει για τις βιολογικές αλήθειες, για τον Άνθρωπο, τη φυλή και την άμεση συσχέτισή της με την ευφυία, την κληρονομικότητα και τον πολιτισμό. Καταξιωμένες αλήθειες και συμπεράσματα τιτάνων της επιστήμης πετάχτηκαν στα σκουπίδια, κρύφτηκαν ή διαστρεβλώθηκαν. Ιστορία, βιολογία και παλαιοντολογία του ανθρώπου βιάστηκαν συστηματικά, απεμπολήθηκαν οι διαπιστώσεις της λαοψυχολογίας και της εθνογραφίας και οι λαοί της μεταπολεμικής εποχής έχασαν την επαφή με τις προγονικές τους καταβολές.

Όμως, παρά τα ξόρκια, τις κατάρες και την

αναγκαστική σιωπή των επαϊόντων στο σημερινό παγκόσμιο σύστημα, δεν λύθηκαν ούτε τα εθνικά προβλήματα, ούτε βέβαια έλλειψαν οι επώδυνες και αιματηρές φυλετικές έριδες και διαμάχες σ' ολόκληρη την υδρόγειο. Η Ανθρωπολογία μόνο εφόδιο κατανόησης του ανθρώπου σε απαιτούμενη έκταση και βάθος (σ' επίπεδο ατομικό και συλλογικό) εξοντώθηκε. Θεωρημένη προφανώς σαν κύρια γνωσιολογική ρίζα του Ε.Σ. αίτιο και αιτιατό συνάμα του ρατσισμού, διαστρεβλώθηκε και έχασε κλιμακωτά και μεθοδευμένα τις ουσιαστικές βιολογικές και χωροχρονικές συνιστώσες της, ξεπέφτωντας σε απεραντολογία στατιστικών μεθόδων και σειρών με απρόσωπα και αφηρημένα συμπεράσματα.

Η επιστήμη που μπορούσε να μελετήσει τον άνθρωπο και τα προβλήματά του μέσα στο φυσικό του όλο (τη φυλή) εξετάζοντας έτσι την ψυχή των ατόμων και των Λαών σε βάθος με εντιμότητα, σοβαρότητα και ακρίβεια εκτοπίστηκε. Στη θέση της φύτρωσαν κίβδηλες κοινωνιολογίες και ψυχαναλυτικές φροϋδογενείς μέθοδοι ή εξαμβλωματικές και εξωανθρώπινες ωραιοποιημένες παραλλαγές του μαρξισμού: σημειολογία και στρουκτουραλισμός. Χρήζει μιας αναφοράς σύντομης η ραγδαία ανάπτυξη που γνώρισε η Ανθρωπολογία από τον 18ο αιώνα και ένθεν μέχρι τις οριακές ημέρες του 1945 όταν σταμάτησε το ρολόι του κόσμου κι ακόμη ιδιαίτερης μνείας ορισμένων υπερόχων επιστημόνων και ερευνητών που τα ονόματά τους όσο και τα έργα τους κατήντησαν άγνωστα και περιφρονητικά στις ημέρες μας από τον εσμό των κουλτουροπροβάτων.

Ξέρουμε πολύ καλά μέσα από τα γνήσια Πλατωνικά αθάνατα κείμενα, τη γνώμη που είχε ο ισόθεος Πλάτων για τις εβραιοκινούμενες αντιλήψεις περί αδελφότητος - ισότητος των ανθρώπων. Οι αφορισμοί του Πλάτωνος, αποτελούν υποθήκες Ανθρωπολογικής γνώσης όσο και άξονες βιοπολιτικής, για τούτο και οι μαζάνθρωποι του συστήματος στρέφονται ενάντια στην πλατωνογενή θεωρητική παιδεία και καθυβρίζουν το ιδεώδες της Πολιτείας. Ο μέγας τραγικός Ευριπίδης, εκφράζοντας απόλυτα την υπεροχή των Αρίων Ελλήνων απέναντι στους Ασιάτες βαρβάρους γράφει στην «Ιφιγένεια εν Αυλίδι»: «Βαρβάρων γ' Έλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' ού βαρβάρους... το μέν γάρ δοῦλον, οι δ' ἐλεύθεροι», τονίζοντας με σαφήνεια και αδίστακτα την αξεπέραστη φυσική διαφορά που εγγενώς υφίσταται μεταξύ των φυλών.

Ο Θέογνις, αριστοκρατικός ποιητής και στοχαστής, θέτει τα θεμέλια μιας ενδοφυλετικής ευγονικής επικρίνωντας τους γάμους μεταξύ των διάφορων κοινωνικοπνευματικών στρωμάτων που καταστρέφουν τα «γένη».

Ο Αριστοτέλης συμπεραίνει: «δεν υπάρχουν μόνον άνθρωποι αλλά και λαοί ολόκληροι – όπως οι βάρβαροι σε σύγκριση με τους Έλληνες – πούναι προωρισμένοι μόνο για να υπηρετούν» δίνοντας στους προγόνους μας τον ηθικό νόμο της διαφοράς και της υπεροχής απέναντι στους βάρβαρους που μη όντας Έλληνες γεννημένοι, είναι όντα κατώτερου είδους και τους αρμόζει να μας υπηρετούν.

Ο θείος Πίνδαρος επισημαίνει τη ρίζα της Λαοψυχολογίας και της Κοινωνιοβιολογίας αποδίδοντας τα επιτεύγματα των ατόμων, στον γενέθλιο δαίμονα, το πνεύμα δηλ. και την ψυχή του γένους της φυλής.

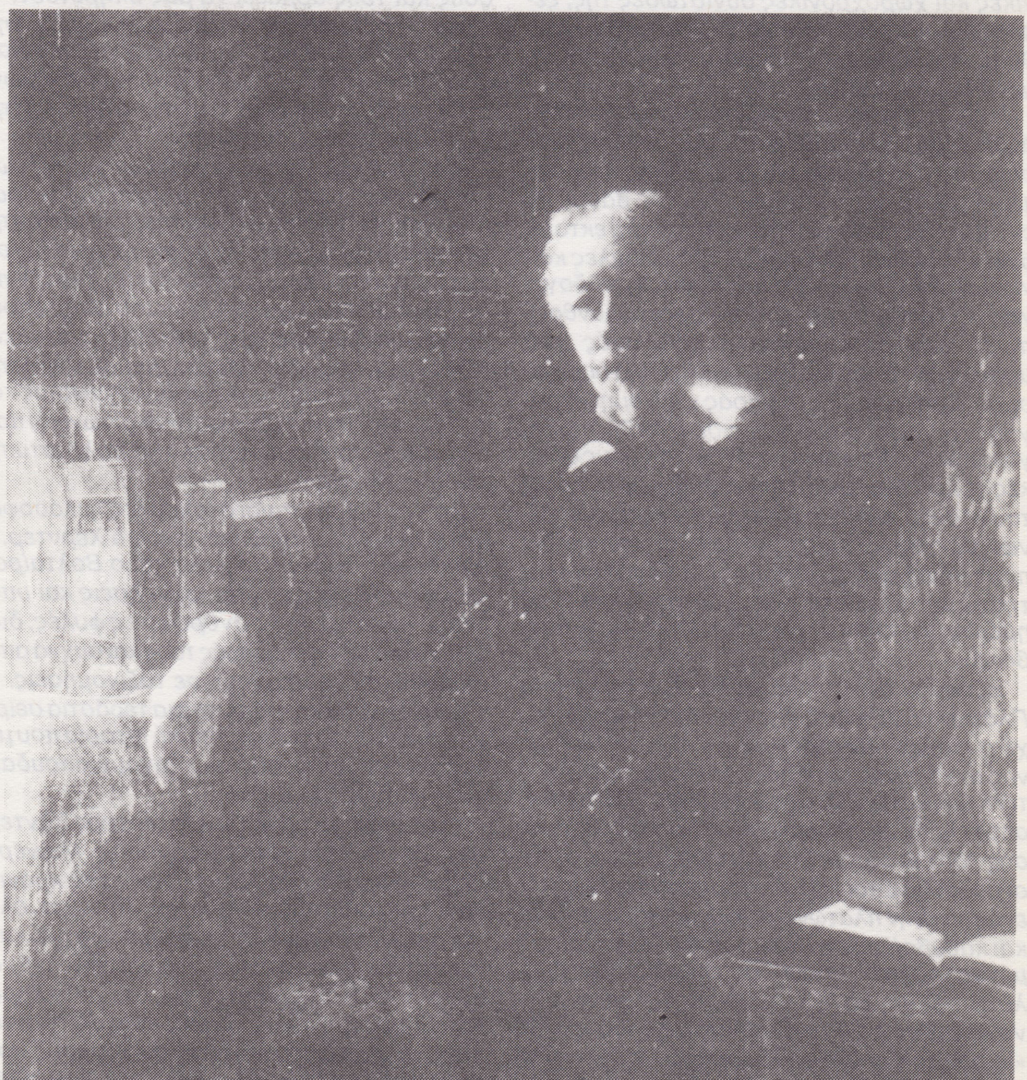
Από την εποχή των Μεγάλων Προγόνων μας μέχρι τις ημέρες μας, η μελέτη του ανθρώπου πέρασε μια πτωτική φάση στα χρόνια της ελληνιστικής παρακμής μέχρι τα χρόνια του Μεσαίωνα και μόνο στα χρόνια της Αναγέννησης άνθισαν πάλι οι μελέτες του ανθρώπου. Μέσα από δύο δρόμους τον κυρίως (Φυσικοβιολογικό), που οδήγησε στη διαμόρφωση της Φυσικής Ανθρωπολογίας ή Φυλογνωσίας και τον δευτερεύοντα (Θεωρητικοκοινωνικό) που οδήγησε στη διαμόρφωση της πολιτιστικής Ανθρωπολογίας.

Μεγάλοι Ευρωπαίοι στοχαστές, φιλόσοφοι και φυσικοί επιστήμονες, όπως ο Χέρντερ, ο Μοντεσκιέ, ο Χιούμ, ο Καντ και ο Βολταίρος εξέφρασαν απόψεις, παρατηρήσεις και υποθέσεις σχετικά με τις ανθρώπινες φυλές, διαπιστώνοντας τις διαφορές τους και συχνά αποπειράθηκαν να προβούν σε ταξινομήσεις.

Κλιμακωτά εκπτύσσεται μια τεράστια σειρά από διάνοιες στην Ευρωπαϊκή Ιστορία που μελετούν τον άνθρωπο και εξάγουν σπουδαία συμπεράσματα.

Ο φυσιοδίφης Λινναίος, ο γιατρός Χάντερ, οι ανθρωπολόγοι Μπλούμενμπαχ, Μάινερς, Σέμμεριγκ, Κάμπερ (θεμελιωτής της κρανιολογίας), ο ανατομοφυσιολόγος Τίντεμαν, όλοι τους πρωτοπόροι της συστηματικής φυσιογνωστικής έρευνας που στήριξε την Ανθρωπολογία στη συγκρότησή της σαν ολοκληρωμένη επιστήμη. Οι φυλετικές και πολιτιστικές παρατηρήσεις του κόμητος Αρθούρου Γκομπινώ, η επαναστατική άποψη του φυσιοδίφη Δαρβίνου για την εξέλιξη και την πάλη των ειδών, η άποψη του Πουσέ για την πολυγένεση, καθώς και οι έρευνες του Φόγκτ και Χέκελ που διεύρυναν τους ορίζοντες της μελέτης του Ανθρώπου. Ο Γκάλντον θεμελιωτής της ευγονικής

και της φρενολογίας και ο Λαπούζ δεινός Αριανιστής ιστορικοκοινωνιολόγος μαζί με τον Σπένσερ θεμελιωτή του Κοινωνικού Δαρβινισμού και του Στιούαρτ Τσάμπερλαιν θεωρητικό της Ινδοευρωπαϊκής υπεροχής, ιστορικό και πολιτιστικό ανθρωπολόγο. Οι ευγονιστές Πήρσον και Χάξλεϋ. Οι ανθρωπολόγοι Τοπινάρ, Μπροκά, Ντένικερ, Ρίπλεϋ, Τσεγκανόφσκι, Κουν, Βαλούα, Λεμπτζέλτερ, Γκύντερ, Φίσσερ, Μπάουρ, Λεντζ, Σέργκι, Κέιθ, Ντάρλιγκτον, Αϊκστέντ, Μπλέτζεν, Φορστ. Ο αρχαιολόγος Κόσσινα, ο ιστορικός Μάιρς, ο ζωολόγος Γκραντ και οι κοινωνιολόγοι Στόνταρντ και Σπέγκλερ. Ο ανθρωπολόγος Άιχελ, ο ψυχολόγος Φέργκιουσον, ο βιολόγος Όσμπορν... και εκατοντάδες άλλοι μελετητές συνιστούν ένα τεράστιο σύνολο ανθρώπων που μεταπολεμικά επικρίθηκαν, αγνοήθηκαν, διαστρεβλώθηκαν και αφέθηκαν να ξεχαστούν. Και τούτο γιατί μελετώντας τον Άνθρωπο και μοιραία τη φυλή στην ιστορία και την εξέλιξη, θεωρήθηκαν επικίνδυνοι για την πνευματική ασφάλεια του μεταπολεμικού κόσμου, γεννήτορες ρατσισμού και Ε.Σ., πρόδρο-

Joseph Arthur κόμης του Gobinéau. Ο Gobineau ήταν ο συγγραφέας αυτού που είναι πιθανότατα το πιο γνωστό από τα έργα πάνω στο φυλετικό πρόβλημα: «Δοκίμιο περί της ανισότητος των φυλών». (Από ένα πίνακα στην πανεπιστημιακή και εθνική βιβλιοθήκη του Στρασβούργου).

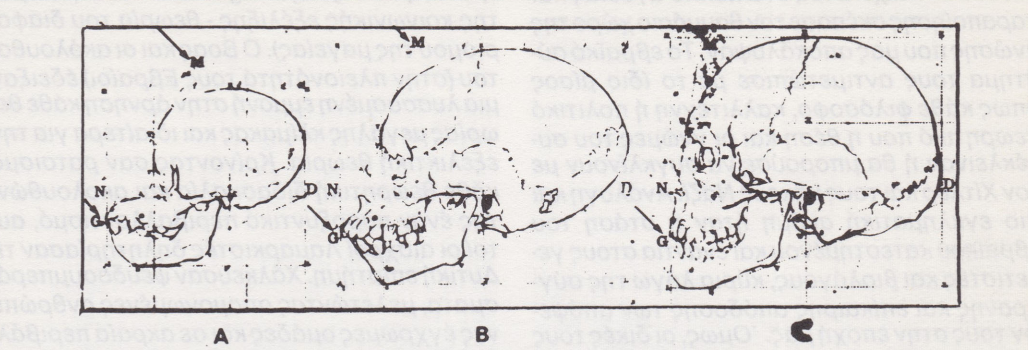
μοι του Γ' Ράιχ. Έτσι, ένα πέπλο άγνοιας και παραποίησης σκέπασε τον θαυμάσιο χώρο της γνώσης που μας αποκάλυψαν. Το εβραϊκό σύστημα τους αντιμετώπισε με το ίδιο μίσος όπως κάθε φιλόσοφο, καλλιτέχνη ή πολιτικό θεωρητικό που η θέση και οι γνώμες του συνέκλειναν ή θα μπορούσε να συγκλίνουν με τον Χίτλερ και τους κακούς Ναζί. Ανάλογη και πιο εγκληματική ακόμη ήταν η στάση του εβραϊκού κατεστημένου και ενάντια στους γενετιστές και βιολόγους, κύρια λόγω της σύγχρονης και επίκαιρης απόδοσης των απόψεών τους στην εποχή μας. Όμως, οι δικές τους τραγικές περιπέτειες και διωγμοί στον μεταπολεμικό κόσμο, αξίζει να αποτελέσουν ένα ιδιαίτερο αφιέρωμα για τη βιολογία σε κάποιο προσεχές τεύχος μας.

Όσον αφορά τον παροξυσμό κοινωνικής ανθρωπολογίας των ημερών μας και την κατευθυνόμενη εκτροπή κάθε έρευνας, μονόδρομα προς αυτήν την κατεύθυνση, κρίνουμε εξαιρετικά σημαντικό ν' αναφερθούμε στην υγιή σκοπιά αυτού του κλάδου, όπως αντιπροσωπεύτηκε στη χώρα μας από τους μεγάλους ερευνητές λαογράφους - εθνογράφους Στίλπωνα Κυριακίδη και Γεώργιο Μέγα, που στάθηκαν συνεχιστές του πρωτοπόρου της λαογραφίας Νικολάου Πολίτη. Γύρω από το έργο τους θα μπορούσε να στηθεί ολόκληρη εθνική σχολή πολιτικής ανθρωπολογίας με ουσιαστικούς προσανατολισμούς. Προϊόντος όμως του χρόνου, το έργο τους παραγκωνίστηκε και ποικιλώνυμοι κριτικοί τους «κατηγόρησαν» σαν φασίστες. Βέβαια, αντιλαμβανόμαστε με ευχέρεια πως οι ερευνητές της σύγχρονης κοινωνικής ανθρωπολογίας οδηγούνται σε τέτοια συμπεράσματα. Παρά το ότι το αντικείμενό τους (δηλ. η συγκριτική μελέτη κοινωνικών κανόνων, προτύπων συμπεριφοράς και συστημάτων αξιών και υλικών παραγώγων του ανθρώπου) οδηγεί πρόδηλα στη διαπίστωση της άμεσης συσχέτισης κοινωνικής συμπεριφοράς και φυσικής σύστασης - φυσικού εξοπλισμού του. Μ' άλλα λόγια, ανθρώπινης κοινωνίας και βιολογικής ταυτότητας. Έτσι αναζητούν επίμονα «μεθοδολογικές δυσχέρειες» για ν' απορρίπτουν τα φυσικά δεδομένα κατηγορώντας για ανοιχτό ή συγκαλυμμένο ρατσισμό και φασισμό κάθε αντιλέγοντα. Η εμφάνιση στην Αμερική του εβραίου Franz Boas και της «σχολής» του (αρχές του αιώνα) σημασιοδοτεί την εκτροπή από την απροκατάληπτη έρευνα. Ο κοσμοπολίτης αυτός πνευματικός νομάδας γνήσιος εκφραστής της ισοπεδωτικής αφαίρεσης που διακατέχει τη χαλαρή σκέψη της ράτσας του, απομακρύνθηκε από τις έρευνες των Tylor, Morgan και Frazer (θεωρία της κοινωνικής εξέλιξης - θεωρία του διαφορισμού της μαγείας). Ο Boas και οι ακόλουθοί του (στην πλειονότητά τους Εβραίοι) έδειξαν μια λυσσασμένη εμμονή στην άρνηση κάθε θεωρίας μεγάλης κλίμακας και ιδιαίτερα για την εξελικτική θεωρία. Κρίνοντας σαν ρατσισμό κάθε θεωρητική διδασκαλία και ακολουθώντας έναν παροξυντικό περιβαλλοντισμό, αυτοί οι αισχροί Λαμαρκιστές δηλητηρίασαν τη Δυτική επιστήμη. Χάλκευσαν ψευδοσυμπεράσματα, μελετώντας απομονωμένες ανθρώπινες έγχρωμες ομάδες και σε ακραία περιβάλλοντα (όπως η Αρκτική και οι διάφορες έρημοι).

Ο Boas, μάλιστα, μελετώντας μια φυλή ινδιάνων, τους Zuni, υπαινίχθηκε στο προκατασκευασμένο συμπέρασμά του ότι είχε ανακαλύψει μια κομμουνιστική αγαθή κοινωνία αδιάφθορη από την επήρεια των «Λευκών Εγκληματιών». Είναι περιττό να τονίσουμε ότι μεταπολεμικά αποκολλήθηκε ακόμη περισσότερο η ανθρωπολογία από την πολιτιστική της κατεύθυνση, εκτρεπόμενη σε υβρίδιο της κοινωνιολογίας. Οι μεταπολεμικοί διάσημοι ανθρωπολόγοι Redfield, Radcliffe - Brown, Firth, Leach, Fortes και φυσικά ο γνωστός κλαυθμηριστής εβραίος Claude Levi - Straus είναι κοινωνιολόγοι, ούτε καν πολιτιστικοί ανθρωπολόγοι.

Δρουν σαν φερέφωνα αναπαραγωγής των ιδεολογιών του συστήματος που τους πληρώνει πλούσια σαν υπαλλήλους α' κατηγορίας, επιδοτώντας τους πλουσιοπάροχα για να σκορπίζουν το ισοπεδωτικό τους δηλητήριο. Αυτοί που κράζουν για ελεύθερη επιστημονική πολιτική και ακαδημαϊκή ηθική, είναι συχνά - πυκνά κυριολεκτικά πράκτορες των κυβερνήσεών τους ή των μυστικών υπηρεσιών. Χτυπητό παράδειγμα το πρόγραμμα έρευνας «Harvard Chiapas Project» που επιδοτείται από τη CIA.

Σχετικά με τον άλλο πόλο του συστήματος, τη Σοβιετική Ένωση, αναδιφώντας την ιστορία βλέπουμε την άνθιση που παρουσίαζε η ανθρωπολογία και η Εθνογραφία στην Αγία Ρωσία και το έντονο ενδιαφέρον του πνευματικού κόσμου της, τόσο ζωηρό ώστε όλες οι αξιόλογες ανθρωπολογικές εκδόσεις της εποχής κυκλοφορούσαν σε ρωσική μετάφραση. Έτσι επιστήμονες σαν τους Krasheninikov, Pallas, Georgi και Muller προσέφεραν ικανές εργασίες. Δύο εθνογραφικά - ανθρωπολογικά περιοδικά μαζικής απήχησης με ενδιαφέρουσες εργασίες και μεγάλη διάρκεια τα: Etnograficheskoe oborvenie και το Zhivaia Sta-

Σχέδια που χρησιμοποίησε ο Camper για να δείξει την «προσωπική γραμμή» του. Τα κρανία είναι ενός νέου ουρακοτάγκου (A), ενός νέου Νέγρου (B) και ενός τυπικού Άριου (C). Οι γραμμές που σημειώνονται με ND δείχνουν το οριζόντιο επίπεδο του Camper. Η προσωπική γραμμή είναι αυτή που ενώνει τα γράμματα M και G σε κάθε σχέδιο. Προσετέθησαν βέλη για να δείξουν τα δύο γράμματα. Επισημαίνεται πως απ' ότι φαίνεται και από το σχέδιο η γραμμή Camper (MG) σε σχέση με το οριζόντιο επίπεδο (ND) δημιουργούν μία γωνία. Η γωνία αυτή είναι για έναν πίθηκο 42°, για έναν ουρακοτάγκο 58°, για έναν νέγρο 70° και για έναν Λευκό 80°! Το ιδανικό δε του Λευκού Ανθρώπου είναι το άγαλμα του θεού Απόλλωνα, όπου η γωνία Camper είναι 90°.

rina προσέφεραν στο ρωσικό λαό γνώση και έφεση για δράση μέχρι την μπολσεβίκικη επανάσταση οπότε τα σταμάτησαν.

Στα 1864 ο Bogdanou ίδρυσε την πρώτη Ανθρωπολογική και Εθνογραφική Εταιρεία, στα 1879 οργάνωσε το α΄ συνέδριο Ανθρωπολόγων και στα 1880 ίδρυσε την έδρα Ανθρωπολογίας στο Πανεπιστήμιο της Μόσχας.

Η ρωσική ανθρωπολογική σχολή ακολουθούσε υγιείς κατευθύνσεις, παράλληλες με τη γαλλική σχολή του μεγάλου Broca και με έκδηλες επήρειες της γερμανικής μορφολογικής σχολής. Επίσης, είχε δεχτεί και εφαρμόσει μερικά τις μεθόδους μορφοσυγκριτικής ανατομικής του Sir Arthur Keith και τη βιομετρική μέθοδο του Pearson (με σημαντικό Ρώσο «μαθητή» του τον Chepurkouskg). Οι Μπολσεβίκοι ξερρίζωσαν τη ρωσική Ανθρωπολογία κλείνοντας το πανεπιστήμιο, διώκοντας τους ερευνητές και καταργώντας τα έντυπα. Μετά τη λίμνανση των ετών 1917-1930 (οπότε έστησαν τη σοβιετική ανθρωπολογία με επικεφαλής τον Bunak και βοηθούς τους Iarkho, Anserou, Cheboksarou), η κυριολεκτική διάλυση της Ανθρωπολογικής επιστήμης και η καθολική της μετατροπή σε εξάρτημα ιδεολογικο-πολιτικής διαστροφής συντελέστηκε στα 1930-1950, όταν μ' επικεφαλής των N. Marr έναν ημιεβραίο σταλινικό και με τη βοήθεια μιας αυθαίρετης γλωσσολογίας η Ανθρωπολογία έγινε αρχείο κατ' εκλογήν αποδεκτών για τις θέσεις του ΚΚΣΕ παραδειγμάτων. Με λύσσα κλιμακούμενη έως υστερικού παραληρήματος κινήθηκαν ενάντια στην Ινδοευρωπαϊκή θεωρία, ξερνώντας κατάρες και ψευδοδιαπιστώσεις μέσα από το επίσημο όργανό τους «Anthropologi cheskii Zhurnal» οι Bunak, Bashkivov, Ig ant'ev, Trofimova και Cheboksavou σταλινικοί χειροκροτητές που δεν σταμάτησαν να κριτικάρουν για «φασισμό» και «αντίδραση» τις φυλετικές θεωρίες. Μαζί τους οι Εβραίοι Oshanin, Ginzburg, Levin και ο «δάσκαλος» του Πουλιανού Grigori Debets που ισχυρίζονταν ότι οι φυλές και οι ανθρώπινοι τύποι δεν είναι αμετάβλητες «κατηγορίες». Την ίδια περίοδο στη γενική έρευνα θριαμβεύει η αποβλάκωση του Μιτσουρινισμού με κύριο εκπρόσωπο τον παρανοϊκό Trofim Lysenko, απορρίπτοντας την κλασική γενετική και χαρακτηρίζοντας τις θεωρητικές εργασίες των μεγάλων Mendel και Weismann σαν σκόπιμα ψέμματα. «Λύκοι με ένδυμα προβάτου» τα σοβιετικά επιστημονικά ανδρείκελα είχαν το θράσος να καθυβρίζουν την αλήθεια, αυτοί οι εθελότυφλοι ψεύτες. Οι μεταπολεμικοί ανθρωπολόγοι τους Abramzon, Annaklycher Alekseev και ιδιαίτερα ο φανατικός μπολσεβίκος Artanousky συνέχισαν και μετά την αποσταλινοποίηση τη νοθεία της Ανθρωπολογίας και Εθνογραφίας με Μαρξιστική - Λενινιστική

κοινωνιολογία. Πάντα προς όφελος του Διεθνούς Κομμουνισμού αλλά σε νότες χαμηλότερες ώστε να είναι εφικτή η ανταλλαγή «απόψεων» με τους εξ ίσου αντιρατσιστές δυτικούς συναδέρφους τους.

Άρνηση της πολυγέννεσης του ανθρώπου και υπαγωγή του βιολογικού ανθρώπου σε αυθαίρετους νόμους που συμπεραίνει το κόμμα από την ιστορία της εργασίας. Αυτά τα λίγα, αναφορικά με τους Μπολσεβίκους αγύρτες. Η παρανοϊκή λύσσα τους ήταν τέτοια ώστε στα 1939 αντικατέστησαν τον ικανό γενετιστή Vavilov – γιατί ήταν Μεντελιανός – με τον τσαρλατάνο Lysenko που αρνήθηκε τη θεωρία των χρωματοσωμάτων. Ο Vavilov ήταν πιστός Μπολσεβίκος, αλλά αυτό δεν έφθανε, έπρεπε να ταιριάξει την πραγματικότητα της φύσεως με το κόμμα. Έτσι όταν ο Lysenko – αγροβιολόγος στο επάγγελμα – πρόβαλλε την Μιτσουρινική επιστήμη (πλέγμα τραγικό από αηδίες) εξαφάνισαν τον Vavilov (πέθανε κρατούμενος στο Μαγκαντάν της θάλασσας του Οχότσκ στα 1942).

Αυτές οι σπείρες των ψυχαναγκαστικών ηλιθίων εξαπέλυσαν και καθοδήγησαν τα μογγολικά στίφη για να σαρώσουν την Ευρώπη και να αφανίσουν τον Ε.Σ., μόνο υπερασπιστή της Αλήθειας και θεματοφύλακα της Γνώσης.

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Η Πατρίδα μας, που αξιώθηκε να γεννήσει στην περίοδο της νεώτερης ιστορίας της αρκετούς κορυφαίους επιστήμονες και στοχαστές, είχε τη θλιβερή ατυχία να αγνοήσει ανάμεσα στους πολλούς μεγάλους της και τους σημαντικούς Ανθρωπολόγους και φυσιοδίφες που κατά καιρούς στην Ελλάδα επεδίωξαν την καλλιέργεια της ύπατης επιστήμης. Ο Κλέων Στέφανος και ο Ιωάννης Κούμαρης, ο πρωτοπόρος και ο θεμελιωτής αντίστοιχα της οργανωμένης ανθρωπολογίας είναι άγνωστοι στο ημιμαθές μικρονοϊκό κοινό της εποχής μας. Το πνευματικό παιδί του Κούμαρη Ανθρωπολογική Εταιρεία Ελλάδας φυτοζωεί, φαρσοσκέλεθρο καταστατικών δίχως δράση και μέλη. Ακαδημαϊκοί σύγχρονοι επίγονοι εκείνων: η καθηγήτρια Δαπόντε στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Φυσικομαθηματική Σχολή) και ο καθηγητής Πίτσιος στο πανεπιστήμιο Αθηνών (Ιατρική Σχολή), καταρτισμένοι ειδικοί επιστήμονες που προσκόπτουν στην αδιαφορία των νέων. Την αναιδή αμέλεια των υπευθύνων και στις δικές τους συναινετικές ιδεολογικοπολιτικές επιλογές και στάσεις. Δεξιά και Αριστερά χρηματίζουν (ανάμεικτες με το επιβεβλημένο «δημοκρατικό ήθος») και μοιραία τοποθετούν τους εν πολλοίς άγνωστους δυο πανεπιστημιακούς διδασκάλους σε θέση παθητικής συντήρησης αζήτητων από τη νεολαία γνώσεων, αντί για πρωτοπόρους Λαϊκής διαφώτισης και Εθνικής διάσωσης. Αξίζει να σημειωθεί επίσης η παρουσία του ψευδοεπιστήμονα και τσαρλατάνου αγκιτάτορα Άρη Πουλιανού, που στάλθηκε από τους Σταλινικούς αλήτες για να αποπληροφορήσει τον Ελληνικό Λαό. Επί 40 περίπου χρόνια κινήθηκε διασπείροντας ημιαλήθειες με χαλκευμένες ψευδοθεωρίες και κωμικοτραγικά φαλκιδεύματα στηριγμένα από τους μηχανισμούς προβολής της Αριστεράς και τη βλακεία των Εθνικοφρόνων.

Ποια θα ήταν η ρεαλιστική θεσμική και λειτουργική αντιμετώπιση των τρομακτικών βιολογικών - εθνικών προβλημάτων του Λαού από ένα εθνικό κράτος στα πλαίσια της Βιοπολιτικής του; Εκτός από τη ραγδαία αναζωπύρωση των Ανθρωπολογικών Σπουδών – κυρίως της φυσικής και κατόπιν της πολιτιστικής Ανθρωπολογίας – σε επίπεδο ομοτίμων πανεπιστημιακών εδρών σε κάθε πανεπιστημιούπολη της Ελλάδας, παράλληλη αφειδής βοήθεια σε κάθε ιδιωτική πρωτοβουλία επιπέδου εταιρείας - συλλόγου - φρενολογικού και ανθρωπομετρικού κέντρου. Γενναίες επιδοτήσεις προγραμμάτων ανθρωπολογικής έρευνας, παντοιότροπη εγχώρια και παγκόσμια προβολή των πορισμάτων τους. Σύσταση ιδρύματος μελέτης των μειονοτήτων, Ινστιτούτου μελέτης του ανθρώπου με γεννετική βάση και ευγονική προοπτική, άφθονες εκδόσεις Ανθρωπολογικών συγγραμμάτων για την ενημέρωση και τη βιοπολιτική εκπαίδευση του Λαού.

Ο περιληπτικός και επί τροχάδην σχολιασμός μας σχετικά με την υφή της υπάρχουσας ανθρωπολογίας (επιστήμης και κοινωνικού οργάνου) διεθνώς και στην πατρίδα μας, ωφείλει να έχει σαν επίμετρο α) μια διαπίστωση: όλα τα όμορρα κράτη διαθέτουν φορείς εντατικής Ανθρωπολογικής έρευνας και προβολής των συμπερασμάτων τους για κάθε αληθινή ή πλαστή τους εθνική διεκδίκηση, β) την επίφοβη παρατήρηση: όπως τα δύο άκρα του συστήματος συγκλίνουν για να συντακούν γεννώντας το παγκόσμιο εβραιοκινούμενο υπερκράτος.

Έτσι, στα τελευταία χρόνια συγκλίνουν τα ενδιαφέροντα και οι μέθοδοι της εβραιοκίνητης αμερικάνικης και εβραιοκίνητης μαρξιστοσοβιετικής ανθρωπολογίας. Οι τέως ιστορικομερικιστές απόγονοι του Boας στις ΗΠΑ, κι-

νούνται προς ευρύτερες υποθέσεις και δομικές όψεις της ανθρωπολογικής θεωρίας, ενώ οι Μπολσεβίκοι ομόλογοί τους αναδιαρθρώνουν τις μαρξιστικές λενινιστικές γραμμές της θεωρίας τους σε πιο αφηρημένες ελαστικές μορφές σχετικά με τις «διαδικασίες ανάπτυξης του σύγχρονου ανθρώπου». Έτσι, το Σύστημα τείνει να παγιώσει τη δική του ανθρωπολογία, καταστολέα κάθε άλλης αναζήτησης.

Σαν Έλληνες και σαν εθνικοσοσιαλιστές έχουμε χρέος να πολεμήσουμε ακούραστα και παθιασμένα για την Αναγέννηση της Ανθρωπολογίας της Ευρώπης, της Ανθρωπολογίας της Ράτσας. Έχουμε χρέος απέναντι στο Λαό μας, στους αδελφούς Λευκούς Λαούς, στο βιολογικό κοσμοείδωλο του Εθνικοσοσιαλισμού. Χρέος απέναντι στην ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και την ΙΣΤΟΡΙΑ και την ΑΛΗΘΕΙΑ!

ΓΙΑΓΚΟΣ ΡΟΓΚΑΣ

«Όσο τα έθνη μεταμορφώνονται σ' απλές κοινωνίες ανθρώπων, τόσο φτωχότερα καταντούν, τόσο δηλαδή λιγώτερες απαιτήσεις ανθρώπων και ορμών μπορούν να ευχαριστήσουν. Και κείνα τα έθνη φτωχαίνουν και καταντούν κοινωνίες όπου οι άνθρωποι όλοι ισοπεδώνονται μικραίνοντας και γενάμενοι φιλήσυχοι, χωρίς ορμές πολλές και έντονες, χωρίς πλούτη από νιάτα, δίχως τρέλλα και λαχτάρες και καρδιοχτύπια, δίχως τυχοδιωκτική όρεξη, χωρίς λάμψη, χωρίς πολεμική μανία. Οι κουρασμένοι κάνουν κοινωνίες εβραίικες με μόνο σκοπό τη γενική αλληλοβοήθεια, οι κουρασμένοι, που δεν έχουν πια ορμές, παρά μόνο γούστα, οι κουρασμένοι, που μόνο τη ζωούλα τους κοιτάζουν, που αλτρουίζουν μόνο για να υπηρετήσουν καλλίτερα το μικροσυμφερο τους, οι κουρασμένοι, που βαστιούνται από τα χέρια σε μιαν αλληλεγγύη, γιατί φοβούνται να περπατήσουν μοναχοί τους, μην τύχει και κοπιάσουν πάρα πολύ, οι κουρασμένοι, που το στρατιωτικό γι' αυτούς είναι βάσανο, γιατί δεν υπηρετεί τη ζωούλα τους, οι κουρασμένοι, που εχθρούς δεν έχουν».

ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ — «ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ»

ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, που σφραγίζεται με την ήττα του Εθνικοσοσιαλισμού και των ευρωπαϊκών δυνάμεων, βρίσκει την Ελλάδα σε κλίμα εμφυλίου σπαραγμού. Οι τοποτηρητές των συμφερόντων των νικητών δίνουν λυσσαλέα μάχη για την κατάκτηση της εξουσίας, καθένας για λογαριασμό των αφεντικών του. Ήδη από τον Δεκέμβριο του '44, οι πράκτορες των Άγγλων και οι πράκτορες των Μπολσεβίκων αλληλοσπαράσσονται πάνω στο καθημαγμένο κορμί της πατρίδος, ενσπείροντας τον διχασμό στον ελληνικό λαό και δολοφονώντας τα αξιώτερα τέκνα του. Ο Παπανδρέου και ο Σκόμπυ δεν είναι λιγότερο ένοχοι από τις αιμοσταγείς ορδές του Βελουχιώτη και του Πλουμπίδη. Σαν επιστέγασμα της ανελέητης σύγκρουσης, ακολουθεί ο ορυμαγδός της εμφύλιας σύρραξης του '46-'49 και η απελπισμένη αντίσταση των μπολσεβίκων στα ηπειρωτικά βουνά. Το αιματοβαμμένο τέλος της άγριας δεκαετούς αδελφοκτόνας διαμάχης γράφεται με τη συντριβή των κομμουνιστών και τον θρίαμβο των «εθνικών δυνάμεων». Ωστόσο, το τελικό αποτέλεσμα των πολεμικών επιχειρήσεων έρχεται απλά να επαληθεύσει σαν φυσικό επακόλουθο την από πολλά χρόνια νωρίτερα επικυρωμένη πολιτική συμφωνία των νέων ισχυρών του κόσμου, που ανέτειλε μέσα από τα καπνισμένα ερείπια του Βερολίνου: Στη μοιρασιά της Γιάλτας ο Τσώρτσιλ, ο Στάλιν και ο Ρούσβελτ είχαν ήδη αποφασίσει πως το κόμματι της πίτας, που λέγεται Ελλάδα, εκχωρείται στη βρετανική και αμερικανική επιρροή. Έτσι, οι Ελλαδίτες μπολσεβίκοι πλήρωσαν με το τίμημα που τους άξιζε την εμετική υποτέλειά τους στον Σταλινισμό και έσχαν τη μοίρα όλων των προδοτών της ιστορίας: Αφού αγωνίστηκαν για μια υπόθεση εκ των προτέρων χαμένη, οδηγήθηκαν από τον αυθέντη τους στη μάταιη σφαγή, βορά στα αδηφάγα σαγόνια του ανταγωνισμού των υπερδυνάμεων για επέκταση και εδραίωση της επικυριαρχίας τους πάνω στους λαούς της οικουμένης. Οι Ελλαδίτες μπολσεβίκοι και ο αγώνας τους αποτέλεσαν το άλεσμα, που παρήγαγαν οι μυλόπετρες του κυρίαρχου συστήματος για να πλασθή το κράτος του Ισραήλ και να «ζυμωθή» η Σοβιετική κατοχή στην ανατολική Ευρώπη.

Έκτοτε, ανήκουμε στη Δύση. Η Ελλάδα συμπληρώνει αίσια 40 χρόνια υποτέλειας, πρώτα στα βρετανική και εν συνεχεία στην αμερικανική κηδεμονία. Ασφαλές μέσο διαιώνισης της υποτέλειας, το πολίτευμα, που μαγνητίζει τα πλήθη: Η Δημοκρατία ή το πολιτικό καθεστώς που επέβαλαν οι νικητές του εμφυλίου, οι λεγόμενοι εθνικόφρονες. Στην πολύ πλατειά χοάνη των εθνικοφρόνων εκείνης της περιόδου, ανιχνεύουμε και αλιεύουμε το πολιτικό δείγμα που μας ενδιαφέρει στην παρούσα μελέτη: τους Ακροδεξιούς και τους Εθνικοσοσιαλιστές. Αυτοί αποτελούν μια ιδιαίτερη πτέρυγα, που διακρίνεται από τους λοιπούς εθνικόφρονες, συνεπείς υποστηρικτές του αστικού καθεστώτος και της αμερικανοκρατίας, επειδή βαρύνεται με την κατηγορία του δοσιλογισμού, δηλαδή της συνεργασίας με τους Γερμανούς και την κατοχική κυβέρνηση της Ελλάδος, καθώς και με την κατηγορία της πολιτικής και ιδεολογικής ταύτισής της με το μεταξικό καθεστώς της 4ης Αυγούστου. Στη μετέπειτα δίνη των πολιτικών εξελίξεων ο όρος Ακροδεξιά καθιερώθηκε για να χαρακτηρίζει συλλήβδην την πολιτική αυτή πτέρυγα, θέτωντας σε κοινό παρανομαστή και εξομοιώνοντας πολιτικές αρχές, που όχι μόνο δεν είχαν μεταξύ τους καμμιά ιδεολογική και ιστορική συγγένεια, αλλά αντίθετα ευρίσκονταν σε σφοδρή σύγκρουση, υπερασπιζόμενες δύο ολότελα αντιδιαμετρικούς τρόπους ζωής.

Δεχόμενοι με ικανοποιητική προσέγγιση της αλήθειας, ότι η ιστορία της Ακροδεξιάς στην Ελλάδα αρχίζει με το καθεστώς της 4ης Αυγούστου και τον Μεταξά, οφείλουμε να κάνουμε ορισμένες θεμελιώδεις παρατηρήσεις, που οδηγούν στη διελεύκανση πολλών παρερμηνειών.

Ο Μεταξάς ήταν σαφώς γοητευμένος από τα εθνικοσοσιαλιστικά και τα φασιστικά πρότυπα. Ήταν όμως ένας δοτός πρωθυπουργός, χωρίς ουσιαστικό αντίκρυσμα στην εξουσία, όργανο του πράκτορα των Άγγλων Γεωργίου και των μεγαλοαστικών συμφερόντων που αυτός εκπροσωπούσε. Αγωνιζόμενος να αποκτήσει ερείσματα για να απαγγιστρωθεί από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Γεωργίου, προσπάθησε να ασκήσει μια φιλολαϊκή και εθνική πολιτική, που ωστόσο, ποτέ δεν κατάφερε να παγιώσει σε ένα εθνικολαϊκό καθεστώς απαλλαγμένο από τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας και της πολιτικής ολιγαρχίας, που εκπροσωπούσε ο θρόνος. Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου δεν έγινε ποτέ ένα λαϊκό εθνικοσοσιαλιστικό ή έστω φασιστικό καθεστώς. Έρμαιο της πλουτοκρατικής και ολιγαρχικής Ακροδεξιάς και της Αγγλόδουλης πολιτικής της, χρησιμοποίησε τον Μεταξά και κατεδίωξε κάθε αληθινό εθνικοσοσιαλιστή, αποβάλλοντάς τον από τις τάξεις του. Το καθεστώς της 4ης Αυγού-

στου σημαδεύεται από τη σύγκρουση της κυρίαρχης Ακροδεξιάς και των πλουτοκρατικών και ολιγαρχικών συμφερόντων της, με τον μετριοπαθών φασιστικών τάσεων Μεταξά και μια μειοψηφία ακραιφνών εθνικοσοσιαλιστών, που τον στηρίζει, διεξάγοντας ένα αληθινά λαϊκό αγώνα εναντίον του κατεστημένου. Ο αγώνας αυτός δεν ευοδώθηκε ποτέ: Στην πιο κρίσιμη φάση του, μεσούντος του ελληνοϊταλικού πολέμου, δέχεται το τελειωτικό χτύπημα. Η Αγγλόδουλη Ακροδεξιά δολοφονεί τον Μεταξά, επειδή συνήνεσε στις Γερμανικές προτάσεις για ελληνική ουδετερότητα. Είναι η ιδίου πολιτικού φυράματος Ακροδεξιά που στη Γερμανία ευθύνεται για όλες τις απόπειρες δολοφονίας του Χίτλερ.

Έτσι, η 4η Αυγούστου δεν σφυρηλάτησε ποτέ ένα γνήσιο εθνικοσοσιαλιστικό φρόνημα στον ελληνικό λαό. Απλά παρέμεινε μια απλή φασιστική τάση που σαρώθηκε από τη λαίλαπα του πολέμου χωρίς ν' αφήσει κανένα ίχνος πίσω της. Ο ενθουσιασμός και η αγάπη των μαχητών της Πίνδου και της Αλβανίας για τον «μπαρμπα - Γιάννη» σύντομα μετατράπηκε, βοηθούντων και των κομμουνιστών, σε μίσος και οργή εναντίον του «φασίστα» Μεταξά. Η Ελλάδα είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που δεν έχει να επιδείξει κατά την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου παρά ελάχιστο αριθμό εθνικοσοσιαλιστών. Οι Έλληνες εθνικοσοσιαλιστές αποτελούν ασήμαντη μειοψηφία μέσα σε μια Ευρώπη που παραληρεί από εθνικοσοσιαλιστικό ενθουσιασμό. Το φαινόμενο είναι εξαιρετικά απογοητευτικό αν αναλογιστεί κανείς ότι η Ελλάδα είναι ακριβώς το πολιτιστικό πεδίο αναφοράς του εθνικοσοσιαλισμού. Η Αγγλόδουλη Ακροδεξιά όμως και ο ανερχόμενος Μπολσεβικισμός έχουν αλώσει την ελληνική κοινωνία. Οι Άγγλοι υποχρεώνουν τη Γερμανία σε πολεμική εμπλοκή με την Ελλάδα, φροντίζοντας κατά τη συνήθη τακτική τους να την αφήσουν έκθετη στη γερμανική επίθεση. Κατά τη διάρκεια της κατοχής, επιβάλλουν ένα ασφυκτικό ναυτικό αποκλεισμό, αδιαφορώντας για τη λιμοκτονία του ελληνικού λαού που αυτός επιφέρει σαν άμεση συνέπεια. Μεσούντος του πολέμου, στην Ελλάδα κυριαρχούν δύο πολιτικές δυνάμεις. Η Αγγλόδουλη Ακροδεξιά, διευρυμένη από τις νεοαστικές δημοκρατικές παρατάξεις της κεντροδεξιάς με φιλοαμερικανικό προσανατολισμό και ο Μπολσεβικισμός με τη σταλινική του υποτέλεια σε έξαρση. Η παρουσία εθνικοσοσιαλιστών στο πολιτικό στερέωμα είναι εντελώς σποραδική και περιθωριακή. Οι πιο συνειδητοί από αυτούς, πολεμούν ήδη στο Ανατολικό Μέτωπο, πιστοί στην τιμή τους, μαζί με ολόκληρη την ευρωπαϊκή νεολαία. Μερικοί άλλοι, σκοτώνονται στη βομβιστική επίθεση κατά της ΕΣΠΟ, που πραγματοποιεί ο πράκτορας των Άγγλων Περρίκος, ενώ είναι έτοιμοι να αναχωρήσουν στη Γερμανία για να συνδράμουν τον υπέρ όλων αγώνα. Κάποιοι άλλοι, τέλος, σε μια απελπισμένη προσπάθεια να ανασχέσουν την επερχόμενη κομμουνιστική πλημμυρίδα μετά τη διαφαινόμενη υποχώρηση των Γερμανών, κατατάσσονται στην «Χ» και τα Τάγματα Ασφαλείας. Αποτελούν όμως τη συντριπτική μειοψηφία. Κανείς από την ηγεσία των λεγομένων δοσιλόγων, δηλαδή της κατοχικής κυβέρνησης, των Ταγμάτων Ασφαλείας και της «Χ» δεν είναι εθνικοσοσιαλιστής. Ούτε ο Ι. Ράλλης ή ο Τσολάκογλου, ούτε ο Λογοθετόπουλος ή ο Γρίβας. Είναι αστοί Ακροδεξιοί, εθνικόφρονες και αντικομμουνιστές που αγωνίζονται να διασώσουν το αστικό καθεστώς από την επερχόμενη κομμουνιστική άλωση για λογαριασμό των δικών τους αφεντικών: των Άγγλων και των Αμερικάνων. Στην καλύτερη περίπτωση είναι αγνοί πατριώτες, χωρίς πολιτική σκέψη, που πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης της πολιτικής ολιγαρχίας όπως ο Γρίβας. Η συνεργασία τους με τους υπό αποχώρηση Γερμανούς δεν υπαγορεύεται από ιδεολογικούς λόγους, αλλά από την αναγκαιότητα της πολιτικής και ατομικής του επιβίωσης. Αν δεν πάρουν τα όπλα που τους προσφέρονται, σύντομα τα κεφάλια τους θα αποτελέσουν διάκοσμο των συλλαλητηρίων του κόκκινου συρφετού. Άλλωστε, στην άγρια σύγκρουση για την κατάκτηση της εξουσίας, Ακροδεξιά και Μπολσεβίκοι πολύ λίγο ενδιαφέρονταν για την παρενόχληση των Γερμανών που ετοιμάζονταν να αποχωρήσουν προ της επερχόμενης ήττας. Ενδιαφέρονται μόνο να διατηρήσουν τις δυνάμεις τους αλώβητες και ισχυρές για την μεταξύ τους σύγκρουση που επίκειται. Οι Ακροδεξιοί μάλιστα, υπέγραψαν λιγότερα σύμφωνα μη επιθέσεως και πήραν λιγότερο οπλισμό από τους Γερμανούς, απ' ότι οι κομμουνιστές κατά την περίοδο της Γερμανικής αποχώρησης. Κάποτε η δήθεν εποποιΐα της «Εθνικής Αντίστασης» θα πρέπει να απομυθοποιηθεί και τότε θα ξαναμετρήσουμε τους «πατριώτες» και τους «προδότες». Ο δοσιλογισμός συνεπώς κάλυψε όλο το πολιτικό φάσμα από την Ακροδεξιά μέχρι τους Μπολσεβίκους και δεν είχε ιδεολογικά παρά καιροσκοπικά πολιτικά κίνητρα.

Όταν τελικά το '49 η Ακροδεξιά και η Αστική Δεξιά εξέρχονται νικητές του εμφυλίου πολέμου, ο εθνικοσοσιαλισμός, που σ' όλη την Ευρώπη τελεί υπό απηνή διωγμό, στην Ελλάδα είναι ανύπαρκτος. Όσοι από τους λιγοστούς Έλληνες πιστούς του δεν σκοτώθηκαν, έχουν αμετάκλητα αποσυρθεί και σιωπήσει, αρνούμενοι να συναινέσουν στο παιχνίδι των υπερδυνάμεων εναντίον της κυριαρ-

χίας των οποίων αγωνίστηκαν. Για τον εθνικοσοσιαλιστή του μεταπολέμου, οι ΗΠΑ δεν είναι καλύτερες από τη Σοβιετική Ένωση, ο αστικός φιλελευθερισμός δεν είναι προτιμότερος από τον μπολσεβικισμό: και οι δύο είναι οι στυγνοί δυνάστες και δεσμώτες της Ευρώπης. Οι αστικές δημοκρατίες και οι σοσιαλιστικές δικτατορίες δεν είναι παρά οι εντολοδόχοι και τοποτηρητές των συμφερόντων τους.

Στις δεκαετίες που έπονται του 1950, όπου η Αστική Δεξιά είναι το επίσημο κράτος, η Ακροδεξιά παραμένει το καίριο έρεισμά της και εξελίσσεται στο κυβερνών παρακράτος με κεντρικό άξονά της και πάλι το παλάτι, την πολιτική ολιγαρχία και την πλουτοκρατία. Είναι η πλέον αντιδραστική και συντηρητική πτέρυγα της δεξιάς, που στηρίζει και εκπροσωπεί το οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο. Προς τούτο δεν διστάζει να υιοθετήσει οποιαδήποτε πρόσφορη μέθοδο, από την εγκαθίδρυση πολιτικής δικτατορίας όπως πράττει το 1967 με τη βοήθεια μερικών διαβρωμένων από ξένες μυστικές υπηρεσίες ή απλά θερμοκέφαλων και πολιτικά ανώριμων στρατιωτικών, μέχρι την εκμετάλλευση του πατριωτικού αισθήματος του λαού και την οικονομική αφαίμαξη των λαϊκών τάξεων. Η πολιτική θέση της Ακροδεξιάς όλα αυτά τα χρόνια χαρακτηρίζεται από μια επιφατική και πομπώδη εθνικοφροσύνη, ένα στείρο και χωρίς ιδεολογικό περιεχόμενο αντικομμουνισμό και μια φανατική προσήλωση στο αστικό καθεστώς και τον κηδεμόνα του στην εποχή μας: τις Ηνωμένες Πολιτείες που διαδέχθηκαν την Αγγλία στην κηδεμονία της Ελλάδος.

Στα χρόνια από το 1950 έως και το 1965 ο εθνικοσοσιαλισμός δεν εκπροσωπείται στην Ελλάδα από κανένα φορέα και πρακτικά στερείται πολιτικής υπόστασης. Από άγνοια ή σκοπιμότητα οι αντίπαλοί του τον συγχέουν με την ακροδεξιά και αποκαλούν «εθνικοσοσιαλιστές» και «φασίστες» κοινούς ακροδεξιούς παρακρατικούς. Η σκόπιμη όμως αυτή σύγχυση δεν είναι μόνο μια μεγάλη πλάνη, αλλά όπως ανωτέρω επεξηγήθηκε μια μεγάλη αντίφαση, διότι ο εθνικοσοσιαλισμός πολέμησε και πολεμά ακριβώς όσα η ακροδεξιά υπερασπίζεται. Ο Εθνικοσοσιαλισμός υπήρξε ένα γνήσιο λαϊκό κίνημα, ενώ η ακροδεξιά εκπροσωπεί την κυρίαρχη πολιτική ολιγαρχία, την πλουτοκρατία και τους Αμερικανούς κηδεμόνες της. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι πλήρης κοσμοθεωρία, ενώ η ακροδεξιά, εσμός μεγάλοαστικών συμφερόντων, που εγκλωβίζει κατά καιρούς στις άρπαγες της ακέραιους και αγνούς πατριώτες. Οι αντίπαλοί του, σκόπιμα λοιπόν συνέδεσαν τον Εθνικοσοσιαλισμό με την ακροδεξιά για να τον δυσφημίσουν, ενώ στο πρόσωπό του, αυτή συναντά τον συνεπέστερο ιστορικό πολέμιό της.

Το 1965 παρουσιάζεται στο πολιτικό στερέωμα της πατρίδας μας το κόμμα της «4ης Αυγούστου», σε εποχή έντονης πολιτικοποίησης της ελληνικής κοινωνίας. Η ίδρυση της «4ης Αυγούστου» σηματοδοτεί και την επανεμφάνιση και δραστηριοποίηση των πρώτων εθνικοσοσιαλιστικών πυρήνων στη μεταπολεμική Ελλάδα. Η «4η Αυγούστου» δεν είναι ένα εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, αλλά ένα αντιφατικό αμάλγαμα ετερόκλητων πολιτικά ομάδων, που τις συνδέει το αντιδημοκρατικό μένος, ο αντικομμουνισμός και ένας ακαταστάλακτος εθνικισμός θεμελιωμένος κυρίως στις πολιτικές ιδέες του Μεταξά. Υπό την πολιτική αυτή στέγη συναγελάζονται αγνοί πατριώτες και εθνικιστές με ακροδεξιούς παρακρατικούς και στρατοκράτες, εθνικοσοσιαλιστές με μεταξικούς, μοναρχικοί με υπερεθνικόφρονες αστούς, φασίστες με θρησκόληπτους αντικομμουνιστές. Παρά τον θολό και αντιφατικό ιδεολογικό της προσανατολισμό, η «4η Αυγούστου» αναλαμβάνει μια πρωτοβουλία στον αγώνα ενάντια στο δημοκρατικό και κομμουνιστικό φοιτητικό κίνημα της εποχής. Προϊούσης της πολιτικής ωριμότητας των μελών της είναι πολύ πιθανό η «4η Αυγούστου» να εύρισκε μια ομοιογενή πολιτική φυσιογνωμία αποκτώντας μια γνήσια εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογική ταυτότητα, δεδομένου ότι οι εθνικοσοσιαλιστές αν και μικρή μειοψηφία στις τάξεις της, ήσαν εκείνοι που σφράγιζαν με την παρουσία τους τον ιδεολογικό προσανατολισμό της. Δυστύχημα όμως που ανέτρεψε μια τέτοια εξέλιξη υπήρξε η έλευση της δικτατορίας. Τότε η «4η Αυγούστου» εκτράπηκε προς μια φιλοχουντική τοποθέτηση και τα ακροδεξιά στοιχεία με τις κρατικές και παρακρατικές διασυνδέσεις τους επεκράτησαν πλήρως. Υπό την πίεση των γεγονότων και λόγω της πολιτικής τους ανωριμότητας, αρκετοί ενθουσιώδεις εθνικιστές και πατριώτες τεταρτοαυγουστιανοί, παρασυρμένοι από χουντικούς ακροδεξιούς εγκλωβίστηκαν στις αρπάγες της δικτατορίας. Αντίθετα, κάθε γνήσια εθνικοσοσιαλιστική φωνή καταπνίγηκε οριστικά.

Ο πολιτικός αμοραλισμός της δικτατορίας ήταν αρκετός για να εκφυλίσει την «4η Αυγούστου» μέσα σε μια τριετία. Το 1972 η «4η Αυγούστου» βρισκόταν πλέον σε καλπάζουσα παρακμή. Μεταξύ 1972 - 1975 η οργάνωση παραπαίει με τα βασικά της στελέχη εκτεθειμένα σε συνεργασία με τη χούντα, το δε 1976 το κόμμα που αποτέλεσε το θερμοκήπιο των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών στην Ελλάδα κατακερματίζεται οριστικά. Ορισμένα από τα ακροδεξιά θραύσματα αυτού

ΖΗΤΩ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἡ Πατρὶς εἶναι μιὰ πραγματικότης Ἀπτή, ἀλλὰ καὶ Ἄθικτος»

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚοΜΜ. 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἔτος Β'.
Ἀριθμὸς φύλλου 25

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966

Τιμὴ φύλλου δρχ. 2
Ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 50

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936: Η ΕΛΛΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΛΕΙ

Εἰς τὰς 4 Αὐγούστου 1936 τὸ Ἔθνος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, κατέλυσε τὸ ἐξαθλιωμένον δημοκρατικὸν καθεστώς, διέλυσε τὸν κομμουνισμὸν καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν ἀναγέννησιν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀκμήν.

•

Μετὰ 30 ἔτη. τὸ Ἔθνος διηρημένον ἀπὸ τοὺς ἐξαχρειωμένους πολιτικοὺς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ γίνῃ βορὰ τοῦ σλαβοδούλου κομμουνισμοῦ.

Προϊούσης της πολιτικής ωριμότητας των μελών της είναι πολύ πιθανό η «4η Αυγούστου» να εύρισκε μια ομοιογενή πολιτική φυσιογνωμία αποκτώντας μια γνήσια εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογική ταυτότητα, δεδομένου ότι οι εθνικοσοσιαλιστές αν και μικρή μειοψηφία στις τάξεις της, ήσαν εκείνοι που σφράγιζαν με την παρουσία τους τον ιδεολογικό προσανατολισμό της. Δυστύχημα όμως που ανέτρεψε μια τέτοια εξέλιξη υπήρξε η έλευση της δικτατορίας.

του κατακερματισμού περιπλανώνται άσκοπα ακόμα και σήμερα στο πολιτικό στερέωμα της πατρίδας μας, προφανώς λόγω κεκτημένης ταχύτητας...

Μεταξύ των ετών 1975 - 1980 η παρουσία μερικών μεμονωμένων εθνικοσοσιαλιστών, που αγωνίζονται να αποσαφηνίσουν οριστικά την ιδεολογική τους ταυτότητα και να συνειδητοποιηθούν πολιτικά δεν αλλάζει το έρημο εθνικοσοσιαλιστικό πολιτικό τοπίο στην πατρίδα μας.

Την ίδια εποχή τα ακροδεξιά σχήματα διαδέχονται το ένα το άλλο, παραμένοντας προσκολλημένα στις εκλεκτικές συγγένειες του παρελθόντος: τους χουντικούς κύκλους, τις παρακρατικές σχέσεις και τα μεγαλοαστικά σαλόνια. Τώρα προστίθενται οι διασυνδέσεις με το μασσωνικό κύκλωμα. Έκτοτε, ακροδεξιά και μασσωνία βρίσκονται σε αγαστή συμπόρευση.

Το 1980 ένας πυρήνας νέων ακραιφνών εθνικοσοσιαλιστών συσπειρώνεται γύρω από το περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ. Οι νέοι αυτοί είναι εντελώς αποκομμένοι από τις αμαρτωλές διασυνδέσεις του παρελθόντος, πρωτίστως για βιολογικούς λόγους: Κανείς δεν έχει ηλικία μεγαλύτερη των 25 ετών. Επιπλέον, το προηγούμενο αρνητικό παράδειγμα της «4ης Αυγούστου» τους έχει φορτίσει με μια καταλυτική εμπειρία. Το 1982 δημιουργούν τον κύκλο της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ και την πολιτική του έκφραση τον ΛΑΪΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ. Μετά μια μεταβατική περίοδο έντονου ιδεολογικού προβληματισμού, εσωτερικών αναζητήσεων και οργανωτικής συγκροτήσεως, ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ παγιώνεται σαν ο μόνος πολιτικός και ιδεολογικός φορέας του εθνικοσοσιαλισμού στην Ελλάδα, μακριά από οποιαδήποτε ψευδεπώνυμα, ακροδεξιά σχήματα, στις αρχές του 1986.

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ θεωρεί σαν ουσιώδες χαρακτηριστικό της μοναδικότητας της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογικής του ταυτότητας στον ελληνικό χώρο τη θεμελιώδη αρχή ότι:

Ο Εθνικοσοσιαλισμός ως Κοσμοθεωρία, Βιοθεωρία και Πολιτική Δεοντολογία βρίσκεται σε ριζική αντίθεση και ολομέτωπο πόλεμο με ό,τι εκπροσωπεί η Ακροδεξιά. Η κατάφαση του Εθνικοσοσιαλισμού αποτελεί αναίρεση της Ακροδεξιάς, των διασυνδέσεων και των παραφυάδων της. Η Ακροδεξιά αποτελεί για τον εθνικοσοσιαλισμό ιστορικό και παραδοσιακό εχθρό, όπως και ο Μπολσεβικισμός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ

'ΤΙΜΗ ΜΑΣ Η ΠΙΣΤΙΣ

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Όπως συμβαίνει και με ολόκληρο το περιοδικό, έτσι και η στήλη αυτή επεκτείνεται και βελτιώνεται ακόμη περισσότερο. Αυτά που συμβαίνουν στην παγκόσμια σκηνή και αφορούν την ιδεολογία μας, είναι τόσα πολλά που δυσκολευόμαστε να επιλέξουμε τα σημαντικότερα για να δημοσιευθούν στον – πάντα περιορισμένο – χώρο του περιοδικού. Αλλά ένας κοινός παρανομαστής διαφαίνεται παντού: ο θαρραλέος αγώνας των Συναγωνιστών μας για τη Φυλή και οι άνανδρες ενέργειες των δούλων του συστήματος για να τον καταπνίξουν.

Σ' αυτό το τεύχος αφιερώνεται αρκετός χώρος για τα συμβαίνοντα στη Βρετανία. Αυτό οφείλεται σε δύο λόγους: α) στην ανελλιπή πληροφόρηση που μας παρέχουν οι Βρετανοί Συναγωνιστές μας για τις δραστηριότητές τους και β) στην άνευ προηγουμένου καταστολή που το σύστημα μέσω των «οργάνων της τάξεως» και των πολύχρωμων οργανωμένων αντιφασιστών αλητών εφαρμόζει εναντίον τους. Πραγματικά, η καταστολή στην Βρετανία έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο, με εξαίρεση, βεβαίως, τη Γερμανία. Αρκεί να έχεις στο σπίτι σου περισσότερα από δύο αντίτυπα ενός βιβλίου που είναι, κατά τη γνώμη των «οργάνων της τάξεως», ρατσιστικά για να οδηγηθείς κατ' ευθείαν στη φυλακή! Η δημοκρατία εν δράσει σε όλο της το «μεγαλείο».

Στη στήλη αυτή, αγαπητοί αναγνώστες, θα διαβάζετε παγκόσμια νέα που ποτέ δεν πρόκειται να δείτε στις εφημερίδες και τα κανάλια του συστήματος.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

● Όπως είπαμε και παραπάνω, οι πατριωτικές δυνάμεις στη χώρα αυτή βρίσκονται κάτω από έναν άνευ προηγουμένου διωγμό. Ο αγώνας όμως συνεχίζεται. Από τις αρχές της δεκαετίας του '60, με την εισροή ενός τεράστιου αριθμού αλλοφύλων, τα παραμύθια που ήθελαν τον Εθνικοσοσιαλισμό να φαντάζει ως το απόλυτο κακό καταρρέουν στα μάτια όλο και περισσότερων Βρετανών, που συνειδητοποιούν ότι το μόνο που κατάφεραν νικώντας τη Γερμανία, ήταν να ανοίξουν την πόρτα διάπλατη στους νεκροθάφτες του έθνους τους και της Λευκής Φυλής.

Στην αρχή οι πατριώτες συσπειρώνονται γύρω από παλαίμαχους Εθνικοσοσιαλιστές όπως ο Sir Oswald Mosley και ο Arnold Leese. Τότε κάνει την εμφάνισή του και ο Colin jordan με το British Movement (Βρετανικό Κίνημα). Στα τέλη της δεκαετίας του '60 κάνει την εμφάνισή του το κίνημα που για πολλούς, εντός και εκτός Βρετανίας, θα αποτελέσει πρότυπο: το National Front (Εθνικό Μέτωπο). Με ηγέτη τον πραγματικά χαρισματικό και ακραιφνή Εθνικοσοσιαλιστή John Tyndall το N.F. ξεκινά μια ιερή σταυροφορία για την επικράτηση των Λευκών ιδεωδών.

Η δεκαετία του '70 είναι γεμάτη αγώνες. Το N.F. καταφέρνει να περάσει το μήνυμα του Λευκού εθνικισμού σε όλο και μεγαλύτερες μάζες απλών εργαζόμενων ανθρώπων. Οι εκστρατείες του και οι δραστηριότητές του παίρνουν διαστάσεις πάρα πολύ ανησυχητικές για το σύστημα. Κατεβαίνει σε δημοτικές εκλογές. Τα αποτελέσματα είναι εντυπωσιακά. 10-12% σε πανεθνική κλίμακα! Σε πολλές περιφέρειες 20%! Αυτό παραπήγαινε για τους διεθνιστές χρηματάνθρωπους, τα παχιά όρνια του Αγγλικού κυνοβουλίου. Αν το N.F. είχε τα ίδια εκλογικά ποσοστά και στις εθνικές εκλογές, τότε η θέση τους ήταν πολύ, μα πολύ επισφαλής. Εφαρμόζεται, λοιπόν, ένα πολύ μελετημένο σχέδιο διαλύσεως του N.F. Κατ' αρχήν όλες οι οργανώσεις αλητών, από την «Ένωση Εβραίων Σπουδαστών» (συμμορία με βεβαιωμένη συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες και κατευθυνόμενη από τον ραββίνο Kahane), έως το «Κίνημα Βρετανών Ομοφυλοφίλων» ενώνονται και συντονίζονται κάτω από την ονομασία Anti - Fascist Network (Αντιφασιστικό Δίκτυο). Άφθονο χρήμα ρέει (από πού;) για υποστήριξη κάθε ενέργειάς τους. Δεύτερον, η αστυνομία αναδιοργανώνει το Special Branch (Ειδικός Κλάδος) για να αντιμετωπίσει το N.F. Όσοι ηλίθιοι δημοκράτες θαυμάζουν το πολίτευμα της Βρετανίας, καλά θα έκαναν να μάθουν περισσότερα για τις δραστηριότητες του S.B. Στη δημοκρατική, ελεύθερη, ανθρωπιστική, αντιφασιστική Βρετανία οι λεβέντες του S.B. είναι ειδικευμένοι στα βασανιστήρια. Όχι βέβαια εναντίον τίποτα επικίνδυνων κακοποιών ή – Θεός φυλάξοι! – εγχρώμων εγκληματιών. Όχι. Το S.B. εφαρμόζει τις μεθόδους του σε τρεις μόνο κατηγορίες «υποκειμένων»: α) στους Βρετανούς πατριώτες β) στους Ιρλανδούς Εθνικιστές του I.R.A. γ) σε ειδικές περιπτώσεις συνδικαλιστών που

δρουν έξω από το σύστημα, αλλά κατορθώνουν να αποκτήσουν μεγάλη απήχηση (π.χ. σε ηγετικά στελέχη της μεγάλης απεργίας των ανθρακωρύχων της περιόδου '83-'84). Αλλά πέρα από τους αλήτες και τα μαντρόσκυλα, το σύστημα επεφύλασσε το μεγαλύτερο χτύπημα στο N.F. οργανώνοντας τη διάβρωση της ίδιας της ηγεσίας του.

Πράκτορες της αστυνομίας, που είχαν διεισδύσει από παλιά στο N.F. κατέλαβαν ηγετικές θέσεις, επωφελούμενοι από την έλλειψη επαγρυπνήσεως στους κόλπους του κινήματος. Εβραίοι όπως ο Hochfelder και βεβαιωμένοι ομοφυλόφιλοι όπως ο Anderson, έφτασαν να καθορίζουν την πολιτική του κινήματος. Αηδιασμένος και απογυμνωμένος από τους συνεργάτες του, ο Tyndall παραιτείται το 1979. Αμέσως, το N.F. παίρνει την κάτω βόλτα.

Σήμερα δεν υπάρχει τίποτα από το N.F. Υποτίθεται ότι συνεχίζει τη δράση του, αλλά οι θέσεις που υιοθετεί είναι τουλάχιστον περίεργες...

Ο Tyndall, έχοντας αυτή την άσχημη εμπειρία πίσω του, αποφασίζει να φτιάξει ένα κίνημα με στέρεες βάσεις για το μέλλον. Ιδρύει το British National Party (Βρετανικό Εθνικό Κόμμα). Το B.N.P. έχει μέχρι σήμερα να επιδείξει αξιόλογο ιδεολογικό και πολιτικό έργο. Εκδίδει την εφημερίδα British Nationalist (Βρετανός Εθνικιστής) και το περιοδικό Spearhead (Αιχμή του Δόρατος). Σε δημοτικές εκλογές έχει επανειλημμένως πάρει ποσοστά της τάξεως του 2%, παρά την προπαγάνδα μίσους εναντίον του και τις συνεχείς εγκληματικές επιθέσεις εναντίων των μελών του. Δεν σκοπεύει, και είναι ευνόητο γιατί, να συμμετάσχει στις επόμενες εθνικές εκλογές. Θέλοντας να αποφύγει τα λάθη του παρελθόντος, επιθυμεί στέρεο ιδεολογικό υπόβαθρο και προπάντων στεγανή ανώτατη ιεραρχία. Ο Tyndall έχει φυλακιστεί πολλές φορές για τις ιδέες του.

Πέρα από το B.N.P., υπάρχει στη Βρετανία ένα κίνημα για το οποίο δεν θα ακούσει κανείς πολύ συχνά. Ονομάζεται British National Socialist Movement (Βρετανικό Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα) και είναι, σύμφωνα με τους «νόμους» της Βρετανίας, «παράνομο».

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια ομάδα διακοσίων περίπου Συναγωνιστών με άψογη ιδεολογική κατάρτιση. Χρησιμοποιώντας την επαγγελματική τους ιδιότητα βοηθούν με κάθε δυνατό τρόπο άλλους Συναγωνιστές, όπως π.χ. το B.N.P. και ταυτόχρονα διατηρούν άσβεστη τη φλόγα του Εθνικοσοσιαλισμού ακόμη και κάτω από το καθεστώς διωγμών στο οποίο βρίσκονται. Δεν θα επεκταθούμε όμως παραπάνω εδώ, σεβόμενοι την επιθυμία τους να παραμείνουν ελάχιστα γνωστοί στο πλατύ κοινό. Εξάλλου, θα κρατάμε ενήμερους τους αναγνώστες μας για τα αποτελέσματα των ενεργειών τους.

● Η πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου είναι για τους Βρετανούς η Rememberance Sunday (Κυριακή Μνήμης), όπου τιμούνται οι πεσόντες στους δύο μεγάλους πολέμους. Τα τελευταία τρία χρόνια, το B.N.P. πραγματοποιεί πολύ επιτυχημένες εκδηλώσεις στο Λονδίνο και στο Γιόρκ για την επέτειο αυτή. Το 1988 όμως, οι καλά οργανωμένοι και χρηματοδοτούμενοι αντιφασίστες διαφόρων οργανώσεων, αποφάσισαν «να δώσουν ένα γερό μάθημα» σ' αυτούς που έχουν την αναίδεια να τιμούν ακόμη τους νεκρούς του έθνους τους. Έφεραν, λοιπόν, με πούλμαν τους ομοίους τους απ' όλη τη Βρετανία· περίπου χίλιοι αντιφασίστες διαφόρων φυλών, με προεξάρχοντες τους Εβραίους, μαζεύτηκαν στο Γιόρκ και τριακόσιοι πενήντα στην πλατεία Trafalgar στο Λονδίνο.

Έτσι στο Γιόρκ η τελετή δεν έγινε, αλλά και οι χίλιοι αλήτες δεν τόλμησαν να δώσουν το «μάθημα» που υπόσχονταν σε λιγότερο από εκατό πατριώτες του Γιόρκ, οι οποίοι προστάτευαν μια συνέντευξη Τύπου που έδινε ο Tyndall σε ξενοδοχείο της πόλης. Στο Λονδίνο όμως, τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Τα παλικάρια του αντιφασιστικού αγώνα ετοιμάζονταν να επιτεθούν σε όποιον τολμούσε να καταθέσει στεφάνι στη μνήμη των πεσόντων. Φανταστείτε λοιπόν την έκπληξή τους όταν βρέθηκαν αντιμέτωποι με ένα συμπαγές σώμα οκτακοσίων πατριωτών, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν μέλη του B.N.P. Έσπευσαν να εξαφανιστούν με το πρόσχημα ότι πάνε να διαδηλώσουν κατά του... απαρχάιντ στην πρεσβεία της Ν. Αφρικής.

Η τελετή των πατριωτών είχε μεγάλη επιτυχία.

● Η πόλη Ντιούσμπερυ, κοντά στο Ληντς, έχει τεράστιο πρόβλημα εγχρώμων. Τον Ιούλιο, 21 Λευκοί γονείς πήραν τα παιδιά τους από ένα σχολείο που έχει τεράστιο αριθμό παιδιών αλλοφύλων και τα έγραψαν σε ένα άλλο, όπου η κατάσταση είναι κάπως καλύτερη. Οι «προοδευτικοί» αντιφασίστες γέμισαν από ιερή αγανάκτιση! Ακούς εκεί να απαιτούν να φοιτούν τα παιδιά τους σε όποιο σχολείο θέλουν! Όχι, ρε φασίστες, τώρα θα μάθετε από την καλή τη δημοκρατία! Τα παιδιά σας θα φοιτήσουν σε όποιο σχολείο θέλουμε ΕΜΕΙΣ και ακόμα θα ΑΓΑΠΗΣΟΥΝ τα νεγράκια θέλουν δε θέλουν!

Οι αντιφασίστες έβαλαν σε ενέργεια τους ακριβοπληρωμένους δικηγόρους τους και έκαναν μήνυση και στους 21 γονείς. Περιέργως, στο δικαστήριο αθωώθηκαν. Οι αντιφασίστες δεν το έβαλαν κάτω. Οργάνωσαν, για τις 29 Οκτωβρίου 1988, διαδήλωση στην οποία θα συμμετείχαν σχεδόν όλοι οι έγχρωμοι του Ντιούσμπερυ. Λογάρια-

σαν όμως χωρίς τον ξενοδόχο. Το B.N.P. του Ντιούσμπερυ ανακοίνωσε ότι εάν γίνει η διαδήλωση των αλλοφύλων, τότε θα κάνει αντιδιαδήλωση και δε φέρει καμιά ευθύνη για οτιδήποτε συμβεί.

Οι αντιφασίστες άρχισαν να σκέφτονται ότι αυτοί και οι έγχρωμοι φίλοι τους δεν θα μπορούσαν να τρομοκρατήσουν τελείως ανεμπόδιστοι τον Λευκό πληθυσμό και ματαίωσαν τη διαδήλωση. Δικαιολογήθηκαν λέγοντας ότι τη ματαιώνουν λόγω «ενδεχομένης αστυνομικής βίας» (ουδέποτε ανακατεύτηκε η αστυνομία στην υπόθεση).

Λεπτομέρεια: το B.N.P. του Ντιούσμπερυ είχε τον Οκτώβριο μόνο 38 μέλη...

ΓΑΛΛΙΑ

● Το Front National συγκλονίστηκε, στις αρχές Νεοεμβρίου, από τον θάνατο του γενικού γραμματέα του, του 43χρονου Jean - Pierre Stirbois. Ο δεύτερος μετά τον Le Pen στην ιεραρχία του κόμματος σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα κοντά στο Παρίσι, που συνέβη κάτω από ακαθόριστες συνθήκες. Είχε μόλις επιστρέψει από τη Νέα Καληδονία όπου η Γαλλική κυβέρνηση επιχειρεί να επιβάλλει διά της βίας ένα νέο σύνταγμα στο οποίο αντιτίθενται όλοι οι Λευκοί κάτοικοι του νησιού.

Ο Stirbois ήταν πάντοτε αντίθετος στην πολιτική υποχωρήσεων που εφαρμόζει το F.N. και επέμενε να μιλά χωρίς περιστροφές και προσχήματα για τους πραγματικούς κινδύνους που αντιμετωπίζει η Γαλλία.

Ο θάνατός του υπογραμμίζει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει τον τελευταίο καιρό το F.N. Μετά τη θριαμβευτική πορεία του στις προεδρικές εκλογές του Απριλίου '88, το σύστημα αντέδρασε έντονα και επέβαλλε την αλλαγή του εκλογικού νόμου, που σε συνδυασμό με την προπαγάνδα μίσους, οδήγησε σε συρρίκνωση της εκλογικής του δυνάμεως στα επίπεδα του 10% στις βουλευτικές εκλογές.

Το F.N. ΔΕΝ είναι ένα κόμμα Εθνικοσοσιαλιστικό. Αυτό το έχουμε πει επανειλημμένως στο παρελθόν. Όμως είναι ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός η ταύτιση ενός τόσο μεγάλου αριθμού ψηφοφόρων με θέσεις που αντιστρατεύονται ριζικά την κυρίαρχη ιδεολογία του συστήματος. Κόμματα σαν το F.N. υπάρχουν και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες και παίζουν σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή (M.S.I. στην Ιταλία, N.P.D. στη Δυτική Γερμανία, Fortschrittspartei στη Δανία, F.P.Ö στην Αυστρία). Θα ήταν ανόητο να χαρακτηρίσουμε οποιοδήποτε από αυτά «Εθνικοσοσιαλιστικό». Αλλά παρ' όλες τις συνεχείς υποχωρήσεις των ηγεσιών τους, παρ' όλους τους συμβιβασμούς τους με το σύστημα και ακόμα παρ' όλη την ύποπτη μερικές φορές προέλευση ορισμένων στελεχών τους, γεγονός αναμφισβήτητο παραμένει η αγνή πρόθεση των ψηφοφόρων τους. Και αυτό είναι που μετρά. Και θα μετρήσει ακόμα περισσότερο στο μέλλον όταν οι αφυπνισμένοι Ευρωπαίοι θα ακολουθήσουνε εκείνους που θα αγωνιστούν ανυποχώρητοι για την Ευρωπαϊκή Νέα Τάξη.

● Ο Glyn Ford, γνωστός ομοφυλόφιλος Βρετανός ευρωβουλευτής, κατέχει πλέον τον τίτλο του πιο υστερικού αντιφασίστα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ύστερα από τον αείμνηστο Δημ. Ευρυγένη. Μιλώντας ή, για να ακριβολογούμε, τσιρίζοντας και χειρονομώντας σπασμωδικά σε μια συνεδρίαση τον περασμένο Οκτώβριο, κατηγόρησε τον Le Pen ως... αρχηγό της τρομοκρατίας επειδή τον Μάιο του '88 μέλη του F.N.... έδειραν τον Arnaud Klarsfeld (γιό των γνωστών Εβραίων εγκληματιών Serge και Beate Klarsfeld).

Ο αηδής κίναιδος ξέρει πολύ καλά ότι το επεισόδιο συνέβη λίγες μέρες μετά τη δολοφονική επίθεση κουκουλοφόρων εβραίων με λοστούς εναντίον γυναικών και ηλικιωμένων που παρακολουθούσαν τη συγκέντρωση του F.N. της 1ης Μαΐου και ότι ο Klarsfeld τη γλίτωσε τελικά πάρα πολύ φτηνά.

● Τον τελευταίο καιρό, λάβαμε πολλούς καταλόγους βιβλίων από Εθνικοσοσιαλιστικούς και Εθνικιστικούς εκδοτικούς οίκους του εξωτερικού. Ο καλύτερος στη Γαλλία είναι ο Libraire Ogmios με πληθώρα βιβλίων συγγραφέων όπως ο Bardeche, ο Brasillach, ο Ploncard d' Assac κ.ά. Οι γαλλομαθείς αναγνώστες μπορούν να ζητήσουν δωρεάν κατάλογο γράφοντας στη διεύθυνση: Libraire Ogmios, B.P. 42-05, 75221 Paris Cedex 05, France.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΗ)

● Οι φωνές που θαρραλέα αμφισβητούν την παραχάραξη της ιστορίας του Β' εμφυλίου Ευρωπαϊκού Πολέμου πληθαίνουν και δυναμώνουν σ' ολόκληρο τον κόσμο. Χρόνια τώρα γενναίοι ιστορικοί στη Βρετανία, στις ΗΠΑ, στη Γαλλία ξεσκεπάζουν τα ψέμματα των νικητών. Κάτι τέτοιο ήταν μέχρι πρόσφατα αδύνατον να γίνει στη Δυτ. Γερμανία, στη χώρα που το μάθημα «Εγκλήματα των Ναζί» διδάσκεται στα δημόσια σχολεία. Όμως να που και εκεί λένε την αλήθεια, όσο κι αν αυτή δεν συμφωνεί καθόλου με τα όσια και τα ιερά του μεταπολεμικού συστήματος.

Ο Ernst Nolte, διδάκτωρ της ιστορίας στο Βερολίνο, άρχισε πρώτος την αμφισβήτηση από το 1986. Δηλώνει στην Guardian της 27ης Δεκεμβρίου 1988:

«Η ιστορία του Εθνικοσοσιαλισμού έχει ως σή-

μερα γραφεί μόνο από την πλευρά των νικητών συμμάχων, οι οποίοι είναι διαποτισμένοι από πεποιθήσεις τις οποίες συμμερίστηκε πλήρως το μεταπολεμικό κατεστημένο της Βόννης.

«Πώς συμβαίνει να ακούμε τόσα πολλά για τα εγκλήματα του Εθνικοσοσιαλισμού και σχεδόν τίποτα για τα εγκλήματα του Σταλινισμού; Για παράδειγμα, όταν ο Χίτλερ έμαθε για την ήττα στο Στάλινγκραντ είπε, μεταξύ άλλων, ότι οι αιχμάλωτοι αξιωματικοί θα έλεγαν ό,τι ήθελαν οι βασανιστές τους από φόβο για το κλουβί των ποντικών.

»Αυτή τη φράση την ερμηνεύουμε συνήθως σαν αναφορά στη φυλακή Λιουμπιάνκα της Μόσχας. Όμως αυτό είναι λάθος. Ο Χίτλερ κυριολεκτούσε. Το βασανιστήριο αυτό είναι μια ρωσική παράδοση. Ας θυμηθούμε και το «1984» όπου ο Όργουελ, γνωρίζοντας καλά τις μεθόδους των Σταλινικών, βάζει τον ήρωά του να καταρρέει ψυχικά όταν έρχεται αντιμέτωπος με έναν πεινασμένο αρουραίο σε ένα κλουβί προσαρμοσμένο στο πρόσωπό του».

Ο Nolte υποστηρίζεται από έναν αριθμό πανεπιστημιακών ιστορικών, προεξάρχοντος του Andreas Hillgruber από την Κολωνία, ο οποίος έχει δεχθεί πολλές φορές βίαιες επιθέσεις αριστεριστών για τις θέσεις του. Ο Hillgruber δηλώνει:

«Η συμμαχική πολεμική προσπάθεια δεν είχε ως σκοπό την τιμωρία των όποιων Εθνικοσοσιαλιστικών εγκλημάτων τα οποία έτσι κι αλλιώς δεν ήταν γνωστά κατά τη διάρκεια του πολέμου. Σκόπευε στην ικανοποίηση παλαιών φιλοδοξιών διαφόρων δυνάμεων κατά της Γερμανίας. Ας θυμηθούμε, π.χ. το υπόμνημα Ήντεν το οποίο, από το 1942 κι όλας, προέβλεπε την αφαίρεση της Ανατολικής Πρωσσίας, της Άνω Σιλεσίας και της Σουδητίας από τη Γερμανία.

«Όλοι αυτοί που φωνάζουν εναντίον των εγκλημάτων του Εθνικοσοσιαλισμού δεν έκαναν ποτέ προσπάθεια να κατανοήσουν το κλίμα των τελευταίων τραγικών ημερών του Γ' Ράιχ. Δεν μας έχουν περιγράψει ούτε στο ελάχιστο τη μοίρα των Γερμανικών πληθυσμών της Ανατολής, ούτε τις πράξεις αυτοθυσίας του στρατού στην προσπάθειά του να κρατήσει όσο το δυνατόν περισσότερο τους Σοβιετικούς για να μπορέσουν οι άμαχοι να γλιτώσουν από το όργιο μίσους και αίματος που εξαπέλυαν σε όσους έμεναν πίσω.

»Ο πόλεμος όμως δεν ήταν καταστροφή μόνο για τη Γερμανία. Ήταν καταστροφή για ολόκληρη την Ευρώπη και, πάνω απ' όλα, για την κεντρική Ευρώπη, το κυριότερο θύμα του».

Είναι περιττό νομίζουμε να πούμε για τις αντιδράσεις που έχουν ξεσηκώσει στους «προοδευτικούς» κύκλους της «Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας» οι δύο θαρραλέοι ιστορικοί. Μέχρι και ο «σεβάσμιος» πρόεδρος της, Von Weizäcker άνοιξε το στόμα του πρόσφατα (συνήθως είναι αμίλητο ανδρείκελο) για να «διαμαρτυρηθεί» για «την παραχάραξη της ιστορίας που επιχειρείται τελευταία για να εξυπηρετηθούν ορισμένες σκοπιμότητες» και να κάνει την εξής, απείρου σοφίας, δήλωση:

«Ότι κι αν έκαναν όλοι οι άλλοι, τα Ναζιστικά εγκλήματα είναι τα χειρότερα στην παγκόσμια ιστορία και έτσι θα παραμείνουν».

Τι να σχολιάσουμε εμείς από τις δηλώσεις του «σεβάσμιου»...

● Ο εκδοτικός οίκος K.W. Schütz διαθέτει μια τεράστια ποικιλία ιστορικών και ιδεολογικών βιβλίων στα Γερμανικά. Λόγω των γνωστών περιορισμών της «Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας» δεν μπορεί, φυσικά, να εκδόσει έργα ακραιφνώς Εθνικοσοσιαλιστικού περιεχομένου, αλλά έχει πραγματοποιήσει περίφημες εκδόσεις σε θέματα Τέχνης, Φιλοσοφίας και Ιστορίας. Οι τιμές τους είναι υψηλές — όπως σ' όλη τη Γερμανία — αλλά η ποιότητα πραγματικά άριστη. Η διεύθυνση από την οποία μπορεί κανείς να ζητήσει τιμοκατάλογο είναι: Buchdienst Göttingen, Postfach 1180, 4994 Preussisch Oldendorf, W. Germany.

ΗΠΑ

● Πρόσφατα ήρθαν στο φως από τον αμερικανικό Τύπο δύο υποθέσεις οι οποίες, για όποιον ξέρει να διαβάζει ανάμεσα από τις γραμμές, δείχνουν καθαρά ότι η δικαιοσύνη, ή ό,τι τέλος πάντων έχει απομείνει απ' αυτή στις ΗΠΑ, τιμωρεί με βαρύτατες ποινές όσους Λευκούς επιμένουν να μη θέλουν να αφομοιωθούν από το σύστημα, ενώ «χαϊδεύει» και απαλάσσει εβραίους και άλλους αλλόφυλους οι οποίοι κατηγορούνται για σοβαρότατα εγκλήματα.

Στην εφημερίδα Los Angeles Times της 17ης Ιουλίου 1988, διαβάζουμε για την ιστορία κάποιου Robert Manning, ενός εβραίου τρομοκράτη, μέλους του Jewish Defence League (Εβραϊκός Αμυντικός Σύνδεσμος), της εγκληματικής οργανώσεως που ίδρυσε στις ΗΠΑ ο περιβόητος ραββίνος Kahane. Όσοι εύπιστοι νομίζουν ακόμη ότι η τρομοκρατία εξασκείται αποκλειστικά από τους Άραβες καλά θα κάνουν να προσέξουν την ιστορία του «κυρίου» αυτού. Λοιπόν, ο Manning αρχίζει τη δράση του το 1972 βάζοντας μια βόμβα στο σπίτι ενός Άραβα στο Χόλυγουντ. Το σπίτι καταστράφηκε τελείως. Η αστυνομία συνέλαβε τον Manning και βρήκε στο σπίτι του όπλα και εκρηκτικά. Το δικαστήριο όμως τον καταδίκασε μόνο σε τρίχρονη αστυνομική επιτήρηση. Το 1980, ο Manning στέλνει ένα δέμα - βόμβα στον William Adams, έναν επιχειρηματία με αντιεβραϊ-

κές θέσεις. Το δέμα ανοίγεται από τη γραμματέα του Adams, μητέρα δύο παιδιών, η οποία διαμελίζεται κατά την έκρηξη. Το 1985 ο Manning δολοφονεί και πάλι με βόμβα τον Alex Odeh, μέλος του Αμερικανοαραβικού Συνδέσμου. Θα ακολουθήσουν τρεις άλλες βομβιστικές ενέργειες στις οποίες θα σκοτωθεί ακόμα ένας άνθρωπος και θα τραυματιστούν σοβαρότατα άλλοι δύο. Ο Manning ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ για τις ενέργειές του αυτές.

Σήμερα, το κτήνος αυτό ζει στο Ισραήλ, στο Κιμπούτς Kiryat Arba στη Δυτική Όχθη όπου, είμαστε σίγουροι, το ταλέντο του χρησιμοποιείται εναντίον των εξεγερμένων Παλαιστινίων. Το διανοητικό του επίπεδο είναι άθλιο. Κάποτε του είχαν πει ότι ο Λούθηρος έχει μιλήσει εναντίον των Εβραίων. Η απάντησή του ήταν: «πού μένει αυτός ο π.... ο Λούθηρος να τον σκίσω!»...

Ας συγκρίνουμε την υπόθεση αυτή με μια άλλη, όπως τη διαβάζουμε στους News York Times της 17ης Οκτωβρίου 1988. Στην εφημερίδα αυτή υπάρχει ανταπόκριση από το Rosebank της Ν. Υόρκης, μια συνοικία όπου κατοικούν Αμερικανοί ιταλικής καταγωγής και νέγροι. Σύμφωνα με την εφημερίδα, τη νύχτα της 7ης Οκτωβρίου 1988 μια συμμορία νεαρών νέγρων διαπληκτίστηκε με Λευκούς. Λίγες ώρες αργότερα, ο αρχηγός της συμμορίας, ένας δεκαεπτάχρονος νέγρος, σκοτώθηκε από ένα διερχόμενο αυτοκίνητο.

Πουθενά στην είδηση δεν υπάρχει η παραμικρότερη ένδειξη ότι ο θάνατος του νέγρου είχε σχέση με το προηγούμενο επεισόδιο. Ούτε το αυτοκίνητο, ούτε ο οδηγός του βρέθηκαν. Παρ' όλα αυτά, οι New York Times κραυγάζουν για «ρατσιστικό έγκλημα», η αστυνομία έχει επανειλημμένα αναστατώσει τα Λευκά σπίτια του Rosebank με τις έρευνές της και δεκάδες Λευκοί έχουν συρθεί στα αστυνομικά τμήματα για ανάκριση.

Αξίζει εδώ να κάνουμε τη σύγκριση: Ο εβραίος δολοφόνος με τρία ανθρώπινα θύματα και σωρεία άλλων εγκλημάτων στο ενεργητικό του, φεύγει ανενόχλητος για την έδρα του αφεντικού του. Οι Λευκοί κάτοικοι του Rosebank θεωρούνται εκ των προτέρων ένοχοι επειδή είναι Λευκοί. Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του.

● Και πάλι ο Kahane! Συμμορίτες του J.D.L. επιτέθηκαν στον John Metzger, μέλος της οργανώσεως White Aryan Resistance (Λευκή - Άρια Αντίσταση) όταν ο τελευταίος προσερχόταν σε μια τηλεοπτική συζήτηση. Παρ' όλα αυτά, η συζήτηση στο στούντιο άρχισε και διεξαγόταν κανονικά έως ότου ένας νέγρος επιτέθηκε στον Metzger. Επακολούθησε συμπλοκή και, όπως ήταν φυσικό, η εκπομπή διεκόπη. Το γεγονός αυτό μεταδόθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο. (Το είδαμε και από την Ε.Τ., μαζί φυσικά με τα γελοία σχόλιά της).

● Στις ΗΠΑ, ο κυριότερος προμηθευτής βιβλίων σχετικών με την ιδεολογία μας, είναι ο οίκος Sons of Liberty. Διαθέτει περισσότερους από χίλιους τίτλους, πολλοί από τους οποίους είναι αδύνατον να βρεθούν από άλλη πηγή· όπως η «Παρακμή της Δύσεως» του Spengler, ο «Μύθος του XX Αιώνος» του Rosenberg και το «Imperium» του Yockey. Η διεύθυνσή του είναι: Sons of Liberty, P.O.BOX 214, Metairie La., 70004 Y.S.A.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

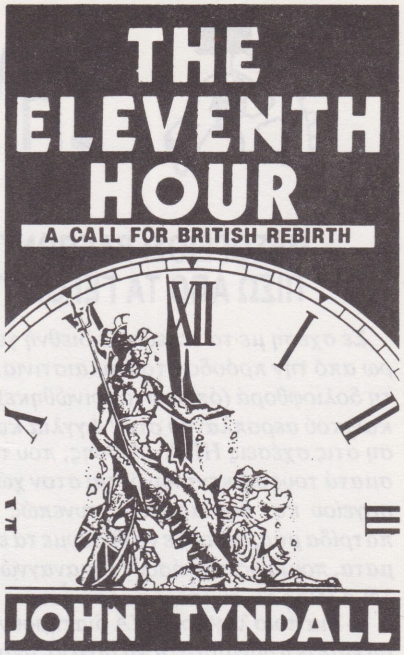
Δεκαπέντε νέοι συνελήφθησαν στη Βουδαπέστη επειδή επετέθησαν σε Κουβανούς στον υπόγειο της πόλεως. Ύστερα από έρευνα στα σπίτια τους βρέθηκαν φωτογραφίες του Φύρερ, Εθνικοσοσιαλιστικά εμβλήματα και προκηρύξεις που καλούσαν το λαό να αντισταθεί στην εγκληματικότητα των τσιγγάνων και στους μαυραγορίτες Άραβες που τον τελευταίο καιρό έχουν αυξηθεί υπέρμετρα. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας: «οι ταραξίες θα προσαχθούν σε δίκη με τις κατηγορίες της βίαιας επιθέσεως και της πίστεως στη φασιστική ιδεολογία».

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

Σε ολόκληρο τον κόσμο υπάρχουν Συναγωνιστές που μάχονται για τη Λευκή Φυλή. Πρόσφατα λάβαμε ένα γράμμα από το ιδιαίτερα δραστήριο τμήμα του C.E.D.A.D.E. στην Ουρουγουάη, όπου πληροφορηθήκαμε με ευχαρίστηση για τις δραστηριότητες των Συναγωνιστών και για την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν στις γενικές εκλογές που θα γίνουν τον Νοέμβριο του 1989 στη χώρα αυτή. Τους ευχόμαστε κάθε επιτυχία, γιατί το αξίζουν.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

CEDADE URUGUAY

Reafirmando hoy más que nunca nuestras convicciones Nacionalrevolucionarias y protegiendo los eternos valores de Occidente que vienen siendo destruídos sistemáticamente por la sinarquía mundial, ante la servil entrega de los demoliberales, que pretenden cambiar nuestros símbolos Patrios por la hoz y el martillo, lo saludamos a Usted y a su familia en estas Fiestas Tradicionales; con la esperanza de que Vuestro HONOR SE LLAME FIDELIDAD a la Nación!.

Jorge G. FIROS
Director

Πάνω αριστερά φωτογραφία από την εκδήλωση του Βρετανικού Εθνικού Κόμματος προς τιμήν των νεκρών των πολέμων. Πάνω δεξιά το εξώφυλλο του βιβλίου του JOHN TYNDALL «Η ενδεκάτη ώρα». Κάτω, από το CEDADE Ουρουγουάης.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ: ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Σε σχέση με τα τελευταία διεθνή γεγονότα γύρω από την πρόοδο στο Παλαιστινιακό ζήτημα, τη δολιοφθορά (όπως ανακοινώθηκε) του αμερικανικού αεροπλάνου στην Αγγλία και την ένταση στις σχέσεις ΗΠΑ - Λιβύης, που τα αποτελέσματά τους επικεντρώνονται στον χώρο της Μεσογείου και που αφορούν συνεπώς άμεσα την πατρίδα μας, θέλουμε να θέσουμε τα εξής ερωτήματα, που ίσως οδηγήσουν τον αναγνώστη να βγάλει ο ίδιος τα συμπεράσματά του.

— Για ποιο λόγο οι ΗΠΑ διατηρούν τόσο ισχυρή ναυτική δύναμη στη Μεσόγειο, υποστηριζόμενη από ένα εκτεταμένο δίκτυο βάσεων σε όλες σχεδόν τις μεσογειακές χώρες; Είναι άραγε η παρουσία του σοβιετικού στόλου που ούτε τόσο ισχυρός είναι, ούτε βάσεις έχει, αλλά ούτε και αναμιγνύεται σε πολεμικές επιχειρήσεις στην περιοχή;

— Για ποιο λόγο οι ΗΠΑ επιτίθενται απροκάλυπτα κατά της Λιβύης και του Ιράν τόσο συχνά (βομβαρδισμός της Τρίπολης από αμερικανικά αεροπλάνα, κατάρριψη του ιρανικού επιβατικού αεροπλάνου με 290 επιβάτες και των 2 λιβυκών πολεμικών, καθώς και πάμπολλες άλλες πολεμικές προκλήσεις), των δύο αυτών χωρών που ακολουθούν μια πραγματικά ανεξάρτητη, από το παγκόσμιο κατεστημένο, πολιτική;

— Ποιους τελικά ωφέλησε ο μακροχρόνιος πόλεμος Ιράν - Ιράκ που κατέστρεψε τελικά και τις δύο χώρες, αλλά κυρίως σταμάτησε την εξάπλωση της Ισλαμικής επανάστασης στις γειτονικές μουσουλμανικές χώρες;

— Γιατί οι ΗΠΑ απαγορεύουν, με την απειλή βομβαρδισμού, την παρασκευή χημικών όπλων στη Λιβύη, τη στιγμή που πολλές χώρες και η ίδια κατασκευάζουν (και μάλιστα χρησιμοποίησε στο Βιετνάμ) και ενώ αυτό δεν απαγορεύεται από καμία διεθνή συνθήκη, και ποιους απειλούν αυτά τα όπλα;

— Ποιους συμφέρει μια νέα ένταση στη Μεσόγειο με αφορμή την πτώση του αεροπλάνου στην Αγγλία και τη διαφαινόμενη σύγκρουση ΗΠΑ - Λιβύης, τώρα που το Παλαιστινιακό ζήτημα υποστηρίζεται από αρκετές χώρες;

— Ποια χώρα ωφελεί ο επί χρόνια συνεχιζόμενος εμφύλιος πόλεμος στο Λίβανο;

— Ποια χώρα κατέστρεψε ξαφνικά και αναίτια με αεροπορική επιδρομή τον πυρηνικό αντιδραστήρα του Ιράκ, χωρίς να ενοχληθεί από κανέναν;

— Ποια χώρα στην περιοχή της Μεσογείου έχει και πυρηνικά αλλά και χημικά όπλα με τις ευλογίες όλων των αμερικανικών κυβερνήσεων και έχει διακηρύξει ότι θα τα χρησιμοποιήσει αν βρεθεί σε δύσκολη θέση;

Αυτά τα ερωτήματα και πολλά άλλα, που πουθενά δεν θα δείτε γραμμένα στις εφημερίδες των «ελεύθερων» δυτικών κρατών δεν χρειάζεται να έχει κανείς ειδικές γνώσεις για να τα απαντήσει. Δεν χρειάζονται ειδικές γνώσεις για να καταλάβουμε ότι ο μόνος που ωφελείται και συνεπώς υποκινεί, είναι το κράτος του Ισραήλ και ο διεθνής Εβραϊσμός. Και το ότι δεν τα βρίσκουμε πουθενά στα μέσα ενημέρωσης ούτε και σαν υποψία διατυπωμένα, αποτελεί μια ακόμη επιβεβαίωση.

Εμείς δεν βλέπουμε παντού ανύπαρκτους κακούς Εβραίους όπως μας κατηγορούν οι εχθροί μας και οι διαφόρων ειδών ηλίθιοι. Απλώς η ματιά μας είναι καθαρή διότι δεν φοράμε τα παραμορφωτικά γυαλιά του συστήματος, που μετατρέπουν τους ενόχους σε κριτές και τους δήμιους σε θύματα.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΗΤΤΟΠΑΘΕΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Η πολιτική της ηττοπάθειας, της αδράνειας και της αποφυγής κάθε σύγκρουσης που ακολουθεί η κυβέρνηση, καλύπτοντάς την με δήθεν φιλειρηνικό μανδύα, έχει σαν αποτέλεσμα να έχουμε περάσει στη θέση του αμυνόμενου, που προσπαθεί να φυλαχθεί από τις διαδοχικές προκλήσεις των Τούρκων. Έτσι, όχι μόνο δεν μπορούμε να επωφεληθούμε από τις διεθνείς συγκυρίες και τη συμμετοχή μας σε συμμαχίες, αλλά να βγαίνουμε πάντα ζημιωμένοι.

Συγκεκριμένα, πριν μερικές εβδομάδες ο πρόεδρος Ρήγκαν αποφάσισε να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα των ΗΠΑ από τα 3 στα 12 μίλλια. Πριν απ' αυτόν και άλλη μια μεγάλη δύναμη, η Βρετανία, πρόσφατα έκανε το ίδιο. Ήταν λοιπόν μια ανέλπιστη ευκαιρία για την Ελλάδα να πραγματοποιήσει αυτό που διεκδικεί εδώ και χρόνια, να αυξήσει δηλ. τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλλια.

Διότι μέχρι τώρα η άρνηση της Τουρκίας (που σημειωτέον τα έχει επίσης επεκτείνει στη Μεσόγειο και τη Μαύρη Θάλασσα!) να δεχθεί την ελληνική θέση, είχε την υποστήριξη των ΗΠΑ, που όμως τώρα δεν θα μπορούν να αντιτίθενται μια και έκαναν και αυτές το ίδιο.

Η χώρα μας όμως, φοβούμενη μη χαλάσει το «πνεύμα του Νταβός» και απασχολημένη με έρωτες και οικονομικά σκάνδαλα, αδρανεί.

Και έρχεται ξαφνικά η Τουρκία, θέλοντας να προλάβει κάποια δικιά μας ενέργεια και με μια αυθαίρετη και προκλητική εξαγγελία, κηρύσσει το μισό Αιγαίο σαν δικό της χώρο «έρευνας και διάσωσης». Διεκδικεί δηλαδή να ερευνά και να διασώζει ναυαγούς στο μισό Αιγαίο, θέτοντας συγχρόνως τις βάσεις για περισσότερες διεκδικήσεις. Και η αντίδραση της «εθνικά υπερήφανης» κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Ένα χλιαρό διάβημα διαμαρτυρίας και η δια του στόματος του αναπληρωτού υπουργού Εξωτερικών ελπίδα ότι «η τουρκική κυβέρνηση θα ανακαλέσει την απόφασή της, προκειμένου να διατηρηθεί κλίμα εμπιστοσύνης, σύμφωνα με το πνεύμα του Νταβός». Και βέβαια για επέκταση των χωρικών μας υδάτων πια, ούτε λόγος. Αλλά δεν είναι μόνο αυτή η ολιγωρία και η αδιαφορία για τα εθνικά μας θέματα.

Στα πλαίσια των συνομιλιών που γίνονται μεταξύ του ΝΑΤΟ και του Συμφώνου της Βαρσοβίας για τη μείωση των συμβατικών όπλων, οι δύο πλευρές συμφώνησαν για ορισμένες περιοχές και εξαίρεσαν άλλες.

Συμφώνησαν, λοιπόν, να μειωθούν τα συμβατικά όπλα στα νησιά του Αιγαίου, αλλά εξαίρεσαν πολλές περιοχές της Τουρκίας (στα σύνορα με Ιράν, Ιράκ και Συρία), καθώς και την περιοχή της Μερσίνας, που βρίσκεται απέναντι από την Κύπρο και απειλεί ανοιχτά και τα υπόλοιπα ελληνικά νησιά και απ' όπου οι Τούρκοι ξεκίνησαν την απόβαση στην Κύπρο. Κατάφεραν, δηλαδή, να εξασθενήσουν την άμυνα των νησιών μας χωρίς να μειωθούν οι δικές τους επιθετικές δυνάμεις, οι οποίες οποιαδήποτε πλέον στιγμή μπορούν να επιτεθούν στην Κύπρο και στο χώρο του Αιγαίου.

Είναι μια συμφωνία που βλάπτει άμεσα και καθαρότατα τα συμφέροντά μας και την οποία δυστυχώς η κυβέρνηση ψήφισε σε μια κεκαλυμένη μορφή της. Συμφώνησε δηλαδή να μην αναφέρεται καθόλου η Μερσίνα ούτε ότι εξαιρείται από τη μείωση των όπλων, αλλά ούτε ότι και περιλαμβάνεται στη μείωση. Μια λεκτική διατύπωση δηλαδή για να χρυσωθεί το χάπι και να καλυφθεί άλλη μια εθνική υποχώρηση, αφήνοντας το όλο θέμα πλήρως εκμεταλλεύσιμο από τους Τούρκους.

ΜΕΙΩΣΗ ΘΗΤΕΙΑΣ - ΑΥΞΗΣΗ ΨΗΦΩΝ

Μετά το νομοσχέδιο για τους «αντιρρησίες συνείδησης» και την άοπλη θητεία, η κυβέρνηση προχώρησε ακόμη περισσότερο στον «εκσυχρονισμό» των Ενόπλων Δυνάμεων, μειώνοντας τη θητεία κατά δύο μήνες για όλους τους οπλίτες.

Και φυσικά, αυτή η μείωση έγινε πέντε μήνες πριν τις εκλογές του Ιουνίου, για να μας υπενθυμίσει μια ακόμη φορά πως το εθνικό συμφέρον θυσιάζεται για να ωφεληθεί το κομματικό. Για να καθησυχασθούν δε οι τυχόν ανησυχίες για τις επιπτώσεις στο αξιόμαχο του στρατού απ' αυτή τη μείωση, το υπουργείο Εθνικής Αμύνης ανακοίνωσε ότι για την κάλυψη των κενών θα αυξηθεί ο αριθμός του πολιτικού προσωπικού, των εθελοντριών και των οπλιτών παρατεταμένης υποχρέωσης. Δηλαδή αντικαθιστά μάχιμους οπλίτες με γραφιάδες και γυναίκες (πλην των ολίγων οπλιτών παρατεταμένης υποχρέωσης) και οι οποίοι θα απορροφήσουν για τους μισθούς τους μεγάλο μέρος των κονδυλίων για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Ίσως είμαστε, δυστυχώς, η μόνη κίνηση σ' αυτή τη χώρα που έχουμε το θάρος να παίρνουμε αρνητική θέση σ' αυτή τη μείωση, θέση που δεν είναι καθόλου δημοφιλής· γιατί ας μη γελιόμαστε, οποιαδήποτε στρατιωτική απαλλαγή βρίσκει σύμφωνο το μεγαλύτερο μέρος του λαού, που βλέπει πλέον την υποχρέωση προς την πατρίδα σαν δυσβάσταχτο βάρος και χαμένο καιρό. Γι' αυτό η περαιτέρω μείωση της θητείας θα αποτελεί πάντα προεκλογικό σύνθημα στο κυνήγι των ψήφων, με πρωτοπόρους τις κομματικές νεολαίες. Ήδη η νεολαία ΠΑΣΟΚ σε ανακοίνωσή της τονίζει μεταξύ άλλων ότι «πρέπει ωστόσο να εξεταστεί η δυνατότητα της μείωσης μέχρι τους 18 μήνες, στο αμέσως προσεχές διάστημα και για τους τρεις κλάδους των Ενόπλων Δυνάμεων... Θα πρέπει να συνδυαστεί, με μια σειρά μέτρων για τον εκδημοκρατισμό των Ενόπλων Δυνάμεων, τη βελτίωση συνθηκών διαβίωσης, την τροποποίηση των στρατιωτικών κανονισμών, την ισοτιμία και αξιοκρατία στις ειδικότητες, τοποθετήσεις και μεταθέσεις, τη λειτουργία εκλεγμένων επιτροπών στρατευμένων σε όλες τις μονάδες». Αιτήματα και αξιώσεις συνέχεια, που μόλις ικανοποιηθούν ξεπροβάλλουν καινούργια. Έτσι συνήθισε τόσα χρόνια ο λαός μας με την καθοδήγηση των κομμάτων, με τα παραδείγματα των φυγόστρατων πολιτικών του, με την προδοτική προπαγάνδα των μέσων ενημέρωσης, με την υποβάθμιση των ηρωικών του έργων, με τους ανούσιους δήθεν εορτασμούς των επετείων, με την αντεθνική εκπαίδευση της νεολαίας να μισεί κάθε έννοια καθήκοντος, πειθαρχίας, υποχρέωσης και αγάπης προς την πατρίδα. Κατάντησαν τον ελληνικό στρατό ένα «στρατό ειρήνης» με τρελλόχαρτα, αναβολές, εξαγορές, ψυχολογικά προβλήματα, αντιρρησίες «συνειδήσεως», ανυπότακτους, με στρατιώτες που από τη μέρα που κατατάσσονται φωνάζουν

τις μέρες που τους μένουν να απολυθούν και με αξιωματικούς που σκέφτονται μόνο την καριέρα τους.

Εμείς όμως δεν έχουμε τη βρώμικη πολυτέλεια των πολιτικών να βάζουμε το κομματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό. Πιστεύουμε ότι η μείωση αυτή αδυνατίζει τον ήδη υποβαθμισμένο από τόσα άλλα στρατό μας και το διακηρύσσουμε αδιαφορώντας αν γινόμαστε αντιπαθείς. Διότι είμαστε σίγουροι ότι αυτό που έκανε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να χαροποίησε για λίγο τους στρατιώτες που θα απολυθούνε νωρίτερα, αλλά πιο πολύ χαροποίησε τους εχθρούς μας σε Ανατολή και Βορρά.

ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Μια ματιά στη λίστα με τις χώρες που παράγουν και πωλούν όπλα σ' όλο τον κόσμο, θα ανακάλυπτε ονόματα που τα έχουμε συνηθίσει σε άλλες δραστηριότητες, πιο ειρηνικές και ανθρωπιστικές. Έτσι, βλέπουμε ότι η Σουηδία, που πάντα τίθεται επικεφαλής σε κάθε φιλειρηνική προσπάθεια, πως είναι από τους μεγαλύτερους εμπόρους όπλων στον κόσμο! Η Γιουγκοσλαβία ότι κατέχει την 8η θέση και ότι μεταξύ των πελατών της είναι οι αντάρτες Κόντρας, ενώ υμνεί και υποστηρίζει το καθεστώς των Σαντινίστας. Η Ελλάδα, του πολύ φιλειρηνιστή πρωθυπουργού μας, να εφοδιάζει με όπλα Ιράν και Ιράκ συγχρόνως, ενώ έκανε και λαθρεμπόριο προς τη Ν. Αφρική που καταδικάζει για ρατσιστική. Και βέβαια, πρώτοι - πρώτοι στη λίστα οι πρωτοπόροι της ειρήνης και του σοσιαλισμού Σοβιετικοί, οι υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Αμερικανοί και ακολουθούν από κοντά και οι Γάλλοι. Η υποκρισία δεν αρκεί να εξηγήσει πως οι ίδιοι πολιτικοί που πρωταγωνιστούν σε κινήσεις και πρωτοβουλίες για την ειρήνη και τον αφοπλισμό, που θεωρούν την ειρήνη σαν σκοπό της πολιτικής τους, να είναι συγχρόνως έμποροι όπλων και μάλιστα από τους πιο δραστήριους, χωρίς να πολυσκοτίζονται για την πολιτική τοποθέτηση των πελατών τους. Είναι πια η αποθέωση του εμπορικού πνεύματος. Εφόσον υπάρχουν κάποιοι πελάτες που θέλουν την ειρήνη την υπερασπιζόμαστε για να πάρουμε τις ψήφους τους και για διεθνή αναγνώριση, αλλά δεν αρνούμαστε να εξυπηρετήσουμε και κάποιους άλλους που θέλουν πόλεμο για να πάρουμε τα λεφτά τους. Ο νόμος της προσφοράς και ζήτησης, ο ηθικά ουδέτερος έμπορος.

Οι πολιτικοί αυτοί δεν είναι κατά του πολέμου γενικά, όπως θέλουν να εμφανίζονται, είναι κατά αυτού του πολέμου που βλάπτει τις εμπορικές τους υποθέσεις και υπέρ του άλλου που τις ωφελεί. Διότι τα πράγματα είναι απλά· εάν κάποιος θέλει την ειρήνη σε κάποιο μέρος του κόσμου, όπως διακηρύσσει, δεν πουλάει όπλα στους εμπολέμους. Μόνο ο έμπροος μπορεί να τα συνδυάσει και τα δύο· στο ένα χέρι να κρατάει το περιστέρι της ειρήνης και με το άλλο να προσφέρει όπλα.

ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΡΕΪΝ ΟΦΦΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

Τα αρχεία του Φόρεϊν Όφφις του έτους 1958 έδωσε στη δημοσιότητα η βρετανική κυβέρνηση και μεταξύ αυτών υπάρχουν και μερικά έγγραφα που αναφέρονται στην Ελλάδα. Είναι οι αναφορές του Βρετανού πρεσβευτή στην Ελλάδα σερ Ρότζερ Άλλεν προς την κυβέρνησή του για την πολιτική κατάσταση της χώρας μας.

Εκείνο το έτος, ενώ στην εξουσία εβρίσκετο ο Κ. Καραμανλής παραιτούνται από την κυβέρνησή του οι Γ. Ράλλης και Π. Παπαληγούρας, τους οποίους ύστερα από λίγες μέρες ακολουθούν 15 βουλευτές. Ας δούμε όμως τι λέει ο Βρετανός πρεσβευτής στην εμπιστευτική του έκθεση, για να κατανοήσουμε πόσο βρώμικο είναι το κοινοβουλευτικό σύστημα και πόσο έντιμοι αυτοί που το πλαισιώνουν. Λέει, λοιπόν, για τον Γ. Ράλλη, που έχει τη φήμη σοβαρού και έντιμου πολιτικού: «...Η απόφασή του να παραιτηθεί εκμεταλλευόμενος τον εκλογικό νόμο, ενισχύθηκε και από τη συζήτηση με τον Τζαίημς Πέντφηλντ, τον Αμερικανό επιτετραμμένο, που σε συνομιλία του με στελέχη της αντιπολίτευσης είχε ζητήσει τις απόψεις τους σχετικά με τον σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού. Δεν γνωρίζω αν η ερώτησή του αυτή ήταν κάτι περισσότερο από πραγματική περιέργεια για τις απόψεις της αντιπολίτευσης, η οποία διατυπώθηκε σε λάθος στιγμή. Αλλά ο κ. Ράλλης ερμήνευσε τις παρατηρήσεις αυτές σαν μεταβολή της αμερικανικής στάσης απέναντι στον Κ. Καραμανλή και ότι επομένως ήταν η κατάλληλη για αυτόν στιγμή να εγκαταλείψει το βυθιζόμενο σκάφος.

Βεβαίως, ο κ. Ράλλης έχει τις δικές του επαφές με τα μέλη της Αμερικανικής πρεσβείας και της Αμερικανικής Αποστολής, αλλά δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω αν έλαβε απ' ευθείας ενθάρρυνση εκ μέρους τους να εγκαταλείψει την κυβέρνηση».

Και εκφράζοντας παρακάτω τη γνώμη του για τους πολιτικούς μας, ο πρεσβευτής γράφει: «Οι Έλληνες πολιτικοί έχουν μια παιδιάστικη πίστη στη δύναμη της Αμερικανικής πρεσβείας και σε μικρότερο βαθμό στη δική μας, ότι δηλαδή μπορούμε να ανεβοκατεβάζουμε ελληνικές κυβερνή-

σεις. Και το παραμικρό ίχνος ότι υποχωρεί η προτίμησή μας τους κάνει να τρέχουν να βρουν κάποιο καινούργιο καταφύγιο».

Αρουραίους που εγκαταλείπουν το σκάφος στην πρώτη ένδειξη κλυδωνισμού χαρακτήριζε λοιπόν (με πιο διπλωματική βέβαια γλώσσα) τους Έλληνες πολιτικούς ο Άγγλος πρεσβευτής. Και φυσικά και σήμερα συμβαίνουν τα ίδια και χειρότερα, μια και το σύστημα παραμένει ίδιο. Πίσω από τα μεγαλόστομα λόγια τους και τις «έντιμες» πολιτικά πράξεις τους κρύβεται πάντα το προσωπικό τους συμφέρον, ακολουθεί το κομματικό και τελευταίο το λαϊκό, αυτό για τους οποίους ο ελληνικός λαός τους εμπιστεύεται για να κυβερνήσουν.

Ξαναρχόμαστε!

Χαρμόσυνο άγγελμα με συμβολικό νόημα για τους Εθνικοσοσιαλιστές όλου του κόσμου και ανησυχητική (!) έκπληξη για τους δημοκράτες, απετέλεσε η εκλογική επιτυχία του εθνικιστικού κόμματος των «Ρεπουμπλικάνων» (ο τίλος βέβαια είναι για τα προσχήματα). Και αυτό διότι έγινε στην πρώην πρωτεύουσα του Ράιχ, στο Βερολίνο, 100 χρόνια από τη γέννηση του Αρχηγού μας, Αδόλφου Χίτλερ.

Ας δούμε κατ' αρχάς μερικά στοιχεία γι' αυτή την ιστορική και πολύπαθη πόλη, που είναι η καρδιά της διαιρεμένης Ευρώπης. Ανακηρύχθηκε πρωτεύουσα της Γερμανίας το 1918· στις 30 Ιανουαρίου του 1933, ημέρα της νίκης, πραγματοποιήθηκε εκεί η μεγαλειώδης παρέλαση των Εθνικοσοσιαλιστών. Το 1936 φιλοξένησε τους περίφημους Ολυμπιακούς Αγώνες. Κατά τη διάρκεια του πολέμου βομβαρδίσθηκε ανελέητα από τα «συμμαχικά» αεροπλάνα με αποτέλεσμα την τέλεια ισοπέδωσή της (σήμερα υπάρχουν, μόνο στο Δ. Βερολίνο, 16 τεχνητοί λόφοι από τα μπάζα των ερειπίων!). Ήταν το τελευταίο οχυρό του Εθνικοσοσιαλισμού, όπου αγωνιστές απ' όλη την Ευρώπη έδωσαν την τελευταία, για την τιμή των όπλων του, μάχη. Μετά την ήττα οι νικητές αφού χώρισαν την Γερμανία σε δυο κράτη, μοίρασαν συμβολικά και την πρωτεύουσά της σε δυο τμήματα (που χωρίζονται από το γνωστό τείχος του αίσχους), ενώ η πόλη βρίσκεται εξ ολοκλήρου μέσα στο έδαφος της Α. Γερμανίας.

Το Δ. Βερολίνο, εκεί που διεξήχθησαν οι εκλογές, ευρίσκεται ακόμη υπό καθεστώς κατεχομένης περιοχής, όπου την υπέρτατη εξουσία ασκούν οι διοικητές των Αμερικανών, Βρετανικών και Γαλλικών στρατευμάτων. Το ομόσπονδο κρατίδιο του Βερολίνου δεν αποτελεί συνταγματικό τμήμα της Δ. Γερμανίας, δεν έχει δικαίωμα να διατηρεί στρατό είναι δηλαδή στην ουσία υπόδουλο. Αυτοί που εκλέγονται αναλαμβάνουν απλώς τοπικά καθήκοντα, οι δε 22 αντιπρόσωποι που στέλνονται στο Δυτικογερμανικό κοινοβούλιο είναι απλώς διακοσμητικοί (όπως είναι και οι υπόλοιποι βέβαια). Αλλά η στρατιωτική κατοχή της πρώην πρωτεύουσας δεν ικανοποιεί αρκετά φαίνεται τους διοικητές της που επιδιώκουν και τη φυλετική αλλοίωση του πληθυσμού της προωθώντας χιλιάδες Αφρικανούς και Ασιάτες μετανάστες. Ολόκληρες συνοικίες έχουν κατακλυσθεί απ' αυτούς, που αποτελούν πλέον το 20% των κατοίκων της (2 εκατ. περίπου είναι ο πληθυσμός της πόλης), αυξανόμενοι συνεχώς λόγω των ευναϊκών μέτρων προσέλκυσης τους.

Στην υπόδουλη αυτή πόλη, σύμβολο του αγώνα μας, το λαϊκό – πατριωτικό κόμμα του πρώην εθελοντού αξιαματικού των WAFFEN – SS, Φραντς Σενχούμπερ, έλαβε το 7,5% των ψήφων, εκλέγοντας 11 βουλευτές για την τοπική Βουλή και 2 για την Ομοσπονδιακή. Οι ψηφοφόροι του είναι κυρίως εργάτες που υφίστανται περισσότερο τα προβλήματα ανεργίας, στέγασης και φυλετικών σχέσεων με τους εγχρώμους στις συνοικίες τους. Ο Φραντς Σενχούμπερ που είναι δημοσιογράφος, εξέδωσε το 1981 το βιβλίο «Ήμουν και εγώ εκεί» όπου περιγράφει τη ζωή του στα WAFFEN – SS και που του στοίχισε την απόλυση του από την τηλεόραση. Το 1983 ίδρυσε το κόμμα των Ρεπουμπλικάνων πολιτών και στις τοπικές εκλογές της Βαυαρίας (1986) πήρε το 3% των ψήφων. Δηλώνοντας πίστη στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες (για να μπορέσει να συμμετάσχει στις εκλογές) αγωνίζεται για την απομάκρυνση των εγχρώμων, τη διακοπή της εισροής δήθεν πολιτικών προσφύγων και τη συντήρηση τους από το κράτος, την παραδειγματική τιμωρία των εμπόρων ναρκωτικών, την προστασία του λαού από την εξάπλωση του AIDS και την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, την εξασφάλιση εργασίας για όλους του Γερμανούς.

Είμαστε σίγουροι ότι οι δημοκράτες σύντομα θα ανακαλύψουν κάποιο εκλογικό τέχνασμα για να αποκλείσουν στις επόμενες εκλογές το κόμμα αυτό από την Βουλή (όπως έκαναν στη Γαλλία με το Εθνικό Μέτωπο του Λεπέν που με 10%, των ψήφων έβγαζε μόνο 1 βουλευτή!). Για μας δεν είναι σημαντική η απατηλή εκλογική εκπροσώπηση. Αυτό που έχει σημασία είναι το συμβολικό μήνυμα που έρχεται από την υπόδουλη πρωτεύουσα του Ράιχ 100 χρόνια μετά τη γέννηση του Αδόλφου Χίτλερ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

— Μέσα από τις γραμμές αυτής της στήλης, που θα υπάρχει αο' αυτό το τεύχος στην έκδοσή μας, θα επιχειρήσουμε να παρουσιάζουμε την άποψή μας πάνω στα σημαντικότερα πολιτικά γεγονότα του μήνα που πέρασε, καθώς επίσης και να δηλώνουμε την τοποθέτησή μας απέναντι σε αυτά που έγιναν ή που πρόκειται να γίνουν.

— Ας αρχίσουμε με τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής, της σχετικής με τη διερεύνηση της υποθέσεως Κοσκωτά. Απ' ότι προκύπτει μέχρι τώρα, καμμία αποκάλυψη δεν πρόκειται να γίνει, κανένα συμπέρασμα δεν πρόκειται να βγάλει αυτή η επιτροπή. Όπως προβλέψαμε στο άρθρο «Η Δημοκρατία γεννά τους Κοσκωτάδες», κανένας πολιτικός δεν πρόκειται να οδηγηθεί στη δικαιοσύνη. Σε αυτή την πρόβλεψή μας επιμένουμε παρ' όλους τους προεκλογικούς λενταρισμούς του Μητσοτάκη, ότι οι κλέφτες θα οδηγηθούν στη φυλακή.

Ότι απασχολεί τα μέλη αυτής της επιτροπής είναι η μάχη των πολιτικών εντυπώσεων και μόνο, που με τη σειρά τους γίνονται πρωτοσέλιδοι τίτλοι στις εφημερίδες. Σε κανένα συμπέρασμα, λοιπόν, δεν θα καταλήξει αυτή η επιτροπή, όπως και σε κανένα συμπέρασμα δεν οδηγήθηκε η άλλη επιτροπή της Βουλής, που ασχολήθηκε με ένα ακόμα σοβαρότερο θέμα, την κυπριακή προδοσία.

— Κύρια απασχόληση των κομμάτων αυτή την εποχή μέχρι και τον Ιούνιο, είναι η προετοιμασία τους για την επερχόμενη εκλογική αναμέτρηση. Μια πρόβλεψη: σε αυτή την προεκλογική περίοδο θα γελάσει κάθε πικραμένος. Έχει να πέσει και από τις δύο πλευρές τόση λάσπη που η υπόθεση θα εξελιχθεί σε αισχρή κωμωδία. Ο μόνος ωφελημένος από αυτόν τον σκυλοκαυγά θα είναι ο «επιτήδεια ουδέτερος», δηλαδή ο συνασπισμός της αριστεράς. Ας εξετάσουμε όμως ένα προς ένα τα πολιτικά κόμματα, τους στόχους και τις επιδιώξεις τους εν όψει των εκλογών.

— Η Νέα Δημοκρατία ασφαλώς και πιστεύει πως η εκλογική νίκη είναι δική της. Παρ' όλα αυτά ανησυχία υπάρχει σε ορισμένους από τους κύκλους της, βασιζομένη στο σκεπτικό ότι ο Μητσοτάκης είναι αντιπαθής στους ακομμάτιστους, τους και αλλιώς λεγόμενους αναποφάσιστους. Γι' αυτή την περίπτωση ετοιμάζουν τον εκλεκτό των Εβραίων Έβερτ ή ακόμη και τον γηραλαίο δοκησίσοφο της Πολιτείας. Το προεκλογικό της πρόγραμμα είναι σαφές και ξεκάθαρο: Ιδιωτικοποίηση (διάβασε ξεπούλημα) των πάντων. Συγχρόνως, η πλειοψηφία των μελών και των στελεχών της περιμένει με αγωνία τη στιγμή για να αντικαταστήσουν σε ρουσφέτια, δάνεια, διορισμούς και προμήθειες τους οπαδούς του ΠΑΣΟΚ, που λιμαίνονται σήμερα το κράτος.

— Το ΠΑΣΟΚ υπάρχει ακόμα! Και αυτό μετά από τις φρικώδεις αποκαλύψεις που έγιναν τον τελευταίο καιρό. Αυτή είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι η πολιτική στην Ελλάδα σήμερα δεν έχει ουδεμία σχέση με την έννοια ήθος. Παρ' όλα αυτά, ελπίζει και αυτό σε εκλογική νίκη και γιατί όχι, στην Ελλάδα όλα συμβαίνουν... Ειδικά μάλιστα όταν ένα κόμμα έχει το κράτος στα χέρια του. Κάτι ξέρει γι' αυτό ο Καραμανλής από τις εκλογές του 1961...

— Έκπληξη πιστεύουμε πως θα προκαλέσει το ποσοστό που θα επιτύχει ο εκλογικός συνδυασμός της συνασπισμένης αριστεράς, που παραμένει, μη γελιέστε, σταλινική. Δυστυχώς για τη χώρα, εάν οι διεθνείς πολιτικές συνθήκες το επιτρέψουν, οι μπολσεβίκοι έχουν θέση στο μέλλον της.

— Ποια θα πρέπει να είναι η θέση μας στις εκλογές που έρχονται; Μαύρο στους πολιτικάντηδες, σε όλους τους πολιτικάντηδες. Είναι πιστεύω καιρός, αγαπητοί αναγνώστες, να ξυπνήσουμε. Σε κάθε εκλογές εδώ και δεκαετίες, το ένα κόμμα φέρνει την καταστροφή και το άλλο τη σωτηρία. Φτηνά παραμύθια για τους αφελείς. Μέχρις ότου εμφανισθεί σε εκλογές κόμμα με αρχές τουλάχιστον εθνικοσοσιαλιστικές, καμμία ψήφος εθνικοσοσιαλιστού δεν πρέπει να πάει σε άλλο σχηματισμό. Γι' αυτό λοιπόν: ΜΑΥΡΟ στους ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ!

Στο επόμενο τεύχος

Η ΣΗΜΑΣΙΑ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΟΥ 1821

Όπως κάθε χρόνο έτσι και εφέτος θα ακουστούν στις 25 Μαρτίου από ραδιόφωνα και τηλεοράσεις ανούσιες και φλύαρες αναφορές στην επανάσταση του 1821. Καθήκον της έκδοσής μας η αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας. Γιατί λαός χωρίς παρελθόν δεν έχει ούτε παρόν, ούτε μέλλον. Στο άρθρο αυτό του τεύχους του Μαρτίου θα υπάρχει η θέση μας πάνω στην πραγματική σημασία της επαναστάσεως του 1821, που προπαντός ήταν ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΦΥΛΕΤΙΚΗ.

Θα υπάρχει επίσης και μικρή αναφορά στο ρόλο που έπαιξαν οι εβραίοι στη διάρκεια της επαναστάσεως.

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Ένα μικρό αφιέρωμα – αναφορά στους πνευματικούς δημιουργούς, που ακολούθησαν τις εθνικές ευρωπαϊκές ιδέες στο μεσοπόλεμο και γνώρισαν μετά το 1945 διωγμούς, φυλακίσεις και εξορίες από τους δημοκράτες ανθρωπιστές, που κέρδισαν τον πόλεμο. Ρομπέρ Μπραζιγιάκ: εξετελέσθη. Ντριέ λα Ροσέλ: αναγκάσθηκε να αυτοκτονήσει. Κνουτ Χάμσουν: σε βαθύ γήρας ο Νορβηγός Νομπελίστας λογοτέχνης εξορίσθη και κατασχέθηκε η περιουσία του. Έζρα Πάουντ: φυλακίσθηκε σε κλουβί σαν ψυχοπαθής...

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ποταμοί μελάνης έχουν χυθεί από εγχώριους και αλλοδαπούς πλαστογράφους της ιστορίας για να αποδειχθεί ότι οι σημερινοί έλληνες δεν έχουν σχέση με τους αρχαίους κατοίκους αυτής της χώρας. Τα επιχειρήματά τους είναι όμως φτωχά. Αντιθέτως οι αποδείξεις ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι των αρχαίων είναι αδιάσειστες και αναμφισβήτητες. Με αυτό ακριβώς το ζήτημα ασχολείται και το άρθρο με τίτλο «ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ».

Ὅποιος δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ ὑπερασπίση τὴν πατρίδα του, τὴ γεννιά του, τὴ ράτσα του, τὸν πολιτισμό του, τὴν νεολαία του, τὴν δύναμη τοῦ αὔριο, εἶναι καὶ θὰ μείνη πάντα ἕνας σκλάβος.

Ἀφοῦ τὸ σύστημα ἀποδείχθηκε ἀνίκανο νὰ ὑπερασπιστῆ ὅτι πιὸ ἱερὸ ὑπάρχει στὸν ἔνδοξο λαό μας, ἀφοῦ ἐπέτρεψε νὰ εἰσβάλλει παντοῦ ὁ χειρότερος κομμουνιστικὸς ὑπόκοσμος καὶ νὰ ὑπονομέψει τὸ ἴδιο τὸ κράτος καὶ τὴν ἔννομη τάξη, διαβρώνοντας μὲ τὰ γουρούνια του ἀκόμα καὶ τὶς γραμμὲς τῆς ἀστυνομίας τοῦ στρατοῦ καὶ κάθε ὑπεύθυνης θέσης,

ΕΜΕΙΣ

κληρονόμοι ἑνὸς δοξασμένου παρελθόντος, γεννημένοι μαχητὲς κι ἀποφασισμένοι να μὴν πεθάνουμε σκλάβοι, ἀποφασίσαμε νὰ ὑπερασπίσουμε τὴν πατρίδα μας καὶ τὸν πολιτισμό μας, ἀρχίζοντας ἕναν ἱερὸ ἀγώνα ἐνάντια στὴ κομμουνιστικὴ τρομοκρατία καὶ τὴν ἀστικὴ διαφθορά. Ἕναν ἱερὸ ἀγώνα γιά...

ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ καὶ ΛΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ

πύκνωσε τὶς γραμμές μας, δῶσε καὶ ἐσὺ τὴ Μάχη τῆς Ἐλευθερίας.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ